

z. 8° 141

Wschodzenak.

Wrotyna

ja Sserbow

na lęto

1894.

Z nakładom Maćicy Serbskeje.

W kommissiji M. Smolerja.

Człiszcz Smolerjcz knihowniczczętnje w macziczym domje w Budystinie.

W tutym 1894. lécze po Khrystuŝu, kotreż ma 365 dnjow, liczi ło lět:

wot stworjenja śwëta 5843,	wot ŝafoženja Budyŝŝkeho tachantstwa . . . 674,
" wustajenja julianskeje protyżi 1939,	" spoczãtka reformazije 377,
" czerpjenja a horjeŝtaczã Khrystuŝowego . 1861,	" naroda krãla Alberta 66,
" spoczãtka Kŝeŝczjãnstwa w Eŝerbach . . . 874,	" ŝafoženja Maczjizy Eŝerbŝkeje . . . . . 47.

Zyrkwinske lëtne ŝnamjenja.

W porjedżenej ŝrjechorjowej protyży:	W starej julianskej protyży:
14 . . . ŝtota liczba 14	
27 . . . wobwóð ŝlónza 27	
7 . . . romŝke danŝŝe czjŝbło 7	
G. . . piŝmit njedżelŝi . . . . . B.	
XXIII . . . epakty XXIII	
25. mërza . . . jutrowniczka . . . . . 2. haprl.	
2. dez. . . . 1. njedżela adwenta . . . . 9. dez.	

ŝacznice ŝlónza a mēŝaczka.

W lécze 1894 ło ŝlónzo a też mēŝaczŝ dwójzy ŝacznitej, pola naŝ paŝ budże jenoż druge mēŝaczŝowe ŝacznice widżecz.

Brënje mēŝaczŝowe ŝacznice, podżelne, 21. mërza, budże widżecz na wjeczornych brjohach połnożneje Ameriki, w wulkim ozeanje, w Afriŝkej, Auŝtralskej, w indiskim ozeanje a traje wot 2 h. 25 m. hač do 4 h. 16 m. pop.

Brënje ŝacznice ŝlónza, koleŝkojte, 5. haprljeje, ło ŝ zyła na ŝemi rano 2 h. 16 m. ŝapoczãnje a 7 h. 32 m. ŝlónczji. Widżecz je w Afriŝkej, ŝ dzëla w połnożno-nawjeczornym rózku połnożneje Ameriki, w raniszej Europje a na połnożnych brjohach Afriki.

Druge mēŝaczŝowe ŝacznice, też jenoż podżelne, 15. sept., ma spoczãt rano 4 h. 36 m. a kónz 6 h. 27 m. (po ŝhowanju mēŝaczka). Widżecz budże w najwjetŝim dzële wjeczorneje Europy, w wjeczornej Afrizy, w atlantiskim ozeanje, w Ameriży a w raniszej polożyż wulkeho ozeana.

Druge ŝacznice ŝlónza, dospołne, 29. sept., je widżecz w raniszej polożyż Afriki, w Arabiŝkej, w jużnym dzële Indiiŝkeje, w jużnej polożyż Auŝtralskeje a nowym Seelandże a w indiskim ozeanje. ŝapoczãnje ło 4 h. 1 m. rano a pŝeŝtãnje dopołdnja 9 h. 17 m.

W lécze 1894 mēŝaczŝ ☾ knjezi.

Mēŝaczŝowe lëta ło ŝ wjetŝa bóle wložne hač ŝymne a kuche.

Nałeczjo. ŝe jara wložne a pódla czopke, ŝ namēŝchanymi ŝmjerŝkami. Zyrły mërż je ŝymny. Haprljeja ma deŝecz, meja je w ŝapoczãtku rjana, ma paŝ tola też deŝeczje, poŝdżiŝcho wulku ŝymu. Junij je jara podołny a ma ŝ czãpami deŝeczji.

Leczjo. ŝe ŝ ŝhwilemi czopke, tola paŝ ŝ wjetŝa ŝymne.

Naŝyma a ŝyma. ŝe ŝ wopredka wložna, brënjo ŝymna, potom jara ŝymna a wložna. Dežember brëh pŝchinjeŝe, poŝdżiŝcho wulke ŝlimki; po 20. je këtrowo ŝyma, tola mrócjno hač nēhdže do 12. januara, potom miliŝcho, bórij ŝaŝo ŝyma hač nēhdže do 25., na to ŝoŝo wulke ŝlimki, ŝlóncznje brëh. Mërż je ŝ wopredka hrubny a ŝymny, potom czopky. W tajŝich ŝymach wowzy a pczoly rady mërja.

ŝŝtyri lëtne czãŝy.

ŝapoczãt nalécza: 20. mërza dopołdnja 4 hodż.
" lécza: 21. junija pŝchipołdnju 12 hodż.
" naŝymy: 23. ŝeptembra rano 2 hodż.
" ŝymy: 21. dežembra popołdnju 3 hodż.

ŝŝtyri kwatembry.

W porjedżenej ŝrjechorjowej protyży:	W starej julianskej protyży:	
14. februara	}	9. mërza
16. meje		8. junija
19. ŝeptembra		21. ŝeptembra
19. dežembra		14. dežembra.

12 njebeŝŝich ŝnamjenjow.

 boran,	 law,	 tŝelnit,
 był,	 knjeżna,	 koŝorożł,
 dwójnikaj,	 waħa,	 wółny muž,
 rał,	 ŝŝkorpion,	 rybje.

Zutry:

1895: 14. haprljeje.	1898: 10. haprljeje.
1896: 5. haprljeje.	1899: 2. haprljeje.
1897: 18. haprljeje.	1900: 15. haprljeje.

Abbreviatury abo pŝchikrótschenja ŝłowow.

☉ ŝlónzo, ☽ mēŝaczŝ, ☾ połny mēŝaczŝ, ☾ poŝleni bërtlik, ☼ mlody mēŝaczŝ, ☾ preni bërtlik, ŝħadż. ŝħadżenje, ŝhow. ŝhowanje, dop. dopołdnja, pop. popołdnju, h. hodżina, m. minuta.

1894. Januar,

wulki rōjt,
ma 31 dnjow.

Dny.	Porjedgeņa protyka.		☉		☽	☾	
	Evangeliska.	Katholska.	šhadž. h. m.	řhow. h. m.		šhadž. h. m.	řhow. h. m.
1. tydžen. II. Na nowe lěto: Rom. 2, 21.							
1 pōndžela	Nowe lěto	Nowe lěto	8	6 4	2	☽	2 43 pop.
2 wutora	Majcharja	Maŕarija	8	6 4	3	☽	3 57 12 29
3 řjeda	Kašchpra	Genowefy	8	6 4	5	☽	5 11 12 51
4 šchtwórtk	Baltasara	Titusa B.	8	5 4	6	☽	6 22 1 21
5 pjatk	Simeona	Telesfora	8	5 4	7	☽	7 25 2 1
6 řobota	3 kralow	Swj. 3kral.	8	5 4	8	☽	8 18 2 54
2. tydžen. II. Rōm. 12, 1—8.							
7 njedžela	1. po 3 fr. ☽	1. n. po 3 fr.	8	4 4	9	☽	8 59 3 58
8 pōndžela	Erharda	Severina	8	4 4	11	☽	9 29 5 10
9 wutora	Čzeŕčim.	Juliana	8	3 4	12	☽	9 50 6 25
10 řjeda	Zacharijaša	Agata	8	3 4	13	☽	10 6 7 40
11 šchtwórtk	Mloyfije	Hygina	8	2 4	15	☽	10 20 8 54
12 pjatk	Reinholba	Arnošča	8	1 4	16	☽	10 31 10 10
13 řobota	Šilarija	Bohuměra	8	1 4	18	☽	10 42 11 25
3. tydžen. II. Rōm. 12, 9—17.							
14 njedžela	2. n. p. 3 fr. ☽	2. n. p. 3 fr.	8	0 4	19	☽	10 54 dop.
15 pōndžela	Blazija	mjeno Jeŕuř.	7	5 9	21	☽	11 8 12 43
16 wutora	Erdmuty	Marcela	7	5 8	22	☽	11 25 2 7
17 řjeda	Antonija	Antonija	7	5 7	24	☽	11 49 3 36
18 šchtwórtk	Felizity	Pětra stol	7	5 6	25	☽	pop. 5 5
19 pjatk	Briřki	Kanuta	7	5 5	27	☽	1 16 6 28
20 řobota	řab. a Bořč.	řab. a B.	7	5 4	29	☽	2 31 7 34
4. tydžen. II. 1 Kor. 9, 24—27.							
21 njedžela	Sept. ☽	Septuages.	7	5 3	31	☽	4 1 8 20
22 pōndžela	Vinzenta	Vincenta	7	5 2	32	☽	5 35 8 50
23 wutora	Řharity	Marj. řlub.	7	5 1	34	☽	7 6 9 11
24 řjeda	Timoteja	Timoteja	7	5 0	36	☽	8 32 9 27
25 šchtwórtk	Paw. wob.	Pawoła wob.	7	4 8	37	☽	9 53 9 41
26 pjatk	Poljčarpa	Poljčarpa	7	4 7	39	☽	11 11 9 53
27 řobota	Jana Řhr.	Jana Řryřof.	7	4 6	41	☽	dop. 10 5
5. tydžen. II. 2 Kor. 11, 21—30.							
28 njedžela	Sezag. ☽	Sezagefim.	7	4 4	43	☽	12 27 10 17
29 pōndžela	Theobalda	Franza z Gal.	7	4 3	45	☽	1 43 10 33
30 wutora	Abelgundy	Martiny	7	4 2	46	☽	2 58 10 53
31 řjeda	Birgilija	Pětr z Mol., w.	7	4 0	48	☽	4 11 11 19

Sermanki a škótnje wiki
pntaj sady na stronomaj 17 a 18.

Měřaczkowe přcheměnje a wjedro.

- ☉ Młody měřaczk 7. januara rano 4 h. 7 m. řymu a řněř přčinjeře.
- ☽ Přěni běrtlik 15. jan. rano 1 h. 9 m. ma mutne a milne wjedro.
- ☺ Potny měřaczk 21. jan. popoł- dnju 4 h. 11 m. na řněř potařuje.
- ☾ Pořledni běrtlik 28. jan. popoł- dnju 5 h. 51 m. řymu přčinjeře.

Stolětna protyka.

Trajaža řyma hačž do 30. jan., potom wětrojte a milniře wjedro.

Wot 2. hačž do 10. řapřkowanjė přow. — Wot 10. hačž do 31. přyčzi dawt.

Řaspomnjenje.

1894. Februar,

malý rózť,
ma 28 dnjow.

Dny.	Porjedadna protyka.		☉		Wječesće inamjen.	☾	
	Evangelsta.	Katholsta.	šhadž. h. m.	řhow. h. m.		šhadž. h. m.	řhow. h. m.
1 šchtwórtk	Brigity	Ignaca	7 39	4 50	☾	5 18	11 57
2 pjatt	Mar. wučž.	Sw. Marije	7 37	4 51	☾	6 15	pop.
3 šobota	Blažija	Blažija	7 36	4 53	☾	7 0	1 47

6. tydžeń. II. 1 Kor. 13.

4 njedžela	Čstomih	Quinquag.	7 34	4 55	☾	7 31	2 58
5 póněžela	Agaty	Agaty	7 32	4 57	☾	7 55	4 13
6 wutora	Bóstnizh	Bóstnich	7 31	4 58	☾	8 13	5 29
7 řrjeda	Řopjel. řrjeda	Řopj. řrjeda	7 28	5 0	☾	8 27	6 45
8 šchtwórtk	Honorija	Jan ř Mata	7 27	5 2	☾	8 40	8 0
9 pjatt	Upolonije	Upolonije	7 25	5 4	☾	8 51	9 15
10 šobota	Scholastiki	Scholastiki	7 24	5 6	☾	9 1	10 33

7. tydžeń. II. 2 Kor. 6, 1—10.

11 njedžela	Žwofawit	1. n. pošta	7 22	5 8	☾	9 14	11 54
12 póněžela	Jordana	Eulalije	7 20	5 10	☾	9 30	dop.
13 wutora	Eulalije	Benigna	7 18	5 11	☾	9 50	1 18
14 řrjeda	Řwatember	Řwat. S. d.	7 16	5 13	☾	10 20	2 45
15 šchtwórtk	Faustina	Sigfrieda	7 14	5 15	☾	11 2	4 8
16 pjatt	Oneřima	Juliany	7 13	5 17	☾	pop.	5 19
17 šobota	Konřtanžije	Řintana wob.	7 11	5 19	☾	1 26	6 13

8. tydžeń. II. Řebr. 12, 1—6.

18 njedžela	Řeminis.	2. n. pošta	7 9	5 20	☾	2 57	6 49
19 póněžela	Susany	Manřuety	7 7	5 22	☾	4 30	7 13
20 wutora	Leberechta	Eleuterije	7 5	5 24	☾	5 59	7 31
21 řrjeda	Řof. džen	Eleonory	7 3	5 26	☾	7 24	7 45
22 šchtwórtk	Řětr. řtok	Řětr. řt.	7 1	5 27	☾	8 46	7 58
23 pjatt	Lazara	Řětr. Dan. wob.	6 59	5 29	☾	10 5	8 10
24 šobota	Matija	Matija	6 57	5 31	☾	11 23	8 23

9. tydžeń. II. Řef. 5, 1—9.

25 njedžela	Řuli	3. n. pošta	6 55	5 33	☾	dop.	8 37
26 póněžela	Řonařa	Řečhtildy	6 52	5 34	☾	12 41	8 55
27 wutora	Řollbrechta	Řeandra	6 50	5 36	☾	1 57	9 19
28 řrjeda	Řafara	Řomana	6 48	5 38	☾	3 8	9 52

Řermanki a řkótne wiki
řhtaj řady na řtronomaj 17 a 18.

Řěřacžkowe přřeměńenje a wjedro.

☉ Młody měřacžk 5. řebr. w nožh
10 h. 45 m. ma milne wjedro.

☾ Řřeni běřtkř 13. řebr. dopo-
dnja 11 h. 43 m. milne wjedro dale
kńeži.

☼ Řofny měřacžk 20. řebr. rano
6 h. 16 m. na wložne wjedro po-
řafuje.

☾ Řořledni běřtkř 27. řebr. po-
pořdnju 1 h. 25 min. řo ř řmje
přřitřila.

Řtolětna protyka.

1. mutne a milne, wot 3. řacž
do 6. mutne a řmne wjedro, 8. řjenře,
13. deřčej, wot 16. řacž do řonža
řněř a wulka řuma.

1. mał. rózťa: 1. termija ģrunt-
řteřo dawla.

Řařpomńjenja.

1894. Mèrc,

nalètnik,
ma 31 dnjow.

Dny.	Porjedżena protyka.		☉		Miejscje miejnjen.	☾	
	Evangelsta.	Katholsta.	sthadż. h. m.	thow. h. m.		sthadż. h. m.	thow. h. m.
1 sčtwórtk	Albina	Albina	6 46	5 39	☉	4 9	10 36
2 pjatt	Amalije	Simplicija P.	6 44	5 41	☉	4 58	11 34
3 sobota	Kunigundy	Kunigundy	6 42	5 43	☉	5 34	pop.

10. tydżeń. II. Rom. 5, 1-6.

4 njeđzela	Lätare	4. n. posta	6 40	5 45	☉	6 1	1 56
5 pòndzela	Bjedricha	Theofila	6 37	5 47	☉	6 20	3 12
6 wutora	Fridolina	Fridolina	6 35	5 48	☉	6 35	4 29
7 brjeda	Perpetun ☉	Domascha sA.	6 33	5 50	☉	6 47	5 45
8 sčtwórtk	Philemona	Jana w. B., w.	6 31	5 52	☉	6 59	7 2
9 pjatt	Rebefe	Franciski, w.	6 29	5 53	☉	7 10	8 20
10 sobota	Alexandra	Mafarija	6 27	5 55	☉	7 23	9 41

11. tydżeń. II. Febr. 9, 11-15.

11 njeđzela	Judita	5. n. posta	6 24	5 57	☉	7 37	11 6
12 pòndzela	Grjehorja	Grjehora w. b.	6 22	5 58	☉	7 55	dop.
13 wutora	Salomona	Mikophora	6 20	6 0	☉	8 21	12 33
14 brjeda	Abigaila ☾	Matilby	6 18	6 2	☉	8 59	1 58
15 sčtwórtk	Khrystofha	Longina	6 16	6 3	☉	9 53	3 11
16 pjatt	Henriety	Heriberta	6 13	6 5	☉	11 6	4 9
17 sobota	Herty	Patricija	6 11	6 7	☉	pop.	4 49

12. tydżeń. II. Filip. 2, 5-11.

18 njeđzela	Palmar.	6. n. posta	6 9	6 8	☉	2 2	5 16
19 pòndzela	Josefa	Josefa ž. 7	6 7	6 10	☉	3 31	5 36
20 wutora	Joachima	Joachima	6 4	6 12	☉	4 56	5 51
21 brjeda	Benedikta ☺	Benedikta	6 2	6 13	☉	6 18	6 4
22 sčtwórtk	Seleny sčt.	Zeleny sčt.	6 0	6 15	☉	7 39	6 16
23 pjatt	Gzihi pjatt	Wulki pjatt	5 5	6 16	☉	8 59	6 28
24 sobota	Gabriela	Gabriela	5 5	6 18	☉	10 18	6 41

13. tydżeń. II. 1 Pètr. 1, 3 9.

25 njeđzela	1. ž. jutrow	1. s. dż. jutr.	5 53	6 20	☉	11 37	6 58
26 pòndzela	2. ž. jutrow	2. s. dż. jutr.	5 51	6 21	☉	dop.	7 19
27 wutora	Ruperta	Ruperta, b.	5 48	6 23	☉	12 52	7 48
28 brjeda	Angeliki	Guntrama	5 46	6 25	☉	1 58	8 27
29 sčtwórtk	Eustachija ☽	Eustafija	5 44	6 26	☉	2 53	9 20
30 pjatt	Guidoa	Quirina	5 42	6 28	☉	3 34	10 25
31 sobota	Detlana	Guidoa	5 39	6 30	☉	4 3	11 37

Sermanki a skótnie wiki
pytaj sady na sronomaj 17 a 18.

Měšaczkowe pscheměnjenje a wjedro.

☉ Młody měšacžk 7. mērza pop.
3 h. 18 m. je deščezojty.

☾ Prěni bėrtlik 14. mērza wječor
7 h. 25 m. hieščezje deščez lubi.

☺ Polny měšacžk 21. mērza po-
podnju 3 h. 11 m., s njewidžom-
nym sječmicžom měšacžka, nowe
lymne wjedro psčinješe.

☾ Pošledni bėrtlik 29. mērza dop.
9 h. 28 m. je hrubny a wėtrojty.

Stolėtna protyka.

6., 8. a 9. mērza włóžne wjedro,
wot 13. hačž do 15. deščez, wot
18. hačž do 20. wosčkot.

31. mērza: prěnja termija traf-
neje renty.

Naspomnjenja.

1894. Hapreleja,

jutrownik,
ma 30 dnjow.

Dny.	Porjędżena protyka.		☉		☽ Wybieście inamjen.	☾	
	Evangelsta.	Katholsta.	sthadż. h. m.	thow. h. m.		sthadż. h. m.	thow. h. m.
14. tydżeń. II. 1 Jan. 5, 1—6.							
1 njedźzela	Duařim.	1. n. p. jutř.	5 37	6 31		4 25	pop.
2 pónďzela	Rosamundy	Frz. i B. w.	5 35	6 33		4 42	2 8
3 wutora	Agapy	Richarda	5 33	6 35		4 55	3 25
4 śřjeda	Ambrosija	Jřidora	5 31	6 36		5 6	4 42
5 ŗhtwórtk	Magima	Vinc. J., w.	5 28	6 38		5 19	6 1
6 pjatk	Jřeneja	☉ Sixtus I., b.	5 26	6 39		5 30	7 22
7 śobota	Luisy	☽ Germ. Joź., w.	5 24	6 41		5 43	8 47

15. tydżeń. II. 1 Pětr. 2, 20—25.

8 njedźzela	Miř. Dom.	2. n. p. jutř.	5 22	6 43		6 0	10 16
9 pónďzela	Theofila	Waltrudy, ab.	5 19	6 44		6 23	11 44
10 wutora	Daniela	Mechtilda	5 17	6 46		6 57	dop.
11 śřjeda	Godoberta	Leona Wulf.	5 15	6 48		7 48	1 3
12 ŗhtwórtk	Eustorgija	Julija	5 13	6 49		8 55	2 6
13 pjatk	Justina	☽ Jdy	5 11	6 51		10 17	2 51
14 śobota	Tiburzija	Bamberta, bż.	5 9	6 53		11 45	3 21

16. tydżeń. II. 1 Pětr. 2, 11—17.

15 njedźzela	Jubilate	3. n. p. jutř.	5 7	6 54		pop.	3 43
16 pónďzela	Narona	Fruktuořa	5 5	6 56		2 36	3 59
17 wutora	Rudolfa	Aniceta	5 2	6 57		3 58	4 12
18 śřjeda	Balerija	Eleutera	5 0	6 59		5 18	4 23
19 ŗhtwórtk	Hermogena	Emmy	4 58	7 1		6 37	4 35
20 pjatk	Sulpizija	☽ Vittora	4 56	7 2		7 56	4 48
21 śobota	Abolara	Anselma	4 54	7 4		9 15	5 3

17. tydżeń. II. Jaf. 1, 13—18.

22 njedźzela	Kantate	4. n. p. jutř.	4 52	7 6		10 32	5 22
23 pónďzela	Jurja	Jurja	4 50	7 7		11 43	5 47
24 wutora	Alberta	Fidelija S.	4 48	7 9		dop.	6 22
25 śřjeda	Marka ŗřen.	Marka ŗř.	4 46	7 10		12 43	7 9
26 ŗhtwórtk	Cleta	Kleta	4 44	7 12		1 29	8 9
27 pjatk	Tertuliana	Zitta	4 42	7 14		2 4	9 18
28 śobota	Vitala	☽ Vitala	4 41	7 15		2 28	10 32

18. tydżeń. II. 1 Tim. 2, 1—3.

29 njedźzela	Moęate	5. n. p. jutř.	4 39	7 17		2 46	11 47
30 pónďzela	Eutropija	Katon. i S.	4 37	7 18		3 1	pop.

Sermanki - skótnu wiki
přtaj jady na Kronomaj 17 a 18.

Měřaczkowe přřeměnenje a wjedro.

☉ Młody měřaczk 6. hapřl. rano
5 h. 0 m., i widomnym jačmiczom
kónza, je deřčežojty

☽ Přeni běrtlik 13. hapřl. rano
1 h. 33 m. jařne řuche wjedro přři-
njeře.

☺ Pořny měřaczk 20. hapřl. rano
4 h. 2 m. ma řjane nařetne wjedro.

☾ Pořledni běrtlik 28. hapřl. rano
4 h. 21 m. mořte wjedro přřipowje.

Stolětna protyka.

☉ Wot 1. hač do 9. wětrojte,
mutnje, deřčež, 10. hač do 13. deřčež,
14. hač do 20. řma, 21. řjenje,
26. hač do kónza deřčež.

1. hapřleje: 1. termija wopaleń-
řteje řaży. — 30. hapřleje: 1. termija
dořhodneho dawta.

Pařpomnjenja.

1894. Meja,

różownik,

ma 31 dnjow.

Dny.	Porjędżena protyka.		☉		Miejsce namjen.	☾	
	Evangeliska.	Katholiska.	řhadż. h. m.	řhow. h. m.		řhadż. h. m.	řhow. h. m.
1 wutora	Wakpóra	Fil. a Jak., jap.	4 35	7 20		3 13	2 19
2 řrjeda	Sigmunda	Athanasija	4 33	7 22		3 24	3 66
3 řchtwórtek	Boże řp.	Boże řpicze	4 31	7 23		3 36	4 56
4 pjatek	Moniki	Floriana m.	4 29	7 25		3 49	6 20
5 řobota	Gottharda ☉	Pius V., bż.	4 28	7 26		4 4	7 49

19. řhdzeń. II. Ęfej. 2, 4—10.

6 njeđżela	Graudi	G. n. p. jutr.	4 26	7 28		4 25	9 20
7 pónđżela	Bohuwěra	Stanisława	4 24	7 29		4 56	10 46
8 wutora	Dietricha	Michała řj.	4 23	7 31		5 39	11 58
9 řrjeda	řioba	řrjeh. ř Mac.	4 21	7 32		6 44	dop.
10 řchtwórtek	Viktorije	Antonija	4 19	7 34		8 4	12 50
11 pjatek	Abdofka	Mamerta	4 18	7 35		9 32	1 25
12 řobota	Řankraza ☾	Řankraza	4 16	7 37		10 59	1 49

20. řhdzeń. II. Ęfej. 2, 19—22.

13 njeđżela	1. ř. řwjatek.	1. ř. řwjatek.	4 15	7 38		pop.	2 6
14 pónđżela	2. ř. řwj.	2. ř. řwjatek.	4 13	7 40		1 47	2 20
15 wutora	Sofije	Sofija	4 12	7 41		3 4	2 32
16 řrjeda	Řwatemb.	Řuch.d., ř.N.	4 10	7 43		4 21	2 44
17 řchtwórtek	řodofka	Řrunoa	4 9	7 44		5 40	2 55
18 pjatek	Řenanzija	Řriga	4 8	7 46		6 57	3 9
19 řobota	Řotenziany ☺	Řětra Ęelest.	4 7	7 47		8 14	3 26

21. řhdzeń. II. Rom. 11, 33—36.

20 njeđżela	Řswj. troj.	1. n. p. řwj.	4 5	7 48		9 28	3 49
21 pónđżela	Řugustina	Řonstantina	4 4	7 50		10 33	4 20
22 wutora	Řelenny	Řrmilina	4 3	7 51		11 25	5 3
23 řrjeda	Řesřiderija	Řesřiderija	4 2	7 52		dop.	5 59
24 řchtwórtek	Řomiziana	Řincenca	4 1	7 54		12 3	7 5
25 pjatek	Řórbana	Řrjeh. VII. bż.	3 59	7 55		12 30	8 17
26 řobota	Ředy	Řilipa jap.	3 58	7 56		12 51	9 31

22. řhdzeń. II. 1 Jan. 4, 16—21.

27 njeđżela	1. p. ř. tr. Ę	2. n. p. řwj.	3 57	7 57		1 6	10 44
28 pónđżela	Řilema	Řermana	3 56	7 59		1 19	11 58
29 wutora	Řřhesřcijany	Řagimina	3 55	8 0		1 31	pop.
30 řrjeda	Řarucha	Řottharda	3 55	8 1		1 41	2 30
31 řchtwórtek	Řetronile	Řangele	3 54	8 2		1 53	3 50

Řermanki a řkótnu wiki
pytaj řady na řtronomaj 17 a 18

Řěřacjškowe přřeměņjenje a wjedro.

☉ Młody měřacjř 5. meje pop.
3 h. 42 m. nakřila řo ř desřęęej.

☾ Přěni běřtkř 12. meje rano 7 h.
21 m. potařuje na přódnu ćzopłotu.

☺ Połny měřacjř 19. meje popoř.
daju 5 h. 43 m. ujeńjedro a desřęęj
přřinjeře.

☾ Pořłedni běřtkř 27. meje wjećżor
9 h. 4 m. je řřódnny a desřęęojty.

Řtolětna protyka.

Řacjř do 9. meje rjenje ćzopłto,
wot 10. řacjř do 13. řorżo, potom
řyma a desřęęj, 14. řyma a łóđ, 25.
řacjř 27. mutne wjedro, 28. a 29.
řyma, 30. a 31. ćzopłto.

Řaspomņjenja.

1894. Junij,

kmajnik,
ma 30 dnjow.

Dny.	Porjędzjena protyka.		☉		☽	☽			
	Evangeljska.	Katholska.	šhadž.	řow.		šhadž.	řow.		
			h.	m.	h.	m.	h.	m.	
1 pjatt	Nitodema	Theobalda	3	53	8	3	2	7	5 16
2 řobota	Marzellina	Grasma	3	52	8	4	2	25	6 47

23. tydzeń. II. 1 Jan. 3, 13—18.

3 njedźela	2. p. ř. tr. ☉	3. n. p. řw.	3	51	8	5	2	50	8 18
4 pøndźela	Karpazija	Quirina	3	51	8	6	3	29	9 38
5 wutora	Bonifaza	Bonifaca	3	50	8	7	4	26	10 41
6 řjeda	Benigny	Norberta, bž.	3	50	8	8	5	42	11 24
7 řchtwórtk	Lukrezije	Roberta	3	49	8	9	7	11	11 52
8 pjatt	Medarda	Medarda	3	49	8	9	8	43	dop.
9 řobota	Prima	Kolumbana	3	48	8	10	10	11	12 12

24. tydzeń. II. 1 Pětr. 5, 5—11.

10 njedźela	3. p. ř. tr. ☽	4. n. p. řw.	3	48	8	11	11	35	12 27
11 pøndźela	Nikandra	Barnabařa	3	48	8	12	pop.		12 39
12 wutora	Barnabařa	Jana ř., wob.	3	48	8	12	2	11	12 51
13 řjeda	Tobiařa	Antona řad.	3	47	8	13	3	28	1 3
14 řchtwórtk	Elisea	Basilij, w. b.	3	47	8	13	4	45	1 16
15 pjatt	Wita	Wita, m.	3	47	8	14	6	2	1 32
16 řobota	Engelberta	Benna, bž.	3	47	8	14	7	16	1 53

25. tydzeń. II. 2 Kor. 4, 13—18.

17 njedźela	4. n. p. ř. tr.	5. n. p. řw.	3	47	8	15	8	24	2 21
18 pøndźela	Arnulfa ☺	Marcelliana	3	47	8	15	9	20	3 0
19 wutora	Gervafija	Gervas. a ř.	3	47	8	15	10	2	3 52
20 řjeda	Silverija	Florentiny	3	47	8	15	10	33	4 55
21 řchtwórtk	Filipiny	Mlořfija, G. w.	3	47	8	16	10	56	6 5
22 pjatt	Gottħelfa	Paulinuja	3	47	8	16	11	12	7 18
23 řobota	Basilija	Edeltrudy, abt.	3	48	8	16	11	25	8 32

26. tydzeń. II. 1 Pětr. 3, 8—15.

24 njedźela	5. n. Jana ř.	6. n. Jana ř.	3	48	8	16	11	36	9 45
25 pøndźela	Eulogija	Prořpera, b.	3	48	8	16	11	48	10 57
26 wutora	řeremiařa ☾	Jana a řaw.	3	49	8	16	11	58	pop.
27 řjeda	řpanzow	Ladiřława, ř.	3	49	8	16	dop.		1 27
28 řchtwórtk	řrenea	řrenea	3	50	8	16	12	11	2 49
29 pjatt	Pětr. řaw.	Pětr. řaw.	3	50	8	16	12	27	4 14
30 řobota	řawoř. wop.	řawoř. wop.	3	51	8	16	12	47	5 44

řermanki a řkótnu wiki
pytaj řady na řtronomaj 17 a 18.

Řěřaczkowe přřemenjenje a wjedro.

- ☉ Młodny měřaczk 3. jun. w nořy 11 h. 56 m. řakne wjedro řubi.
- ☽ Přeńi řertik 10. jun. pop. 2 h. 14 m. řzopny wořtanje.
- ☺ Pořny měřaczk 18. jun. dop. 8 h. 6 m. wulku řorzotu řubi.
- ☾ Pořledni řertik 26. jun. dop. 11 h. 3 m. řujewjedrami pıřřıřhadřa.

řtolětna protyka.

Junij řo řař meřa řapocřnje, 4. a 5. mıtne wjedro a řurjama, 7. řeřčř, potom řzopno, 27. řacř 29. řeřčř, 31. řymna noř.

30. junija: 2. termija řrajneře řentny.

Řaspomnjenja.

1894. Julij,

praznik,
ma 31 dnjow.

Dny.	Porjedžena protyka.		☉		Risebette tannjer.	☾	
	Evangeliska.	Katholiska.	šhadž. h. m.	řhow. h. m.		šhadž. h. m.	řhow. h. m.
27. tydženi. II. Rom. 6, 3—8							
1 njedžela	6. n. p. ř. tr.	7. n. p. řwj.	3 52	8 15	☀	1 17	7 11
2 pøndžela	Marje domap.	Marje dom.	3 52	8 15	☀	2 4	8 23
3 wutora	Kornelija ☉	Anathol, bž.	3 53	8 14	☀	3 12	9 16
4 řrjeda	Florijana	Udalrika	3 54	8 14	☀	4 39	9 51
5 řhtwórtk	Charlotty	Cyryl. a Meth.	3 55	8 14	☀	6 14	10 15
6 pjatk	Jesaijařa	Goara	3 55	8 13	☀	7 48	10 32
7 řobota	Willibrorda	Wilibalda	3 56	8 13	☀	9 15	10 46
28. tydženi. II. 1 Pětra 2, 5—10.							
8 njedžela	7. n. p. ř. tr.	8. n. p. řwj.	3 57	8 12	☀	10 38	10 59
9 pøndžela	Cyrilla ☽	Antolije	3 58	8 11	☀	pop.	11 10
10 wutora	Bohuřława	Amalije, řr.	3 59	8 10	☀	1 17	11 23
11 řrjeda	Pija	Pija I, bž.	4 0	8 10	☀	2 35	11 38
12 řhtwórtk	Hendriřa	Jan. Gualbrt.	4 1	8 9	☀	3 53	11 57
13 pjatk	Marhaty	Anakleta, bž.	4 3	8 8	☀	5 8	dop.
14 řobota	Bonavent.	Bonaventa, w.	4 4	8 7	☀	6 17	12 22
29. tydženi. II. Rom. 8, 12—17.							
15 njedžela	8. n. p. ř. tr.	9. n. p. řwj.	4 5	8 6	☀	7 16	12 58
16 pøndžela	Rafaela	Rainelby	4 6	8 5	☀	8 2	1 45
17 wutora	Alexija, w. ☺	Alexija, w.	4 7	8 4	☀	8 36	2 45
18 řrjeda	Eugena	Kamilla L., w.	4 8	8 3	☀	9 1	3 54
19 řhtwórtk	Ruffiny	Vincenc B., w.	4 10	8 2	☀	9 19	5 7
20 pjatk	Eliřa	Marhata, m.	4 11	8 1	☀	9 33	6 21
21 řobota	Braxedny	Arbogasta, bž.	4 12	7 59	☀	9 45	7 34
30. tydženi. II. 1 Kor 10, 12, 13.							
22 njedžela	9. n. p. ř. tr.	10. n. p. řwj.	4 13	7 58	☀	9 55	8 47
23 pøndžela	Apollinar.	Apollinar. b.	4 15	7 57	☀	10 6	9 59
24 wutora	Řhryřtyny	Řhryřtyny	4 16	7 56	☀	10 17	11 12
25 řrjeda	Jakuba ☾	Jakuba, jap.	4 17	7 54	☀	10 30	pop.
26 řhtwórtk	Hany	Hany, m.	4 19	7 53	☀	10 48	1 51
27 pjatk	Marře	Natalije, m.	4 20	7 51	☀	11 14	3 17
28 řobota	Bantaleona	Innoc. I., bž.	4 22	7 50	☀	11 51	4 44
31. tydženi. II. Rom. 2, 1—11.							
29 njedžela	10. n. p. ř. t.	11. n. p. řwj.	4 23	7 48	☀	dop.	6 2
30 pøndžela	Kuty	Abd. a S. M.	4 25	7 47	☀	12 47	7 4
31 wutora	Florentiny	Ignac Loy.	4 26	7 45	☀	2 4	7 46

Sermanki a škótné wíki
pytaj sady na stronamaj 17 a 18.

Měřaczkowe přheměnjene a wjedro.

☀ Měřacy měřaczk 3. julija rano
6 h. 45 m na rjane lětné wjedro
pofajuje.

☾ Přeni běřtk 9. julija w nožy
11 h 15 m horzotu přčinjeře.

☺ Potny měřaczk 17. jul. w nožy
11 h. 3 m. je mutny a deřeřzořty.

☾ Pořledni běřtk 25. jul. w nožy
10 h. 7 m. budže řuři a wětrořty.

Stolětna protyka.

1. julija řurjawa, wot 3. hać do
5. řtajny deřeř, wot 7. hać do 13.
wětrořte wjedro, 15. deřeř, potom
hać do řonza rjenje.

21. julija řpoczatk přhřeřřiř
dnjow.

Paspomnjenja.

1894. August,

juženj,

ma 31 dnjow.

Dny.	Porjedžena protyka.		☉		☽ Mjesec	☾	
	Evangeljska.	Katholska.	šhadž. h. m.	řhow. h. m.		šhadž. h. m.	řhow. h. m.
1 řrjeda	Pëtra w r. ☉	Pëtra w rječ.	4 27	7 44	☽	3 36	8 15
2 řchtwórtk	Gustava	Alfonsa, bž.	4 29	7 42	☽	5 13	8 35
3 pjatk	Mugusta	Schězëp. nam.	4 30	7 40	☽	6 45	8 51
4 řobota	Dominika	Dominika	4 32	7 39	☽	8 14	9 4

32. tydžen. II. Rom. 1, 16—25.

5 njedžela	11. n. p. ř. t.	12. n. p. řw.	4 33	7 37	☽	9 38	9 16
6 póněžela	Pšhefr. Řhr.	Pšhefr. Řhr.	4 35	7 35	☽	10 59	9 29
7 wutora	Donata	Cajetana	4 36	7 34	☽	pop.	9 42
8 řrjeda	Severa ☽	Cyriaka	4 38	7 32	☽	1 39	10 1
9 řchtwórtk	Erifa	Romana	4 39	7 30	☽	2 56	10 24
10 pjatk	Lawrjenza	Lawrjenca	4 41	7 28	☽	4 9	10 56
11 řobota	Germana	Susany	4 42	7 26	☽	5 12	11 40

33. tydžen. II. 1 Kor. 4, 1—5.

12 njedžela	12. n. p. ř. t.	13. n. p. řw.	4 44	7 24	☽	6 2	dop.
13 póněžela	Murory	Hippolyt.	4 45	7 23	☽	6 39	12 37
14 wutora	Eufebija	Atanazije	4 47	7 21	☽	7 6	1 43
15 řrjeda	Theodola	Mar. do nj.	4 49	7 19	☽	7 26	2 56
16 řchtwórtk	Rocha ☺	Rocha, w.	4 50	7 17	☽	7 41	4 10
17 pjatk	Liberta	Liberta	4 52	7 15	☽	7 53	5 24
18 řobota	Mugustiny	Heleny, řh.	4 53	7 13	☽	8 4	6 37

34. tydžen. II. Rom. 7, 18—25.

19 njedžela	13. n. p. ř. t.	14. n. p. řw.	4 55	7 11	☽	8 14	7 50
20 póněžela	Bernharda	Bernharda	4 56	7 9	☽	8 25	9 3
21 wutora	Anastafija	Jana Franc.	4 58	7 7	☽	8 38	10 19
22 řrjeda	Alfonsa	Filiberta	4 59	7 5	☽	8 53	pop.
23 řchtwórtk	Zachäja	Fil. Ben. w.	5 1	7 3	☽	9 14	1 1
24 pjatk	Bartrómja ☽	Bartrómja	5 3	7 1	☽	9 45	2 26
25 řobota	Ludwiga	Ludw. XI., řr.	5 4	6 59	☽	10 32	3 46

35. tydžen. II. Filip. 3, 12—16.

26 njedžela	14. n. p. ř. t.	15. n. p. řw.	5 6	6 56	☽	11 37	4 51
27 póněžela	Gebharda	Jof. Kalaf.	5 7	6 54	☽	dop.	5 41
28 wutora	Belagija	Mugustina, bž.	5 9	6 52	☽	1 2	6 14
29 řrjeda	Jana řmj.	Jana řřh. řč.	5 10	6 50	☽	2 35	6 37
30 řchtwórtk	Benjamina ☉	Roza Lim., řn.	5 12	6 48	☽	4 10	6 55
31 pjatk	Josuy	Rajm. R. w.	5 14	6 46	☽	5 41	7 9

Germaniki a škótné wiki
pntaj řady na řtronomaj 17 a 18.

Měřacěžkome pšheměnjenje a wjedro.

☉ Młody měřacěž 1. aug. pop. 1 h. 24 m. čzople wjedro plobži.
☽ Přëni běrtit 8. aug. dop. 11 h. 5 m. trajnu čzoplotu ľubi.
☺ Młody měřacěž 16. aug. pop. 2 h. 17 m. je pšřmurjenje a tužny.
☾ Pšřledni běrtit 24 aug. rano 6 h. 40 m. řrimanja a tam a jow deřčez pšřinjeře.
☉ Młody měřacěž 30. augusta wječzor 9 h. 4 m. na wětr a řřchotu pofaluje.

Stolětna protyka.

Řacž do 8. čzople, 10. mróz a řyma řacž do 13., 14. deřčez, 15. a 16. řjenje, 20. wulka řorzota, 21. řacž do 26. deřčez, 27. řacž do řónza řjenje.

1. augusta: 2. termija grunt-řřeho dawka. — 23. augusta řónz pšřčezich dnjow.

Naspomnjenja.

1894. Sept.,

póznienz, ma 30 dnjow.

Dny.	Porjedżena protyka.		☉		miesiące pamięt.	☾	
	Evangelsta.	Katholsta.	śhadż. h. m.	řhow. h. m.		śhadż. h. m.	řhow. h. m.
1 śobota	Egidija	Egidija	5 15	6 43	♄	7 8	7 22
36. tydzień. II. Gal. 5, 25—6, 5.							
2 njeđżela	15. n. p. ś. t.	16. n. p. śwj.	5 17	6 41	♄	8 33	7 34
3 pónđżela	Manſueta	Migulfa	5 18	6 39	♄	9 56	7 47
4 wutora	Konst. Ś. w. Ś.	Kosalije	5 20	6 37	♄	11 18	8 4
5 śrjeda	Nathanaela	Lawrij. Juſt.	5 21	6 35	♄	pop.	8 25
6 ſchtwórtek	Magna	Limbanije	5 23	6 33	♄	1 56	8 54
7 pjatek	Reginy	Reginy	5 24	6 30	♄	3 4	9 33
8 śobota	Marj. narod.	Mar. nar.	5 26	6 28	♄	4 0	10 26
37. tydzień. II. Efeł. 3, 14—21.							
9 njeđżela	16. n. p. ś. t.	17. n. p. śwj.	5 27	6 26	♄	4 41	11 30
10 pónđżela	Bulcherije	Nikol. Tolent.	5 29	6 24	♄	5 11	dop.
11 wutora	Abrahama	Proba	5 31	6 21	♄	5 33	12 41
12 śrjeda	Bohumila	Gwida, w.	5 32	6 19	♄	5 49	1 55
13 ſchtwórtek	Amata	Amata	5 34	6 17	♄	6 1	3 10
14 pjatek	Řſchiza pow.	Řow. ř. řſchiz.	5 35	6 14	♄	6 12	4 24
15 śobota	Friederiki ☺	Nikodema	5 37	6 12	♄	6 23	5 37
38. tydzień. II. Efeł. 4, 1—4.							
16 njeđżela	17. n. p. ś. t.	18. n. p. śwj.	5 38	6 10	♄	6 33	6 51
17 pónđżela	Laperta	Hildegart	5 40	6 8	♄	6 45	8 7
18 wutora	Tita	Jof. Rupert, w.	5 42	6 5	♄	7 0	9 26
19 śrjeda	Řwat. Řen.	Řuch. d. Jan.	5 43	6 3	♄	7 19	pop.
20 ſchtwórtek	Kalixta	Guſtachija	5 45	6 1	♄	7 46	12 13
21 pjatek	Mateja	Mateja	5 46	5 58	♄	8 26	1 34
22 śobota	Maurizija ☾	Mauricija, m.	5 48	5 56	♄	9 25	2 44
39. tydzień. II. Řebr. 10, 38—11, 6.							
23 njeđżela	18. n. p. ś. tr.	19. n. p. śwj.	5 49	5 54	♄	10 40	3 37
24 pónđżela	Jana pod.	Gerarda	5 51	5 52	♄	dop.	4 14
25 wutora	Řleoſaſa	Řleoſaſa	5 53	5 49	♄	12 8	4 41
26 śrjeda	Řypriana	Řuſtyny	5 54	5 47	♄	1 40	4 59
27 ſchtwórtek	Florenza	Řoźm. a Dam.	5 56	5 45	♄	3 10	5 14
28 pjatek	Řjazſława	Řjacłława	5 57	5 43	♄	4 38	5 27
29 śobota	Řichala ☉	Řichala	5 59	5 40	♄	6 3	5 39
40. tydzień. II. Efeł. 4, 22—28.							
30 njeđżela	19. n. p. ś. t.	20. n. p. śwj.	6 1	5 38	♄	7 27	5 52

Sermanki a śkótne wiki
pytaj jady na ſtronomaj 17 a 18.

**Mėſiaczkowe pſchemėnjenje
a wjedro.**

☾ Řrėni ĳertlik 7. ſept. rano 2 ĳ.
3 m. ĳudże ĳjopły a ſpodobny.

☺ Półny mėſiaczł 15. ſept. rano
5 ĳ. 21 m., ř widomnym ſacźmiezom
mėſiaczłta, deſzcz nacźini.

☾ Półledni ĳertlik 22. ſept. po-
poldnju 1 ĳ. 32 m. ĳiſzczje deſzcz
wobłłhowa.

☉ Młoby mėſiaczł 29. ſept. rano
6 ĳ. 44 m., ř niewidomnym ſacźmi-
czom kłozna, ma njeſtajne wjedro.

Śtołėtna protyka.

Śacź do 6. ĳjopło, 8. mróś, 9.
mune a ſyma, 13., 14., 15. a 16.
rjenje, 18. deſzcz, potom rjenje ĳacź
do 21., na to deſzcz a ĳłmurne
wjedro ĳacź do kłozna.

30. ſeptembra: 3. termija traj-
neje renty. — 2. termija dołłod-
nego dawłta.

Řaſpomnjenja.

1894. Oktob.,

winowz,
ma 31 dnjow.

Dny.	Porjedbena protyka.		☉		Wjeleste snamjen.	☾				
	Evangelista.	Katholika.	sthadž. h. m.	thow. h. m.		sthadž. h. m.	thow. h. m.			
1 pónđzela	Remigija	Remigija, b.	6	25	36	8	51	6	8	
2 wutora	Mahela	Leodegara	6	4	5	34	10	14	6	27
3 brjeda	Maximiana	Ewalda	6	5	5	32	pop.	6	52	
4 sčtwórtk	Franza	Franca M. w.	6	7	5	29	12	49	7	28
5 pjatk	Blazida	Blacida	6	8	5	27	1	51	8	15
6 sobota	Fidy	Bruna	6	10	5	25	2	38	9	16

41. tydžeń. II. Kol. 3, 12—17.

7 njedzela	20. n. p. ř. t.	21. n. p. řwj.	6	12	5	23	3	13	10	25
8 pónđzela	Efraima	Brigitty	6	13	5	20	3	37	11	38
9 wutora	Dionyša	Dionyša	6	15	5	18	3	55	dop.	
10 brjeda	Athanasija	Franca Borg.	6	17	5	16	4	9	12	53
11 sčtwórtk	Gereona	Blacida	6	19	5	14	4	20	2	7
12 pjatk	Maximil.	Maximiliana	6	20	5	12	4	31	3	20
13 sobota	Kolomana	Eduarda	6	22	5	10	4	42	4	34

42. tydžeń. II. Egef. 6, 10—17.

14 njedzela	21. p. ř. t.	22. n. p. řwj.	6	24	5	8	4	54	5	50
15 pónđzela	Hedwigi	Theresije	6	25	5	5	5	7	7	9
16 wutora	Hawoła	Hawoła, a.	6	27	5	3	5	25	8	32
17 brjeda	Imozenza	Jadwiga, w.	6	29	5	1	5	50	9	58
18 sčtwórtk	Lukascha	Lukascha řčž.	6	30	4	59	6	26	11	22
19 pjatk	Ferdinanda	Pětra Mlkant.	6	32	4	57	7	18	pop.	
20 sobota	Wendelina	Wendelina	6	34	4	55	8	29	1	35

43. tydžeń. II. Filip. 1, 3—11.

21 njedzela	22. p. ř. t.	23. n. p. řwj.	6	35	4	53	9	53	2	17
22 pónđzela	Kordule	Kordula	6	37	4	51	11	21	2	45
23 wutora	Severina	Severina, b.	6	39	4	49	dop.	3	5	
24 brjeda	Salome	Kasaela, arcj.	6	41	4	47	12	50	3	21
25 sčtwórtk	Krispina	Krispina, m.	6	42	4	45	2	16	3	34
26 pjatk	Amanda	Bernwarda, b.	6	44	4	43	3	39	3	46
27 sobota	Sabiny	Frumenta, b.	6	46	4	41	5	2	3	59

44. tydžeń. II. Filip. 3, 17—21.

28 njedzela	23. ř. řud.	24. n. p. řwj.	6	47	4	39	6	25	4	13
29 pónđzela	Marziša	Renobija	6	49	4	38	7	48	4	30
30 wutora	Klaudija	Germana	6	51	4	36	9	11	4	52
31 brjeda	řř. řef.	Wolfganga	6	53	4	34	10	28	5	23

Šermanki a škótne wiki
pytaj sadu na stronomaj 17 a 18.

Měřaczkowe pšcheměnjenze a wjedro.

☾ Přeni běrtlik 6. okt. 7 h. 56 m.
wječor je mutne a furjamošte.

☺ Polny měřaczk 14. okt. wječor
7 h. 36 m. nětotre jařne dny do-
čjafacz da.

☾ Pořledni běrtlik 21. okt. wječor
7 h. 51 m. hrosne wjedro pichinježe.

☾ Młody měřaczk 28. okt. wječor
6 h. 52 m. směje mhlowe a motre
wjedro.

Stolětna protyka.

řacz do 14. okt. njeřtajne, 25. jara
řymne wjedro, 29. a 30. řyma, 31.
deřčcz.

1. oktobra: 2. termija wopaleń-
iteje řařy.

Řaspomnjenja.

1894. Novmb.,

nashnuif,
na 30 dnjow.

Dny.	Porjedžena protyka.		☉		Mjesečne znamjen.	☾	
	Evangelsta.	Katholsta.	šhadž. h. m.	šhow. h. m.		šhadž. h. m.	šhow. h. m.
1 sčtwórtk	Benigna	Wsch. swjat.	6 55	4 32		pop.	6 6
2 pjatk	Cesarija	Šhude dušč.	6 56	4 30		12 31	7 2
3 šobota	Šuberta	Šuberta	6 58	4 29		1 10	8 8

45. tydžen. II. Gal. 6, 7—10.

4 njedžela	24.n.p. š. t.	25.n.p. swj.	7 04	4 27		1 39	9 20
5 pónđzela	Blandiny ☽	Zach. a Šilž.	7 24	4 25		1 59	10 34
6 wutora	Leonharda	Leonarda	7 34	4 24		2 15	11 47
7 šrjeda	Erdmana	Willibrorda	7 54	4 22		2 28	dop.
8 sčtwórtk	Emerika	Bohumera	7 74	4 20		2 38	1 1
9 pjatk	Theodora	Theodora	7 94	4 19		2 48	2 14
10 šobota	M. Luthera	Šandr. Abell.	7 104	4 17		3 0	3 28

46. tydžen. II. 2 Kor. 5, 1—10.

11 njedžela	25.n.p. š. t.	26.n.p. swj.	7 12	4 16		3 13	4 45
12 pónđzela	Modesta	Marcz., Š. M.	7 14	4 14		3 29	6 7
13 wutora	Arkadija ☺	Didaka	7 15	4 13		3 51	7 34
14 šrjeda	Levina	Serapija	7 17	4 12		4 23	9 1
15 sčtwórtk	Leopolda	Leopolda	7 19	4 10		5 11	10 23
16 pjatk	Edmundy	Ottomara	7 21	4 9		6 17	pop.
17 šobota	Huga	Huga	7 22	4 8		7 39	12 16

47. tydžen. II. 2 Pětr. 3, 3—14.

18 njedžela	26.n.p. š. t.	27.n.p. swj.	7 24	4 6		9 9	12 49
19 pónđzela	Šilže	Šilžbjeta i D.	7 26	4 5		10 38	1 12
20 wutora	Amoša ☾	Felixa Bal.	7 27	4 4		dop.	1 28
21 šrjeda	Pop. šrjed.	Marj. wopr.	7 29	4 3		12 4	1 42
22 sčtwórtk	Cecilije	Cecilije	7 30	4 2		1 26	1 53
23 pjatk	Felicity	Klimant, bž.	7 32	4 1		2 46	2 5
24 šobota	Kryšogen.	Jan w. šch., w.	7 34	4 0		4 7	2 19

48. tydžen. II. Sjew. Jan. 3, 19—22.

25 njedžela	27. Šs. sem.	28.n.p. swj.	7 35	3 59		5 28	2 35
26 pónđzela	Konrada ☉	Konrada	7 37	3 58		6 50	2 55
27 wutora	Sim. Metaf.	Virgilija	7 38	3 57		8 8	3 22
28 šrjeda	Rufa	Rufa	7 40	3 56		9 20	4 0
29 sčtwórtk	Walthera	Saturna	7 41	3 56		10 21	4 51
30 pjatk	Šandrija	Šandrija	7 43	3 55		11 7	5 54

Sermanki a škótne wiki
přtaž jady na stronamaj 17 a 18.

Měšaczkowe přšcheměnenje a wjedro.

☽ Přeni běrtlik 5. nov. pop. 4 h.
11 m. je hruby a wětrojty.

☺ Polny měšacžk 13. nov. dop.
8 h. 44 m. na jašne wjedro a šmu
pošajuje.

☾ Pošledni běrtlik 20. nov. rano
3 h. 3 m. šněh a mjeršjenje pšči-
nježe.

☉ Młody měšacžk 26. nov. dop.
9 h. 49 m. dale mjeršuje.

Štolětna protyka.

Wot 1. hač do 16. deščęž, 23.
jašne njebo a šma, 24. mile, 28.,
29. a 30. šma jaščožt.

Paspomnjenja.

1894. Dec.,

hodovník,
ma 31 dnjow.

Dny.	Porjędžena protyka.		☉		Měsjeće inamjen.	☾	
	Evangelsta.	Katholsta.	řhadž. h. m.	řhow. h. m.		řhadž. h. m.	řhow. h. m.
1 řobota	Longina	Natalije	7 44	3 55	☾	11 40	7 5
49. tydžen. III. Ľuf. 1, 67—79.							
2 njeđžela	1. n. advent.	1. n. advent.	7 45	3 54	☾	pop.	8 18
3 pónđžela	Fran. Kavera	Fřz. Kavera	7 47	3 54	☾	12 19	9 31
4 wutora	Borbory	Borbory	7 48	3 53	☾	12 33	10 42
5 řrjeda	Amosa ☾	Sabbj	7 49	3 52	☾	12 44	11 53
6 řchtwórtř	Mitkawscha	Mitkawscha	7 50	3 52	☾	12 55	dop.
7 pjatř	Markarda	Ambrosija	7 52	3 52	☾	1 5	1 6
8 řobota	Marje podj.	Marj. pod.	7 53	3 52	☾	1 17	2 20
50. tydžen. III. Mat. 3, 1—10.							
9 njeđžela	2. n. adv.	2. n. advent.	7 54	3 51	☾	1 32	3 39
10 pónđžela	Judithy	Melchiady	7 55	3 51	☾	1 51	5 2
11 wutora	Domařa	Domařa	7 56	3 51	☾	2 18	6 30
12 řrjeda	Epimacha ☺	Magencija	7 57	3 51	☾	2 58	7 56
13 řchtwórtř	Jodoka	Lucije	7 58	3 51	☾	3 58	9 12
14 pjatř	řfidora	Mikafija	7 59	3 51	☾	5 17	10 9
15 řobota	řgnaza	Řhřystiany	8 0	3 51	☾	6 48	10 48
51. tydžen. III. Ľuf. 3, 15—17.							
16 njeđžela	3. n. adv.	3. n. advent.	8 0	3 52	☾	8 20	11 15
17 pónđžela	Kolumba	řloriana	8 1	3 52	☾	9 49	11 34
18 wutora	Wunibalba	Marj. woczaf.	8 2	3 52	☾	11 14	pop.
19 řrjeda	Řwat. ☺	Such. d., Ľbj.	8 2	3 52	☾	dop.	12 1
20 řchtwórtř	Amona	Teofila	8 3	3 53	☾	12 35	12 13
21 pjatř	Domascha	Domascha	8 4	3 53	☾	1 55	12 25
22 řobota	Beaty	řlaviana	8 4	3 54	☾	3 15	12 40
52. tydžen. III. řan. 3, 27—30.							
23 njeđžela	4. n. adv.	4. n. adv.	8 4	3 54	☾	4 35	12 59
24 pónđžela	řatorřiza	Ľbama a řev.	8 5	3 55	☾	5 54	1 23
25 wutora	Boři džen	1. ř. hodow	8 5	3 56	☾	7 9	1 57
26 řrjeda	2. ř. hod.	Schcžepana	8 5	3 57	☾	8 13	2 43
27 řchtwórtř	řana řcž. ☺	řana řcž.	8 6	3 57	☾	9 3	3 42
28 pjatř	řjewin. džcž.	řjewin. džcž.	8 6	3 58	☾	9 40	4 52
29 řobota	řonathana	Domascha Ř.	8 6	3 59	☾	10 6	6 4
53. tydžen. III. řan. 1, 6—14.							
30 njeđžela	Řjedž. p. ř.	Ř. po hodž.	8 6	4 0	☾	10 25	7 17
31 pónđžela	řylvester	řylvester, ř.	8 6	4 1	☾	10 39	8 29

Sermaniki a řkótné wiki
pytaj řady na řtronomaj 17 a 18.

Měřacžkowe přřeměnenje a wjedro.

☾ Přeni běřtkif 5. dež. pop. 1 ř.
10 m. ma řněř a wětr.

☺ Potny měřacžř 12. dež. wjeczow
8 ř. 41 m. je mutny a řiwř.

☾ Pořledni běřtkif 19. dež. pop.
12 ř. 11 m. jařne njeřjo a mjeřřjenje
přřinjeře.

☼ Mřodny měřacžř 27. dež. rano
3 ř. 15 m. řymne wjedro wobřřowa.

řtolětna protyka.

1. dež. řyma, 4. řněř, 5. řacž do
10. deřcžř a wulka woda, 11. a 12.
deřcžř, 13. řacž do 16. mřcžřno,
21. řěřřř řněř, wot 22. řacž do
řónža řěřřo řyma.

31. dežembra: 4. termija řra-
neje renty.

Řaspomnjenja.

Wobliczenje danje.

Kapital.	3 procent.		3 1/2 procent.		4 procent.		4 1/2 procent.		5 procent.		Kapital.
	Sčunje marf up.	Wšćacžnje marf up.									
mf. 1	3	3/10	3 1/2	4/10	4	4/10	4 1/2	4/10	5	5/10	mf. 1
5	15	1	17 1/2	1 1/5	20	1 1/7	22 1/2	1 1/9	25	2 1/10	5
10	30	2 1/3	35	3	40	3 1/4	45	3 1/8	50	4 1/2	10
15	45	3 1/2	52 1/2	4 1/2	60	5	67 1/2	5 1/2	75	6 1/3	15
20	60	5	70	6	80	6 1/2	90	7 1/5	100	8 1/4	20
25	75	6 1/2	87 1/2	7 1/2	100	8 1/4	125	9 1/8	125	10 1/5	25
30	90	7 1/2	105	9	120	10	135	11 1/3	150	12 1/4	30
35	105	8 1/4	122 1/2	10 1/2	140	11 1/7	157 1/2	13 1/2	175	14 1/6	35
40	120	9 1/2	140	11 1/4	160	13 1/4	180	15	200	16 1/7	40
45	135	10 1/2	157 1/2	13 1/2	180	15	205	16 1/9	225	18 1/8	45
50	150	11 1/2	175	14 1/2	200	16 1/7	225	18 1/8	250	20 1/9	50
60	180	13 1/2	210	17 1/2	240	20	270	22 1/5	300	25	60
70	210	15 1/2	245	20 1/2	280	23 1/4	315	26 1/3	350	29 1/2	70
80	240	17 1/2	280	23 1/4	320	26 1/2	360	30	400	33 1/4	80
90	270	19 1/2	315	26 1/2	360	30	405	33 1/5	450	37 1/5	90
100	300	21 1/2	350	29 1/2	400	33 1/4	450	37 1/5	500	41 1/4	100
200	600	43 1/2	700	58 1/4	800	66 1/8	900	75	1000	83 1/4	200
300	900	65 1/2	1050	87 1/2	1200	100	1350	100	1500	125	300
400	1200	87 1/2	1400	116 1/2	1600	133 1/4	1800	150	2000	166 1/2	400
500	1500	109 1/2	1750	145 1/2	2000	166 1/8	2250	187 1/2	2500	208 1/4	500
1000	3000	218 1/2	3500	291 1/2	4000	333 1/3	4500	375	5000	416 1/2	1000
5000	15000	1091 1/2	17500	1455 1/2	20000	666 1/2	22500	1875	25000	2083 1/4	5000
10000	30000	2183 1/2	35000	2911 1/2	40000	1333 1/3	45000	3750	50000	4166 1/2	10000

Wobliczenje, što punt placži, hdyž je zentnar 1, 2, 3 atd. marlow.

Punt přchězo telko up. placži, kaž zentnar marlow.

X na mopať:

Zentnar přchězo telko marlow placži, kaž punt up.

Hermanki a stótné wiki.

(dop. = doposdnja; pop. = poposdnju; f. = fonzaje wiki; fw. = fwinjaze wiki; w. = wolmowe wiki; l. = lenowe wiki; suamjejsko * rěka stótné wiki, suamjejsko † pał hermanf a stótné wiki; hdžež nicžo pódla městjeji, tam je jenož hermanf.)

NB. Dotelž šo hermanki druždy přehpotožuja, šu smylki móžne.

Wulki rójk.

2. Pipš (hacž do 15.).
3. Nješwacžidlo* l.
4. Kamjenz*.
6. Kuland*.
8. Kinsbórt*.
17. Dobrilug fw., Gródt fw.
22. Biskopizy, Łufow*.
23. Łufow.
25. Kamjenz*, Süterbog.
29. Drazdžany (nowe město) f., Kinsbórt f., Kulow f.
31. Luban (3 dn., 1. dj. tež f.).

Mały rójk.

1. Stara Darbna f.
2. Kalawa fw., Kuland*.
3. Kalawa f. a*.
5. Wojerezy†, Wostrowz, Kalawa, Grabin f. a*, Jarow.
6. Damna.
7. Nješwacžidlo* l., Wulki Hajn f., Nadeberg*, Gašyn†, Brody†.
8. Wulki Hajn.
10. Drjom†.
12. Biskopich*, Šchorjelž†, Luborasz† f., Polcžniza*.
13. Barščez† f.
14. Gródt†.
15. Kamjenz.
16. Wětošchow fw.
17. Ortrand*, Wětošchow* f.
19. Nowosalz, Stolpno. Kósbort†, Wětošchow, Stolpno.
21. Dobrilug.
22. Nadeburg.
23. Lubin fw.
24. Budhšchin*, Žitawa, Kulow* f., Lubin* f.
26. Galschtrow†, Žitawa†, Kulow, Lubin, Pšchibus†, Nychwald†, Słanknow† f.
28. Drazdžany (st. m.) hym. w., Wósbort*, Kuland.

Měrz.

1. Witow*, Gubin* f.
2. Witow, Kuland*.
3. Mišchno* f., Trěbule† f. l.
5. Biskopizy*, Drazdžany (st. a n. m.), Grabin* f., Nychbach, Jahant†.
6. Bart p. W.*, Bjarnacžizy*, Eisenberg p. M.†, Grabin. Lašt, Nychwald†, Komorow fw.
7. Nješwacžidlo* l., Komorow* f., Luban*, Nadeberg*, Kósbort†.
8. Kamjenz*, Komorow.
9. Stara Darbna, Lubnjow fw.
10. Dubž†, Damna*, Lubnjow*.
11. Mišchno.
12. Bjarnacžizy, Lubij* f., Polcžniza*, Wojerezy*, Lubnjow, Mužafow† f., Jarow* f., Bizut†, Kóštkow* f.
13. Wojerezy*, Kóštkow.
14. Stolpno*, Gašyn†, Górow* pl., Gródt fw., Kóštkow, Stolpno*.
15. Šchorjelž*, Beštow*.
16. Nowe Město p. St.*, Beštow, Kalawa fw.
17. Budhšchin, Kalawa* f., Ortrand* f.
19. Drazdžany f., Kulow†, Kalawa, Luboras† f., Ortrand, Łufow* f.
20. Barščez*, Kulow†.
21. Dobrilug fw.
27. Džezet, Šherachow†.
28. Baržow*.
29. Kamjenz*.
31. Budhšchin*, St. Darbna*.

Saprlcja.

2. Wósbort*, Kinsbórt*, Pipš hacž do 8., Khocžebus* f.
4. Nješwacžidlo*, Nadeberg*.
5. Kamjenz*, Nadeberg, Gubin* f.
6. Kuland* f.
7. Bart w Pr.
9. Galschtrow*, Drjom†, Misorasz†.
10. Krafow p. K.†, Damna*.
11. Stolpno*, Brody†, Gródt fw.
12. Misorasz†.
13. Komorow fw., Wětošchow fw.
14. Komorow† f., Wětošchow* f.
16. Biskopizy*, Kafezy, Komorow, Wětošchow.
17. Jarow walm., Kulow*.
18. Polcžniza*.
19. Dobrilug*.
23. Biskopizy, Wojerezy†, Kulow*, Lubnjow† f., Luboras† f., Radmėrižy†, Jarow* f., Łufow*.
24. Łufow, Wojerezy*.

Saprlcja.

25. Kuland, Polcžniza, Nadeburg, Nowe Město p. St., Žemě.
26. Žemě.
27. Kalawa fw.
28. Budhšchin*, Kalawa* f.
30. Kamjenz†, Lubij† f., Kalawa.

Meja.

1. Bart p Wósbort†, Kulow walm.
2. Nješwacžidlo*, Kulow* f., Nadeberg* (1/2 d.).
4. Nowe Město p. St.* Kulow, Lubin fw., Pšchibus†, Čerwjena Woda†, Kuland*.
5. Lubin* f., Trěbule† f., Witow*.
7. Biskopizy*, Wósbort*, Kinsbórt*, Słanknow† f., Witow, Lubin, Jahant†.
8. Kinsbórt, Barščez† f.
9. Nadeburg, Bjernwald†, Gašyn†, Gródt†.
10. Khocžebus* f., wóš. w., Gubin* f.
11. Komorow walm., Gubin.
12. Eisenberg p. Morizburg†.
15. Wotbramežy†, Kulow†, Žybalin†.
16. Dobrilug fw.
17. Beštow*, Łufow*.
18. Beštow.
20. Mišchno.
21. Bizut†.
24. Kamjenz*, Khocžebus* f.
25. Lubnjow fw., St. Darbna.
26. Budhšchin*, Wojerezy walm., Lubnjow*.
28. Bart w Pr., Šchorjelž†, Wulki Hajn f., Lubnjow.
29. Wulki Hajn, Kročyn*.
30. Kročyn.
31. Kalawa walm., Khocžebus* f., Ortrand* f.

Junij.

1. Šchorjelž horněž, Ortrand, Kuland*.
2. Lubin* f.
4. Nychwald†.
6. Nješwacžidlo*, Lubin w., Luban (3 d.), Górow*.
7. Kamjenz*, Kalawa walm., Khocžebus* f.
8. Khocžebus w., Kuland*, Wětošchow fw.

Junij.

12. Gródt w.
13. Bjernwald†, Dobrilug fw., Gródt fw., Stolpno*.
14. Kalawa w., Khocžebus* f.
18. Galschtrow*, Čučina†, Grabin* f., Kóštkow* f.
19. Grabin, Kóštkow†.
20. Nadeberg*, Damna*, Grabin walm.
21. Mužafow† f., Khocžebus* f., Damna, Gubin* f.
23. Wjeleczin†.
25. Drazdžany, Wojerezy*, Luboras† f., Nychbach h, Kinsbórt*, Jarow† f.
26. Bart p. W*, Nychbach†.
27. Brody†.
28. Khocžebus* f.
29. Komorow fw.
30. Dubž†, Komorow* f.

Julij.

2. Drazdžany (nowe město) f., Gufsa, Komorow.
3. Gašyn†.
4. Nješwacžidlo*.
5. Kamjenz*, Khocžebus* f.
6. Kalawa fw., Kuland*.
7. Kalawa* f., Łufow*.
8. Biskopizy*, Kalawa, Trěbule† f.
10. Barščez*, Džezet†.
12. Khocžebus* f.
13. Wětošchow fw.
14. Kulow* f., Lubin* f., Wětošchow* f.
16. Lubij* f., Polcžniza*, Kulow.
17. Polcžniza.
18. Nadeburg*, Dobrilug fw., Gródt fw.
23. Wósbort*.
24. Krafow*.
25. Jarow* f.
26. Pšchibus*.

August.

1. Nješwacžidlo*, Nadeberg*, Witow* f.
3. Kuland*, Wórkowy.
4. Budhšchin, Witow*, Bart w Pr.
6. Kulow†, Jahant†.
7. Damna*, Laš.
8. Górow†, Žemě*.
9. Kamjenz*, Gubin* f.

August.

10. Čerwjena Wodať, Komorow fiv.
11. Lubin* f., Komorow* f.
12. Žemť.
13. Kinsbórt*, Sslantnowť f. Žemť.
14. Bart p. W.* Dobrilug*, Časť.
15. Dobrilug.
16. Beštow*.
17. Beštow, Wětošchow fiv.
18. Wětošchow* f.
20. Polčjniza*, Šhorjelzť, Kumburg, Grabin* f., Kuland, Wětošchow.
21. Grabin, Gašynť.
22. Radeberg*.
23. Mitoras*.
24. Gašchtrowť, Šhorjelzť horn., Lubnjow fiv., Ĥródfť.
25. Ortrand* f., Lubnjow*.
26. Miščno.
27. Wóšbortť, Wojerezy*, Lubnjow, Ortrand.
28. Grabin.
29. Rome Město p. St.*, Lorenzkirchen*, Bjerwald, Grabin* f., Brodyň, Dubaň.
30. Lorenzkirchen.
31. Kufow w., Stara Darbna*, Trěbule* f.

September.

1. Kinsbórt*, Kufow* f., Žitawa, Barščezť.
3. Žitawať, Wulki Ĥajn* f., Ĥhoczebusť f. a Ĥarp., Kufow. Pišibustť.
4. Wulki Ĥajn, Róštkow* f., fiv.
5. Nješwacžidlo*, Damna*, Róštkow.
6. Damna.
7. Kalawa fiv., Kuland*.

September.

8. Wolbramežyť, Kalawa f.
10. Biskopizy*, Kalawa, Róštkow* f., Žarowť f., Bart w. Pr., Šhorjelzť.
11. Džězet, Róštkow.
12. Stotpno*, Radeburg*, Paržow*. Ĥródfť fiv.
13. Radeburg.
14. Lubin fiv., Komorow wol.
15. Miščno* f., Lubin* f., Ortrand* f.
17. Kamjenzť, Woštrowz, Lipst (hačž do 11. okt.), Mitorasť, Lubin, Mužatowť f., Ryčbach, Drjowť*.
18. Ryčbachť.
19. Radeberg*, Dobrilug fiv., Róšbortť.
21. Bart p. Wóšbortť.
22. Kufow fiv., Trěbuleť f. l.
24. Biskopizy, Gašchtrowť, Nowojalž, Sslantnowť f. Wojerezyť, Trěbuleť f., l.
26. Polčjniza, Krophn.
27. Polčjniza, Ĥhoczebusť* f., Gubinť f.
29. Budyščin*, Wjelecziňť, Wojerezy wolm.

Oktober.

1. Ĥuczinať, Kafezy, Ščěrachowť.
2. Gašyn.
3. Nješwacžidlo* l., Radeberg*.
4. Kamjenzť, Ĥhoczebusť* f., Krafowť, Žarow wolm., Ĥródfť*.
5. Kuland*.
6. Dubzť, Bart w. Pr.*
8. Lubijť f., Kufow*, Grabin* f., Luborasť f., Žybalinť,

Oktober.

8. Ĥahaňť.
9. Grabinť w., Barščezť f., Stara Darbna*.
10. Rome Město p. St.*
11. Ĥhoczebusť* f., Komorow fiv.
12. Komorow* f.
13. Lubin* f.
14. Nješwacžidlo dešť, Ĥucziv. a fivoh.
15. Biskopizy*, Kinsbórt*, Róštkow* f.
16. Kinsbórt, Damna*, Róštkow.
17. Dobrilug fiv.
18. Kamjenzť, Ĥhoczebusť* f., Wifow*.
19. Čerwjena Wodať, Wětošchow fiv., Wifow*.
20. Wětošchow* f.
22. Draždžany, Gašchtrowť*, Wóšbortť*, Wětošchow.
24. Rome Město p. St.*, Górowť, Brodyň.
25. Radeberg, Beštow*, Ĥhoczebusť* f., Ortrand* f.
26. Beštow, Ortrand, Stara Darbna.
27. Budyščin*, Drjowť*.
29. Bjarnaczižyť, Lubnjowť f., Pižnť, Ryčwadbť, Kuland,
30. Wulki Ĥajn* f. a dešť.

November.

1. Kamjenzť, Ĥhoczebusť* f., Ĥródfť.
2. Lubnjow fiv., Kuland*.
3. Budyščin, Kufow*, Lubnjow*.
5. Draždžany f., Lubnjow, Šhorjelzť, Kufow* f.
6. Bart p. Wóšbortť*, Časť,

November.

7. Nješwacžidlo* len., Radeberg*.
8. Ĥhoczebusť* f. Gubinť f.,
9. Lubin fiv.
10. Lubin* f., Trěbuleť f. l.
12. Polčjniza*, Stotpno, Róšbortť, Ryčbach.
13. Ryčbachť.
15. Kamjenzť*.
16. Šty Komorow fiv.
17. Žitawa, Šty Komorow* f.
19. Žitawa* f., Grabin* f., Šty Komorow, Bart w. Pr.
21. Bjerwaldť f.
22. Kamjenzť*.
26. Wóšbortť, Kufow*, Mitorasť, Beštow.
28. Dobrilug, Radeburg*, Žemť.
30. Kalawa fiv., Pišibustť.

Dezember.

1. Kalawa* f.
3. Kufow fiv.
4. Damna*, Gašynť.
5. Nješwacžidlo* l., Radeberg*.
6. Kamjenzť, Mitorasť.
7. Kuland*.
10. Nowojalž, Mužatow božodž., Drjowť.
12. Brodyň, Kumburg, Ĥródfť fiv., Róšbortť.
13. Kamjenzť*.
14. Dobrilug fiv., St. Darbna.
15. Wojerezyť, Trěbuleť h. l.
17. Biskopizy*, Lubij božodž. ja domj., Kalawa, Luborasť f., Ĥródfť.
18. Draždžany božodž. ja domj., Barščezť, Džězet, Kufow f.
19. Pižn božodž., Kuland.
24. Kufowť.

Wuczah se fakšeho fakonja, dofhodny dawť nastupazeho.

klaffa:	lětny dofhód:	dawť:	klaffa:	lětny dofhód:	dawť:
1.	pšhes 300—400 mf.	50 np.	12.	pšhes 1900—2200 mf.	30 mf.
2.	" 400—500 "	1 mf.	13.	" 2200—2500 "	38 "
3.	" 500—600 "	2 "	14.	" 2500—2800 "	48 "
4.	" 600—700 "	3 "	15.	" 2800—3300 "	59 "
5.	" 700—800 "	4 "	16.	" 3300—3800 "	76 "
6.	" 800—950 "	6 "	17.	" 3800—4300 "	94 "
7.	" 950—1100 "	8 "	18.	" 4300—4800 "	114 "
8.	" 1100—1250 "	11 "	19.	" 4800—5400 "	136 "
9.	" 1250—1400 "	14 "	20.	" 5400—6300 "	162 "
10.	" 1400—1600 "	17 "	21.	" 6300—7200 "	189 "
11.	" 1600—1900 "	22 "			

Sakub bédzi ho f Bohom psaji brodže Jabol a rjetny: Ja cje njeputšezju, thiba so mje požohnušeč.

Ja cze njepusćezju, tšiba so mje požohnujesć. 1 Mójs. 32, 26.

Esym młodzenz runje s domu starsčej' wusćot,
 Čžu pytać w šwěcze sbože žiwjenta;
 D šćto mam czinicz, so bych t sbožu dósćot?
 Esam steju, nimam žanoh' wodźerja.
 Na tebję, Božo Żakuba, šo wobroczu,
 Hać hnadnje požohnujesć mje, cze njepusćezju.

Esym hospodař, mam dom šwój, žonu, džěczi,
 Esu wsćitzy mojom' wóćzka fernicžka,
 D šćto mam czinicz, so jim sbože šwěczi
 Na puczach wsćitkich hać do škónczenja?
 Na tebję, Božo Żakuba, šo wobroczu,
 Hać hnadnje požohnujesć mje, cze njepusćezju.

Esym šćědźiwz, t semi šhibuje šo czeło
 A noha, ruka spróznata wusćawa,
 Mi dokonjane je wsćo fernste džěło,
 Šćto wotewri mi lube njebjęša?
 Na tebję, Božo Żakuba, šo wobroczu,
 Hać hnadnje požohnujesć mje, cze njepusćezju.

A šerbški lud šo modli, Božo, t tebi
 Na tutoh' nowoh' lěta spoczatku.
 D šo mohł sbože dobyć, šdźerjeć šebi,
 Šćto pokazę jom' šćczęžu njemyšlnu?
 Na tebję, Božo Żakuba, šo wobroczi,
 Hać hnadnje požohnujesć jón, cze njepusćezji.

Bomhaj Bóh!

Wšćedzenať je sašo wo lěto starsčji. Žyłe lěto je w kraju wokoło tšodžik a lube šerbšće domy wopytował. Wjele je nashonik. Šdyž pak je loni šwój pucz nastupik, je pschi šebi wobšanknył ras hladacž, hać je w Šserbach wjele šdžělanym („gebildet“) ludži. Do přědka móže prajicž, so je jich tóžičto namakał. Šćto dha nětko do šdžělanym škusća? W tym myšle na dwoje džęja. Praščach šo ras měščczansćeho psćetupza, koho sa šdžělaneho džerži, a wón bē hnydom s wotmolwjenjom tu. Koho sa šdžělaneho džeržu, džęcze wjedźecž? Tęho, kiž je prawje wjele nawuknył, kiž móže wo wsćěch wězoch derje rěcjeć, kiž šo po nowej móžde draščzi a na kohož šo dušćnje psćihladuje. Ja jemu wotmolwidž: dha bychu měščczęnję šdžělanoscž pachtowanu měli, runjež najšlupišći ludžo byli. Ja wo šdžělanoscži hinať myšlu.

Šćto dha je šdžělaný? W Šserbach šo to męnjęnje nadešdže, so je t temu bjes druhimi rjanymi wězami nušne, so šerbšćeje rěcze njęsnajesć a jeno němšći rěcžič. Šćtóz šo s tym won da, so tež šerbški rošymni, tón je kałowy hłub abo njęškmany šćmottak, njęch tež němšću rěcž a wsćelake druge najšępje rošymni. Wšćińdžęch ras do njęsnateho domu a šo sa hospodarjom praščach. Nan bęšće w pošlednich lětach wumrjęł a šyn hospodařstwo do ruki a šebi młodu žonu wšal. Do tšęze šćupiwšći šo džwnti sa hospodarjom wopraščach a ta mi na moje šerbšće praščęnje němšći wotmolwi. Šćlyščach, so jej Šserb na hubu bijęšće, a šo ju praščach, cžęho dla so mnu němšći rěcži, hdyž šo jej tola šerbški šępje rěcži, na cžož mi wušna, so młody hospodař rad widži, hdyž wona w domje němšći rěcži, psćetoz to je wošębnisćę. Hnydom pošnacž, kajšęho ducha džęcžo móže młody hospodař być a t njemu šastupich, so bych pola njęho to šwoje wobšćarał. Na moje šerbšće praščęnje psćęzo němšći rěcžęšće, runjež jębyu smyłł na drugi šadžęšće, tak so šo na njęho šćmjerć hubjenje psćiपोšćuchajšće, runje tak, kaž by mje

šćto na rjebłowany wós šadžik a nětko so mnu po s kajnjenjemi našupany pucz s hory dele jęł. Na moje porokowanje šo mi wušna, so šo wsćat jemu tuta němšća rěcž do jęho šerbšćęho domu prawje nješodži, ale so žona na wsćo šerbšće šwari a praji, so budžęmój wot kņęžęho najęnta wjele bóle cžęšćęnaj, hdyž žaneho šerbšćęho wobšćada nimamój a žaneho šerbšćęho šłowa njępšćnjemój a so naš potom tež na kóbašu psćęprošy a so potom šnano našće džęczi sa hódne džerži, so s jęho džęcžimi wobšćadžuja a hraja atd. Takle mi powjedajšće, so šo šwojeje macžęrneje rěcze se wsćęmi mozami hańbuje, jeno so by wot kņęžęho najęnta sa šdžělaneho džeržany był. Mi bęšće tuteho wobošęho cžłowjęka žel, kiž bęšće tak rad šdžělaný być džylł, kiž pak kóczku sa wopusć psćimny a šo sa najšćlupišćęho Hanša wupokafa. Szpřiwanje macžęrneje rěcze runje tak mało šdžělaneho muža cžini, kaž szpřiwanje macžęrneje pęšęneho šyna. Druhy šebi myšla, so pųšćna drašta šdžělanym cžini. Šubi cžitarjo, pųšćna dobra drašta we wsćęj cžęšćę. Na draštu dyrbi kóždy cžłowjęł hladacž. Šępje je, so tež kšudy šwoje pęnjęšy na pųšćnu draštu waži, hać na reje abo na palęnz; psćetoz reje wuwjercza pęnjęšy s móšćnje a palęnz šćrowoscž s rošomom s cžęła. Šćtóz šo ródnje draščzi, džę tež w domje wsćo rjane a cžiste męcz a s małymi přęđtami mału jšćiwicžku lubošne wobydlenje šćžini. Šdyž džędža lube hospošy šwojich mužow nawucžicž, do forczimow njęthodžicž, ale pęšnje domach wostacž, jim Wšćedzenať radži, so jim psćęzo lubošne woblicžo pokafa a šwój hnęw, kiž džę tu a tam wupraščnyč, poddušća a šo psćištojnje a cžisćę draščza. Někotražćuliz žona je pschi šebi prajita: ač, sa dom je dobre dostč a duž je rostorhanu jału na šo cžišćla abo šebi mašany šćórzuch šwajasała. Wuž pak je šo na tajšu mašanu draštu hnęwał a je hładał, so by jej s woczjom psćiškot a je do forczimow trjęchik. Tam bęchu psćęzo inacžti a hdyž bē tam junu pobulł, je tam hušćisćęho tšodžik, hać šo do picža dał njeje. A na tym bē žona

w winie se kwojim: ja dom je dobre doszcz. Czim wyschdce do horow pschindzesh, czim cziseczisho so ludzo drafcza, czim swetlische bu jich wokna, czim pschistojnisho je wsho w jich matych domczach. A schtoztuliz tam jastupi, temu so tam spodobna.

Duz rjenje so woblekacz, zadyn hredh njeje, hdyz so jeno psches swoj sktant njeposbchnesh. Ale, so by cze drafta sdzellanego sczinika, to so njedaj nikomu narieczecz. Ludzo febi to Bohuzel mysla. Ssluzobna holczka, kiz je do mesta na sluzbu czahnyta, preni kroc domoj pschindze a je netko pornjo hrabinzy sshotowana. Hdy by febi wudzcz dala, so je teho dla sdzellanisha, hacz jejne wjezne towarshki, bychu tute sony jej nesho wopaczne sjewile. S draftu je taf kaz s kwetkami. Lilija na wyshkim stwjelzu je jara rjenje wuhotowana. Ale niczo mjenje rjana njeje modra sijalka na swojej malej schishzy. Hdyz pak by ty lilijowe kcezenie wotreshnyl a je na male sijalkowe stwjelzo stajit, so czi lilija wescze lubita njeby. Runje taf pak tez sijalka na lilijowym stwjelzu zaneho rjanego napohlada mela njeby. Wsho kozdemu njepshisteji. S teho pschiklada widzish, so maja wyschshi ludzo na swoje wafshnje so drafczicz, a niishki tez na swoje. Ale czista a zyta a rjana dyrbi wobojich drafta bycz. Swjadla natorhana lilija abo sijalka nikoho njewjesheli, a natorhujena drafta hischce wjele mjenje. Ale schtoz hizo prajach, sdzellanego cze drafta hama na febi zenje njeczini. A Pschedzenak je njehornych schmotlakow a htupe zonisfa widzak, kiz bechu do zidy swoblekani a mejachu wushki se stolom napowshane, so so wsho bimbasche, taf na schornu styfane zyble, taf so so sdach hrabjo a hrabinki abo hischce nesho wjazy bycz. Hdyz pak beshje trochu na jich recze posluchal a jich myshle sesnal, by jich radsho do hwinjazeho kshlewa samtnyl hacz jich komu do domu pushczik. Drafta hama sdzellanych njeczini.

Dha hriano wuczenoscz sdzellanego czini?

Schtóz je prawje wjele nawuknyl, so s hlowu wě, kelko mil je hwesda Mars wot semje sdalena, abo kelko regimentow je Napoleon w bitwie pola Zeny mel a t. d., schtoz moze w towarstwje reczech, so wshitzu radzi na njeho posluchaju a bychu spokojom byli, hdy bychu jenoż dzebaty dzel teho wjedzeli, haj ton je wescze sdzellan? Luby czitarjo, wuczenoscz tez hischce njeczini. Pschedzenak ras w hosczenzu jeneho trjedhi, kiz mejesche wyskote jastojnstwo a beshje na wshelakich wyshkich schulach pobyl, a wjele nawuknyl. Na to pschindze bur se wshy, kiz dale niczo nawuknyl njebe, hacz schtoz so we wjesnej schuli a s nekotrych dobrych knihow nawuknycz hodzi. S wobemaj Pschedzenak dotho reczechche. Hdy by so jeho schto prachal, koho sa sdzellanego dzerzi, bura abo woshebneho knjesa, by prajit: bura. Haj wuczenoscz je jara dobra. Wona czlowjefej woczki swetli a rosom wotfi a pomjatk popylni. Wona jemu pucze pokasuje, po kotrychz runu hmuhu k swojemu

sbozu napscheczimo khwata a jemu wjele snutskowneho wofschewjenja poskiczi, dofelz jemu lohko czini, knihi czitacz a wsho, schtoz so w swecze stanje, rofymicz. A hdy by schto skadnoscz mel, nesho hodne nawuknycz a tuteje skadnoscze njewuzimal, ton by so muzej runal, kiz ma wulke polo a kiz ma kubju polnu najlshpicheho hymjenja, kiz pak je pscheleni, so by hymjo do hynki bral a jo byl. Pufow hodny by tajki czlowjek byl a ton, kiz ma skadnoscz, nesho nawuknycz a to njeczini, je hischce wjetshich pufow hodny. Za prenjeho prajicz kshychal njeshym: ach so hym rjany czas madoscze sa wuknjenje njewuzity wostajit. Wlyshlach febi, czeho dla wostudly czapor pishanja a czitanja a drugeje wedomnoscze hatle wuknycz. Netko wem, so hym tehdy najwuzitnishki czas ziwjenja pschepat. Dzeczom wshal sa slo meczi njemozesh, hdyz so jim wuknjenje wostudzi; te pak dyrbja so nusowacz k wuknieniu, a starichi dyrbja wsho mozne czinicz, so bychu nesho nawukle. Ale njed tez czlowjek czim wjazy nawuknje a najwyschche mesto dozpije, sdzellanu teho dla hischce njeje.

Netko pak, luby czitarjo, widzu, so swoje czolo smorshczish a hshychu, so hnewny prajish: „Tajki Pschedzenak, netko je nam dotho wo tym reczal, schto sdzellanu njeje a my to do hteje wole wemy; hdy by nam skoro tola tez prajicz chyzl, schto dha netko po prawym je sdzellan. Wjele jich wescze njebudze.“ Pomaku, luby czitarjo, hym hizo na tym, czi na twoje prashenje wotmolwienie dacz. Duz posluchaj, so by wjedzil, schto je sdzellanu.

Sdzelacz je taf wjele, kaz nesho wobdzelacz abo sshotowacz. Hlina je nesho jara hnadne, ale s njeje so wshelake wemy sshotowacz abo sdzelacz hodza, na pschiklad kudobja, wshelake figury atd. Marmor je kamjen, kaz zadyn drubi. S njeho pak hu snamjenja czlowjekow sdzetalu. Runje taf so tez czlowjek sdzela, so ma westu podobnoscz na nekoho, kiz je wyschshi, dnyli won ham. A schto je ton, komuz dyrbi so czlowjek pschezo bole podobny sczinicz? To je Boh. To czi netkole praji, schto je sdzellanu: ton, kiz je najbole Bohu podobny. Hdyz pak chzesch Bohu podobny bycz, njeje treba, so tu abo tamnu recz reczish, abo so twoj rosom wotrije budzi, abo so masch rjanu draftu, ale twoja wutroba dyrbi sdzellanu bycz, tajka sshotowana bycz, so je podobna Bohu, so w nej dobre poczinki bydla. Schtoz ma tajku wutrobu, schtoz je w swojej wutrobje pekny a dobry, ton je sdzellanu, njed je netko hrabja abo proscher, a schtoz ma hrubu njesdzellanu wutrobu, ton je njesdzellanu hepla, njed je hrabja, kiz w hcomocze khodzi, abo njed je proscher, kiz wo brohach czaha. Netko wesh, schto je sdzellanu. A duz febi ludzi wobhladaaj a hladaaj, koho mozesch do sdzellanego dzerzech a koho niz. Za runje prajach: recz njeczini; Serb moze sdzellanu bycz a Nemz tez, a Nemz moze njesdzellanu bycz a Serb tez. Ty mozesch sdzellanu bycz, hdyz jenoż jemu recz reczish, abo

hdyž jich sto snajesč, ty pak móžesč tež pschi wšchěch swojich rěčach njesdželanu wostacž. Ale jene je nufne a na tym wšcho leži. A sčto dha to je? Ty dyrbišch kóždu rěč čješćicž jako dar Boži a swoju rěč najbóle jako rěč swojeje maczerje. Swoju macž ma kóždy čješćicž, a hdy by ta šama šo sestarka a sešchědziwika a hdy by žaneje rjanosče wjazy njeměla. Wona je twoja macž a ma šo čješćicž. Sčtóz mot njeje ničžo wjedžecž njeha a ju šazpiva, tón móže najwjazy wjedžicž a dom pošny lubłow męcž a w najrjenšich draštach šo sybolicž, wón je njesdželanu cžlowjeł; pschetož tajšeho cžlowjeka wutroba je njesdželana kaž hlinjany hrull na polu. Runje kaž macž, ma šo pak tež macžerne mjeto, macžerňy dom, a tež macžerna rěč w čješći męcž a šo ničtó jeje haubowacž nješmė; pschetož, sčtóz to cžini, tón hani macžer. To njeje sdželanu Němž, kiž do Franzowškeje dže a šo ša Franzowšu wudawa a šo na kėžbu bjerje, šo žaneho němšeho šłowa njepitnje a kiž by ša ško wšak, hdy by jeho sčtó ša Němž mėl, ale to je njesdželanu kopol. A to tež njeje sdželanu Šerb, kiž šebi ničžo s teho nješćini, šo seli a druge hrojne rěče cžini a šo teho njehańbuje, kiž pak šo bóle hač šchibienžy teho boji, šo ras šerbške šłowčžo psches jeho jasył šo wušunje, a tola šu přenje šynki, kiž je štyšak, šerbške byłe. Sdželanu je tón, kiž hižo k čješći swojeje maczerje, kiž je jemu rt wotamknyła se šerbštimi šłowami, k čješći swojich wótžow, kiž šu w šerbštej rěči šo troschtowali a šo wješelili, k čješći žykeje wótžneje šemie, hđžez jeho dom steji, tež swoju macžerňu rěč ša hódž ma, ju prawje rěči a ju s žuhymi lapami njewutyla, a šo jeje ženje njehańbuje. Tón je sdželanu. Šmėščne je pschego Ššchėdženakej, hdyž s dobrým šerbškim postrowom do korežmy abo do domu pschińdže a s tym a druhim šerbški rěčecž počnje, ale cži lubi Šerbjo šo šacžerwenja, šo jich Ššchėdženak ša Šerbow ma, a woni njehadža, šo by knježi najeńk abo dwórski wajchtar šhonil, šo šu woni Šerbjo. Duž pschego šašo němški šapocžnu a dołho traje, přjedy hač šo šłoncžnje do teho dadža, šo s Ššchėdženatom šerbški rěča. Šim to tak čješžo padnje, kaž hdyž dyrbi k šmjercži šašudženy šchju pod mjecž položicž. A tola by šo tutym džiwnym šwjatym derje pschštejało, hdy bychu swoju macžerňu rěč lėpje w čješći mėli. A šerbška rěč je nimale najbohatscha na šwėče, a sčtóz dže ju nawutnyč, tón ma dołho došč wutnyč, přjedy hač ju trochu móže. Duž, lubi Šerbjo, wutńče němšku rěč; pschetož bjes teje njeńdže, ale pschi tym wažče šebi swoju macžerňu rěč jako najwažnišchu ša šo. Potom was Ššchėdženak do sdželaných ludži licži, wėšo, hdyž hiščeje něšcho druge a šecže k temu pschińdže. Š sdželanosći mjenujzy dale šluscha, šo šo prawje šašdzeržišch. Š tym ja njemėnju, šo wėšch prawje šo pošłonicž a bližšeho titul prawje prajišch, a šo wėšch, sčto mašch pschi jėdži na widliczi bracž a sčto na

nóž, ně, to mėnjene njeje. Wjele bóle mašch šo pschecžiwu swojemu bližšemu po ššchescžijanskej wučžbje šašdzeržecž. Hdy by mi na pschiklad wučženeho cžlowjeka pschiwjedł, kiž rjenje rěči, a kiž ma najwšchšchi wobkhad, kiž pak by se swojimi šłožobnymi šłė wobkhadžak abo by jebał, abo by lichowanštwu hnał abo by šo s hordosčju pułak a na niščich ani njepohladał, hšaj, tajšeho bych njesdželaneho mjenowal; pschetož šprawnu dželacžer, kiž kóšu a žpy trjeba a kiž swojemu bližšemu pomha, hdyž móže, wjele šłow metrow na rėblu sdželanosče wyschšce steji.

Š šecžemu pak je k sdželanosći rjana drašta trjeba. Niž wšchak šwonkna, wo tej šmy přjedy hižo porėčeli. Ale ta drašta, kiž pschėd Bohom a cžlowjekami placzi: drašta njewiny. Štaj staru hrėšnižu do jstwy a napowškej ju se šomotom a židu a natyčaj jej do wuchow šłoto a na poršty přerschćenje a pšbla njeje štaj njewinowatu hólčžu w jednorej płatowej šufnicžy bje wšchego debženja, kotra s njeju by šo cži bóle lubita? Wotmolwenje njemėhlo na dwoje wupadnyč. Runje tak je tón cžlowjek sdželanu, kiž ma draštu pobožneho žiwjenja na šebi, a šary hrėšnik pschi wšchěch cželnych a duchowných darach je njesdželanu. Hdy by šo nětko prašak, sčto cže sdželaneho cžini, je wotmolwenje lóhke. Sdželaneho cžini cže jeno ššchescžijanska wučžba. Ta wučzi cže, swoju macž a s nej tež macžerňu rěč w čješći męcž, bližšeho lubowacž a pschėd Bohom bjes poroka šhodžicž. Ššchescžijanska žyrkej je ta wyšoka ščula, kiž ludži sdželaných cžini, pschetož druge ščule wobdželaju rošom a pomjak abo cžinja ruzy wuškitne, šo šhumščne wėzy dokonjatej, ššchescžijanska žyrkej pak wobdžela wutrobu, šo by ta sdželana byta a žyly cžlowjek rjane šnamjo Božeje podobnosče był. Š teho widžišch, šo sdželaných w hrodach a w niščich hėtach, pod krónu a ša pluhom nadenđžesč. Hladaj, šo by šam tež do nich šlusčak. Wšchako wėšch, sčto je k temu nufne. Duž w Bože mje a ničžo ša što. Š lėtu, da-li Bóh, budže jich w Šerbach wėšče něšcho wjazy.

Ššotol a Wanda.

Podawł je šerbške šemie Milčanskeho* kraja s lėta 1076.

I.

„Maczi, luba maczi, ja šym šašo pola tebie. Šak šo teho wješelu. Bėch šo runje s pošlenju wušunyla, šo bych trochu do lėža pohladata a na horku šchta, hđžez Ššłoncžanške mjesy mjes našimi šnašchčzanštimi džeja; duž tam wjele, wjele ludži wušladach, a cži šhwatachu a nješechu přjedy šo šłomjaneho muža a

* Milčanska bėšče to, sčtož nětko šornja Łužiza rėta, Łužiza (mot luže, dokelž polna hatom a jėšorow) bėšče tehdy kraj něččičškej Delnjeje Łužizy wokoło Šhocžebuša; pošdžišcho je šo tež tuto mjeno na nechduški Milčanski kraj wokoło Budyšchina pschenješto.

bitjaču s kijemi do njeho a potom sastaču a bítómjaneho muža spaljaču a wołajaču: „Leć horje, leć horje, jerabate wofo, padni dele, jerabate wofo“ a potom dżęchu sašo domoj. Maczi, ja sým ńo teho nabojała, sčto dha to je?“

„Luba Lubinka“, wotmolwi macz, rjana zónsta, něhoje 40 lět stara, „teho ńo njeboj, ale ńo wješel. Setómjany muž je Morana abo kaž jej tež praja „Ssmjertniza“*. Sýma je nimo, dženša je sašo džen runje tak dołhi, kaž nóz. Ssmjertniza, kiž je knjezića a nań pod lodom a ńněhom dzerżala, je nětko ńwoje knjejskwo shubita a kada abo, kaž jej tež rěkažu, Łětniza wot dženša knjezi. Ty budżęsch bórny widżęcz, tak wśchudżom pod jejnym knježenjom ńo lipowe pupki wotewrja, a mōdre sijałki se semje lęu. Dżał budż wyńokemu Bohu Sswantowitej, ńo je Ssmjertnizy knjejskwo na sčwilku i ruki wśał a je Łětnizy dał; nětko ńo nam wśchēm sašo derje pōńdže. Tamni ludžo pań ńu Ssmjertnizy se wśy njeńli, pschetoż jeje czań je sašo nimo. Dži nětko sašo nuts, luba Lubinka, mojeho wōcźta sernicźta, a wśmi płańt mjedu, kiž ńmy wćjera s kōćca wśali, a rosměńej jōn w karanu. Po-kojzu dżemy potom picz, połoju pań ńwjatemu Sswantowitej woprowacz, ńo by wōn nascheho nana s wōjny stroweho domoj pschiwjedł. Za pań dżu tudy psched tħęžu ńedjo wōstacz, doleńz ńlōnzo tak rjenje wōhrjema a dżu sa twoju kotru, sa Wandu, drařtu napschasz. Duż dži.“ Holcźta, lubošne czerwjenolicźkate 10-lětne dżęczo, ńwoje riane rosplecjene włōpy s czoła do sady stłōczi, ńwōj pań, kiž jeje bęlu pławowu drařtu wołōto žiwota hromadu dzerżęsche, wuźižo spaka a nětko ma-czerzy ruku polośchwischi do domu woteńdže. Macz sa dżęscjom hładajo t njeńju sduńujō rjekny: „O Sswantowito, kiž na njeńjeńach knjezińch, sčkituj mojeho mandżelsteho a wśchęch nańchich, ńo bydhu dobyli a dań na-schemu krajej mēr, a sđerż nam tež tutōn nasch dom.“ Na to dale s rjenje switeje ludzele czeńke nitki pschędęsche. Woblecżena bęsche pławowu dołhu ńuknju, kiž zyke czeńto wodżewasche a kiž bu s pańom dzerżana. Włōpy bęchu sčadkowane a w nich ńo wońasny diadem wñsche czoła blyńchęcęsche a nońy bęschtej stupni, s młodeje lipoweje story wuschińnje wudżęłanej, wobutej. Zōnka, Gertha s mjenom, bęsche mandżelsta ńlawneho Hnańchęzanskeho wicźasa**, wobńedżerja wicźęzneho kubła, ńlawneho Dubana. Zich kubło, na kotrehoż kucach ńo na 20 wowzow a runje telko wjele rohateho skotu pańęsche, a na kotrehoż polach rjane žito roscęsche, leżęsche trochu s boka wśy t Dżęchorowskim mjesam storkajo. Domste bęsche nowe, pschetoż wone bęsche hańle psched

2 lětomaj twarjene; na nistkej murji leżaju ńylne schmrękowe hrjadny překi, kaž dołhe lamjenje, pschęzo jena hrjada na drugej hacz horje do bítómjaneje tħęchi. Wołna bęchu jara mōlcęte a ńo s wokenżami saczinjacu. Ruchiny tam njeńe, ale wō istwje bęsche frumny něscz, hđęż ńo warjeńche a hđęż ńo wjećzor t wobńwětlenju kucźto, kotreż stare schmrjōki s hory dawaju, paleńche. S bołow doma stejeńche brōżeni a hrōdż a něśchto mjenšchich twarjenjow, kiž wulki rumny dwōr wobdawaju.

Wicźęzny knješ, Duban, męjeńche wulku nahladnoscz. Hdyń wjeńńenjo hińchęze ńwoje kuki a lęny hromadne wobńedżaju a kōzdy ńwoje stadło na sčromadne leżomnosczę honjeńche a męjaju jenoż něśchto polow kōzdy sa ńwoje wobńedżenistwo, dha męjeńche Duban pola a kuki a rjany lęń, kiž hacz t Warnocziżam dońahalsche, sa ńwoje wobńedżenistwo. Też męjeńche ńam se ńwojim konjom sa czań wōjny ńwojemu kralej pomhacz wojowacz. Nětko bęsche runje, doleńz zyly Wilcżanski kraj, wot cześkiń hōr hacz do Hrólda do-ńahazy, pod Wicħnjanskeho němskeho marħhrabju Ełfarda ńluschęsche, na wōjny pschęcziwo Wróczińskanej a domach wobdżęłaju jemu pod nahladowanjom Gerthy a jeje staršęje dżowki Wandy sčęscęzo njewōlnizy, kiž bęsche ńebi w přjedawšich bitwach sjał, jeho rolu.

„Maczi, ńym mēd rosměńčala a woprowała, Sswantowit węcze nanej žiwjenje sđerżi a my dżemy, hdyń pschindže, kwětki sčęcipacz a hałōny rubacz a jemu czeńne wrota stajicę a potom ńo wjeńelicz, ńo je sašo w domach“, takle ręczo, mała Lubinka sašo t maczeri sčakajo pschindže a jej ruku wołōšo jej sa sčiju padny.

Gertha pschęsta pschasz a mańšasche ńwoje dżęczo a hładajche sbożowna na njo. Duż poń, kiž bęsche pschi nimaj s mērom dotal leżal, wjeńety saszęowta, ńo jebra a po pucziķu, kiž pschęš Sčprewju do Dobrusche wjedže, czeręńche. Gertha sa nim hładajo bōrny wjedzińche, czeńo dla ńo poń tak wjeńeleńche. Runje po puczu s lęša rjana srosčżena młoda knjeżna pschindže; ryħle do přędku stupajche a wētr s jejnymi rosplecżęnymi włōgami hrajeńche. Bęsche to Wanda, Gerčżina staršęta dżowka, kiž bęsche na dworje Dobruschanskeho župana (ńudnińkeho knješa a kublerja)* Witińcha, kotrehoż ńyn Ssokol bęsche s Dubanom ńobu do wōjny cżahnył, pobnył, ńo by ńo wobhōjajala, hacz ńnano tam žana powjeńcz wot ńyna s wōjny dōśčła njeje. Gertha po-koži ńwoju kubęku na ławku, na kotreż ńedżęsche, a rucze ńo sbeńnywśchi Wandę napschęcziwo dżęsche, a Lubinka přjedny njeje wjeńkōla sčakajche. Gertha doczafacz njemōżęsche, ńo by powjeńcz s wōjny wot ńwojeho mandżelsteho dostala. Duż ńo, hdyń hińchęze t njej dōśčła njeńe, kaž njemērna woprašča: „Dżał budż Sswantowitej, ńo dżęsch, luba Wanda. Za ńo palu s njemēr-

* Sbył tuteho wuhōnjenja Ssmjertnizy je ńo pola nań s pōhansteho czańa sčhowal w starym, kiž ńo po wumłōcżenju wot dwōra do dwōra mjeta.

** Wicźasōjo męjaju we wōjny wjetčęj ńami se ńwojim konjom ńluzińč Woni ńo ryczerjam runaju a bęchu něśchto wjazy, hacz wjeńni burjo.

* Župan bęsche ńudnińki muž a runje kaž wicźas trochu wñsche stejeńche hacz wjeńni burjo.

rom. Powjes mi, nješešch dobru powjeszcz, so smějemy pokojne, wješeke dny, abo sy srudne wězy nashonika? Duž rěcz, a nješomdž so."

"Pšchihotuj wopor, luba maczi, ja Sswantowita, nješu dobru powjeszcz", wotmolwi Wanda a wsá ruku swojeje maczerje a koscheske ju. "Chzu czi wscho wobšchěrnie powjedacz, šchtóž je mi Mikišch, našch šwěrny pšhecžel a šušod, šam powjedat. Někto pak chzemy domoj hicz, pšchetóž czaš budže, so do jstwy pšchindžemy. Šstónzo šo k wječzoru bliži a ranšchi wětr pócznje šymny hycz."

Takle šebi powjedachu a wschě tši. Gertha a jejnej dzowzy Wanda a Lubinka, do jstwy šastupichu. "Ach, tak rjenje tu w domje blisko pšchi hrějaznym wóhnju na něšče. Šdy by tola našch nan na wójnje někto tež tajšeje czopteje jstwy mēš! Šchtó wě, šnano w lěšu pšchenozuje a ma hubjene lěhwo ša nóz pod šamrěkom na selenym paprěczu", takle šebi Gertha na swojeho mandželšeho myšleše.

"Njeplacz, maczi", Wanda ju troschtowasche, "ale šyn šo š Lubinku a pošluchaj na to, šchtóž šym dženša nashonika. Do potonja pšchindžech na županowy Mikišchowy dwór. Šdyž rěku pšchebrozdžiwšchi niže mlyna tamnu stroun Šchprowej wustupich a po puczju horje džech a šo k wyškolozajemu dworej Mikišcha bližach, bē moja wutroba potna bojoseče, dokelž njewjedzach, kažtu powjeszcz budu šlyšeczcz. Štupiwšchi š torhoscheczom do dwora, wuhladač Mikišcha pšched lěžu stejo, šo pohonczej roskasowasche, šchtó ma popoždnu dželacz. Šdyž mje Mikišch wuhlada, na mēšče mi napscheczimo džěšche, mje š ruku strowješche a do jstwy pšchewodžěšche. Šsym tam š nim a jeho mandželškej powobjedowata (bēchu runje na hlebiji rjaneho šornika pjekli) a po wobjedže šesamka Mikišch durje, šo njeby ničtó pšchischedschi myšli, a počza takle: „Ša mēm, šchtó cze še mni wjedže. Wy rada šhonika, šchtó twój nan a mój šyn we wójnje czinitaj. Džat budž Šswantowitej, dotal štaj strowaj. Našch markhrabja Ekkard bēšche jeju, kaž tež wschěch druhich wiczasow a županow a wschěch šerbškich brónitych burow Milczanškeje šemie do Mišchna škasač. Ša šam njemōžach, moje kosče šu stare a brónju nješcz wjazy njemōžaja; duž šym domach woštal a šwojemu šynej Ššokolaj czahnyč dacz dyrhjač. Do Mišchna pšchischedschi šhoniku, šo Ekkard na wójnju pšcheczimo czěštemu kralej Wróczišklawej myšli, kiž chze rjanu Milczanšku šemju pod šwoju krónu mēcz. Ekkard wē, šo budže to czežke bēdženje, teho dla je niž jenož šwojich nēmškich brónitych mužow, ale tež naš Milczanow wošoto šebje šhromadžič, kiž wschaf my někto pod njeho šluchamy, a kiž mamy wschaf š nim wojowacz, a hdy by to pšcheczimo ludej našcheho naroda bylo. Ekkard je š wulkim wóštkom na puczju k czěškim mjesam. W dole Šóbja je k potodnju czahnyč, a někto leži se šwojim ludom, hđžez Šybnija do Šóbja šo wuliwa, hđžez lěšne hory Mišchnjanski kraj wot

Czěškeje džela. Tam štaj tež š nim Duban a mój Ššokol a wobaj štaj nawjedowarjej wjetšich dželow wojowarjow'. Ale šchtó je czi tutu powjeszcz š wóštku pšchijněšč? woprašach šo Mikišcha. „Oha pošluchaj', wón dale powjedasche. „Ty wēšch, šo mam w domje wotrocžka, šwěrneho Šunarta. Teho bēchu w pošlednej wójnje š Nēmzami, hđžez my pod póštkim kralom Bolešlawom Šhróbtym šeczi krócz š Nēmzami do bitwy džechmy, šajeli. Bēšche tehow hišchče maty hólczč, ale jeho bēchu w lěšu popadnyli a czěrjadu š nim prjecč, šo by jim pošdžišcho ša njewólnika šluzič. Ša to wuhladač, šo hnydom ša nimi pušchczich, jeho š njepšcheczěškeje ruki wurubach a wušwobodžich, a dokelž bēšchtaj jeho starschej w bitwje šmjerzcz namakatoj, jeho šobu do domu wsach. Wot teho czaša, je to na wschě 40 lēt, je mi najšwěrnišchi wotrocžč byl a je šwólniwy, ša mje žiwjenje woprowacz. Temu prajach, dži a pohladaj, šchtó mój šyn Ššokol cžini. Wón je teho dla šhot, je šo pšches wschě Milczanške lěšy hacč k wóštkaj namakal a je někto dobru powjeszcz pšchijněšč. Šjerad wschaf našchi Milczenjo pod zušym knješom pšcheczimo šwojim krejnym bratram Czecham, kiž maja š nimi jenajtu rěcz a jenajtu wěru, wojuja. Ale woni šu Mišchnjanskemu markhrabji Ekkardej šłowo dali a pošluchnošč šlubili, a Milczan, šerbšči narod, radšcho žiwjenje šhubi, hacč šo šłowo šamje.' To je prawje, ja pšchistajich, pšchetóž šchtóž šłowo šamje, šo boham a cžłowjekam njelubi. Šo bychu tola bóršy šašo domoj pšchischli. „To je tež moje pšchecze; njedat šwojeho šyna w bitwje šhubicč; š nim by moje mjeno haššo a moje rjane šubto by na druhého pšchěšcho. Šchtó wschaf na naš wscho hišchče cžata, njewēm, pšchetóž mój wotrocžč je šo wrócziwšchi pucz pšches džel czěškeje šemie wsaf a tam šhonik, šo je kral Wróczišklaw maše wóštko pšcheczimo Ekkardej pošklač, šo by jeho po mōžnošči dołho šadžeržal, šo pak je š wjetšich wóštkom na puczju do našchje Milczanškeje, šo by našche wobtwerdzene mēšto Budyšchin dobyč. Šchtó w bližichim czašu wuhladamy, njewēmny. Šswantowit šchituj naš wschěch, a my njedamny pšchestacz jemu woprowacz, šo by nam hnadny byl.' Tak rěczěšche Mikišch, Dobrušchanski šławný a czěšcženny župan, a š tej dobrej powjeszcz šym někto šašo pola tebe, luba maczi a luba šosticžka Lubinka."

"Džat budž wschēm boham, šo je našch nan Duban hišchče pšchi žiwjenju. Duž póčze a chzemy šo k mērej podacz. Pohladaj, Wanda, hišchče do dwora a do hródze, hacč je wscho derje šesamane a wscha czeledž k mērej šo podata a potom nješ Šswantowit našch dom se šwojej mozu šwarnuje ša žyku nóz, a my budžemy — —. Tola pošluchaj, njewotewrihu šo durje? — Je je wětr wotewrik, abo je rubježnik blisko?" Takle šo Gertha, šylny ropot wuštyšchawšchi, šama pšchetorže. Duž šo durje wotewrihu a jedyn š išč wotrocžkom ša dyhom šojo do

istwy stupi, a hdyž běšče ƚo trochu dycha našrebał, poča: „Nještróžce ƚo mojeje powjesece.“

„Ščo dha nješeš“, Gertha na ƚmjerč naštróžena wuwola, „su našci w bitwje padnyli? Něč a njemartruj naš i kombženjom!“

„Běch runje wonkač na našej horje, so lych hałofy wot spulščezanych schmrětow do hromadow kładł, duž pschiběža muž i Wjasonzy; wón čerjesche do Budyščina, so by městu šjewił, so Wróćizław, čžešci kral, i wulkim wójskom čzehnje, so by Budyščin dobył. Za nětko, so bych ƚo teho pschewědczit, i Noblizam bėžach, hač ƚnano psches nišu horu wójsko nječehnje, a tam widžach, so po puczu ƚylne wójsko čzehnjese, najprjedy jědoni, sa nimi kral i wulkim pschewodom a po nim pschězy. Běch čžece blisko pschi puczu sa hustym kerkom šhowany a ƚym ƚebi wšcho nadrobnje wobhladał. Tajke wójsko Budyščin wěsće dobudže. Ženo so njebychu nam našci stót wšali a nam našče bydła nješpalili.“

„Měj dzał“, Gertha wotročkej wotmolwi, „so ƚy nam wažnu powjesč pschinješt. Tola wot Čzechow njetrejabaty ničžo šte wotečatowacž. Woni čhędža Budyščin a zylly Milčzanški kraj mēč, ale našče wobšedženstwa woni nam wostaja. Ženo so njeby pola naš i žanej bitwje pschidšło. Duž pójmy a džimy i mērej.“

Gertha dołho woczi sańdželicz njemóžese. Runjež ƚwój njemēr nikomu njesjewi, ju tola wulka bojoseč saja. Nadži ƚo Wróćizławej Budyščin dobyč, tak myšlesche, dha Etkard psched Budyščin počehnje a w našej wokolnosci, kiž je hižo telko wjele Milčzanškeje krawě piła, ƚo wulka bitwa bje. Ščo wě, ščo by potom i našcim zyllym domom a dworom byšo. A tež na Wandžinej woczi ƚo spanje lehnycž njechšče. „Nan je wonkač a županowy ƚyn Šokol i nim. Hdy by ƚo wjazy njewróćit abo hdy by nješchězel županowy dwór wšak, dha by ƚo nadžija mojeje wutrobny, junu na županowym dworje jašo młoda mandželita Šokola byč, njedopjelniła. Tola“, tak ƚo trošchtowšče, „Šokol mi ƚwoje ƚłowo džerži, hdyž ƚo wróći. A wón ƚo wróći; wšchako je i mojim nanom hromadže, kiž budže wěsće nad jeho młodym žiwjenjom ƚwojej woczi wotewřenej džerjeć. Duž i dobrej nadžiju do pschidoda hladam.“

Lubinka žanych starošćow njeměšese. Wona běšče jenicža, kiž ƚo nad pschichodom Wróćizława wješelesche. Nasajtra čhysche hieč, so by něšto wot čžešeho wójska wuhladała. „D to budže wješele, hdyž rjane konje a blyskate mječe widžu.“ Škónčnje pať tola wšchěch čžece spanje saja a wšchēm jich starošć a bojoseč i najmjenscha na kwiłku i wutrobny wali.

II.

Budyščin běšče padnył*. Wróćizław tehdy wječor

* Budyščin bu wot Wróćizława w lěče 1076 dobyty.

měščzanske straže pschěhwata. Na ničžo ƚebi w mēsče njemysłachu a mēščzenjo běchu bjes starošće a bojoseče ƚo lehnycž ššli. Tamny pošol i Wjasonzy běšče drje hiščece wječor i wrotam pschidšol, ale jeho kłapanje běšče pobarmo. Wróćnik běšče wječor dołho na winizy i dobrymi pschězelemi šedžal a trochu wjazy wina wupil. Duž, hdyž ƚo i ƚwojim wrotam ƚyže, wušny a bórny twjerdže w spanju ležese. Hdyž wotuczi, hižo Wróćizławowe wójsko po Ščijeczanskim puczu do města čzehnjese. W mēsče ƚo nješchězela někle hałke dohladaču a i brónjam trubjachu, ale prjedy hač běšče kóždy mēščzan na ƚwojim mēsče na murji, Wróćizławowi wojazy po rělach na murju šlesychu, wróćnikow sabichu a wrota šwoczinjachu. Město bē do šhadženja ƚlónza w jich rukach. Markhrabja Etkard, wo tym šhoniwšči, ƚebi na Wróćizława nješwēri, a se ƚwojim wójskom do Mišchnja wróćo čzehnjese. Tola tež Wróćizław w Budyščinje wostacž njemóžese. Domach běšče jeho pschitomosč nušna a duž sašo Ružizu wopuščezi. Duž tež Etkard ƚwojich wojatow domoj rospuščezi a město Budyščin Wróćizławej pschewostaji. Takle pschidže, so wo šredž junija Šokol a Duban štrawaj i tym ƚwojim ƚo wróćizštaj. Wješkole žiwjenje knježese na županowym dworje w Dobruschi a na wječasowym kuble w Šnaschach, a husto bychu, hdyž hiščece nětko žně wšchē mozy nježadachu, tutej dwē ƚwójbe hromadže ƚo šeschej a potom by stary Mišich ƚe ƚwojich wójskich čahow powjedal a Šokol a Duban byščaj to a druge pschidaj se ƚwojeje pošlenjeje wójny. Nas tež hromadže šedžachu, běšče runje psched wječorom na najdlěžšim dnju w lěče. Wješni hólzy i kwětami debjeni won čzehnjedu na hory, so bychu tam woheń sadžekali i čžešci bohowski Větnizy, kiž nětko knježi, a wokoło woheńa rejwali a psches woheń wješeći štalali.*

„Bych rad ƚobu čahnył“, Šokol rjeknu, „njebych wot džensnišeho pucza mučžny był, pschetož tuťon šwjedžen Šsobotki je mi pschězo luby był.“

„A ja“, Wanda špomni, „pschězo wobžaruju tyč ludži, kiž ƚo wo ƚwój nózny wotpocžint pschinješu a to tak čžece njetrejabatšči.“

„Njetrejabatšči?“ stary župan trochu hñewny na nju sawrjebny, „nješu nam našci mēšchnizy to pschikšali, so ƚebi bohowski Větniza to žada, so by naš sa to wohrjewala a našcim žitam šefrawicž daťa? Nušne je, so my ƚwojim boham štužimy. Abó je ƚnano tež tebe ta nowa wuczba natykała, kiž Mišchnjanški biskop Benno a markhrabja Etkard wšchudžom rošchěrjeć pyataj? Ščo dha maju? Wot kšizowaneho něšto bledža a wšchudžom lute kšizje šajaja, kaž bychu sa tepjenje žaneho drjewa wjazy njetrejabatli. Za ƚym tute kšizje w Mišchnje widžal a ƚym wjazy

* Šbytki teho mamy hiščece dženska w palenju kušatnicow na Walporu.

hač jedyń powalik. Wdy Milczenjo wostanjemy swojim boham śwerni. A njech bóh Pjerun se swojim blyskom kóždeho Milczana sabije, kiz wěru do swojich bohow saprěwa a so wot němskich měšchnikow do drugeje wěry sawjesć da. To praji stary župan Mikiš.

„A ja tež“, pschichłowaše jeho syn Skokol, „niczo wot noweho Boha na kšizju kšyhecć njecham. Wdy Milczenjo dyrbjeli swój tył pod Boha šibowacć, kiz je tajki słaby był, so je so dyrbjal na kšiz pschibicć dacć? Wšako mamy swojich lěpskich bohow. Szwantowita, kiz na wšech knježi, Pjeruna, kiz s blyskom jědži, Lětnizu a Ssmjertnizu a wšch druge. Što my druhich trjebamy? A czi bohojo, kiz su našim wótzam pomhali, tež nam pomhaju, so šabo němski pschah wot so czišnjemy. Duž luba Wanda, njerěcć wjazy niczo, so je njetrjebawšich, hdyž našch lud Lětnizy swój wopor pschinješe. Abo s wotkal dha mamy wšch kwětki wonkuch, kšycenje na lipje, fjalki pod ptotom, s wotkal pschenu a žito sa kšlěb a schmreki sa tepjenje a domy? Šsamo wot so niczo njeroscće, to wšcho bohoyo dawaju.“

Takle rěcěše Skokol a jeho wobliczo so kaž pyrjesche pschi lutym šahorjenju sa wěru do jeho bohow.

Njenje so na njeho pschihładowaše a Wanda s radošču na njeho hladasche, pschi febi pak sdychny: „o hdy bych ja wšcho prajicć šmėta, što wo našch wěry myšlu, kiz našchi měšchnizy naš wucća, a wšcho, štož šym wot zusy ch poškow kšesczijanskeje wěry šhonita a što czi wucća, kať bychu so wšchizy džiwali, tola dyrbu mjelcěcć.“

„Ja šym“, wša na to Duban słowo, „czišće twojeho mēnjenja, luby Skokol. Wdy Milczenjo wostanjemy swojim boham śwerni. To wšak dyrbju prajicć, kať czišće hubjena kšesczijanska wěra tež njeje. Za pschi swojim pošlednim pschewywanju w Mišchne na hrodže s bisšopom Bennom hromadže pschindže. Wón běšche luboscziwy knjes, runjež kšesczijan a rěcěše so mnu w šerbškej rěči a ju jara derje šnajesche. Wón praschesche so sa mojim domom, sa mojej mandželškej a pschistaji skoncziwe, so lěša našymu do Milczanskeho kraja pschindže, do Šodžija, so by tam šažožny kamjeni sa žyrkej položil; pschetož tež Milczenjo dyrbja Boha luboscće šsnacć, so bychu po tutym žiwjenju wěczne žiwjenje měli, hdyž budže so kóždemu špodobacć. Potom hišchće wjele wo tym rěcěše, kať kšesczijanska wěra wšcho hidjenje šafaje a šamu luboscć wuczi a so dyrbi tež kóždy swojeho nješcheczela lubowacć jako šam so a jemu wodacć pschezo a pschezo šabo. Za šym rad na njeho pošluchal a dyrbju prajicć: hdyž su wšchizy kšesczijenjo, kajfiž Benno, dha jich wěra czišće hubjena byčć njemóže.“

„Šaj, hdy bychu wšchizy tajzy byli, kajfiž Benno“, šnapšchecziwi Mikiš, „ale tón je šam tajki a drusy kšesczijenjo su ludaškojo a rubježnizy a mordarjo.“

Šsy dha hižo šabył tamneho Šerowy nješutk, kiz našch wjeřchow k febi na hoscziwu pscheprošy, jako by jich najlěpschi pscheczel był a po hoscziwe jich wšchitlich šlónzowacć da*, so jedyń jeniczi tutemu mordowanju czešny? a Šero běšche tež kšesczijan. Takle woni swojich nješcheczelow lubuja. Šubakojo su wšchizy hromadže a rubježnizy a niczo dale. A praj, czecho dla dha naš Milczanow na pokoj njewostaju, ale pschezo na naš czahaju se swojimi wóškami? Šdyž jich wěra luboscć wuczi, dha nješmėdža s nami wóžnu wjesć. Ně, ja wot kšesczijansteje wěry niczo njerodžu. Najlěpy by było, hdyž Benno pschindže, w našch bliskoci žyrkej sa swojeho kšizowaneho Boha twaricć, so my tu žyrkej šabo podtorhamy. Na našchu šemju kšuschaja wotarje sa Šzwantowita a niz sa kšizowaneho.“

„Mi je tež czeško“, Šertha słowo wša, „so dže tutón žyš lud našch bohow nam wšacć, na kotrych žmy wot džeczišwa šem šwuczeni. Ale, niczo sa što, luby župano Mikišcho, czi mužojo, kiz su kšesczijanšu wěru na dworje pošlšeho krala Šoleštawa wuczili a kofšiz pschod něšto lětami pola naš pschenozowachu, šu šo mi tež lubili. Woni wjedžachu telko rjaneho powjedacć, so je jich šbóžnik šo jako džeczo narodzil a so wón sa wopor žanych wotow a wozow nježada, ale jenož pobožne, dušchne žiwjenje, a so dže wón šlóncznje wšchitlich horkach w njebešach wokoło šo šhromadzić, a dže jim žiwjenje dacć, hdyž žana boloscć njebudže a žane dželenje a žana šmjercć a hdyž budžeja wšchizy jenať jara šbožowni. Najšpodžiwnišche pak bē mi to, so tuczi mužojo wot swojeho džela sa swoju wěru niczo nimaju, hač lutu prózu a wobczejnosć a šo šlóncznje sa nju žiwjenje wopruija. A wy dyrbjeli pódla byčć, kať rjenje šu woni Wandu, naju džowku, wuczili, so ma namaj pošluchna byčć a namaj wšcho na woczomaj wotšladacć. Takle ženje žadyn našch mēšchnikow rěcćal njeje. Duž czišće hubjena jich wěra byčć njemóže.“

„Šaj“, Wanda Šercziwu rěcć dale wjedžišche, „tuty ch mužow šlowa šym febi šhowala. Wšcho, štož šu powjedali, běšche czišće něšto hinašche, hač našchi mēšchnizy rěča. Czi wjedža jenož k woporam napominacć a pschichod wěšchicć a dale niczo. Š kať bych šo wješelita, hdy bych tajkich mužow w bliskim Šodžiju šabo widžala, ja dhyła tam rada kšodzić na jich šlowa pošluchacć; šnano je tola jich wěra prawišcha džiłi našcha.“

„Što!“ Mikiš šawrješny, „kajfe rěcće! Dubanje, wostanje twoja džowka pschi tajkim mēnjenju, dha šym ja se swojim šynom dženša pošledni krocć w twojim domje był. Šjerunowy blyš njecham na

* Š lěcće 939 Mišchjanski maršhrabja Šero 30 šerbškich knješow na hoscziwu pscheprošy a jich sa šlidom šlónzowacć da, jenož jedyń wjeřch Šoborjanow czešny.

ſwoju głowu męcz. Za woſtanu ſwěrnj ſwojim Mił-
czjanſkim boham a polliwam a ſakliwam kózdeho, kiž
ſwojich bohów ſaniczi a wopuſhczi“, i tymi ſłowami
ſo ſbėhny, ſo by ſtanył.

„Miž tał i hnėwom“, Duban jehó ſa ruku pſchim-
nywſki ſmėrowacz pſtaſhe, „mój ſmój ſtajuje pſhccezej
byłoj a pſhccezej woſtanjemoj, tež moji bohójo naſchi
ſtari bohójo woſtanu. Moja Wanda hižo bórny na
druhe myſle pſchińdze; mjedowe leſniwe huby czornych
zuſnych mnichow ſu jej jenož na ſhwilku roſom ſawjer-
czike. Duž woſtań a rėczmy wo nėczim druhim, wo
ſwojich žnjach.“

„Gladaſ“, Gertha rjeknu, „tutón koſczijanž je
Lubinka mi naſhcziſała. Hdyž móbry koſczijanž kėže,
tež žně dołho wjaży na ſo czafacz njedadža, a bohówa
Lėtniza je bohacze pola i plodami žohnowala. Džat
budž jej.“

„Haj, džat budž jej a na žnjowy ſwjedžen naj-
rjenſki wėnz a najrjenſki ſnop ſa wopor“, pſchipa-
džechu druſy.“

„Miž džat pſchiboham, ale džat Bohu wjetichnemu,
kiž i njejeſ dele deſhcž a plódne mjedro dawa“, taſle
ſo i boka doma hłób ſaſlyſhcž da, a wiſchitzy ſo
wobrocziſchu, ſo bychu hladałi, i czejeho rta tele ſłowa
pſchińdu. Tola dołho na njewėſtym njebėchu. Pſchod
nimi ſtejeſhe młody muž, czornu draſtu wobleczeny,
kiž mejeſhe ſwój czorny płochčž i paſom wołoko žiwota
hromadže ſepinany. Miłkoſčž ſo jemu we woczomaj
ſwėczjeſhe, hdyž i zunim hłobom wſchėch ſtrowjeſhe:
„Budž wam wſchėm Bóh huadny a požoħnuj waſ na
polach a w domje.“

Miłkiſh a Eſokol huėwnje na młodeho mniſha
hladaſchtej, Gertha pał jemu nėſchto kroczel napshe-
cziwo džeſhe a jehó ſa ruku pſchimny a jehó k blidu,
ſa kotrymž wſchitzy ſedžachu, dowjedže a rjeknu: „Mił-
czjana dom je hoſpodliwy dom po waſchnju wſchėch
Eſerbom. Dofelž ſo ſłonzo kłowa, woſtań, luby
zuſniko, i wotkal tež džeſch a ſchtož tež ſy, pola naſ
a daſ ſebi tu ſpodobacz. Prjedy hacž nam prajkiſh,
ſchto ſy, ſyń ſo ſa blido, wſmi ſebi wot naſchego
khlėba po žadanju a pij i nami mėd, ſo by ſo wo-
ſchewił.“

Młody mniſh cjinjeſhe po ſłowach Gerthy a ſo
ſa blido ſyže, tež bórny na pſhccezelne pſcheproſhenje
khlėb jedžiſhe a do wody roſmėſchany a kiſany mėd
pijeſhe; potom pał rjeknu: „Luboſny džat wam wſchėm
ſa pſhccezelnu hoſpodliwoſcz wupraju; ſo wjeſelu, ſo
po dołhim puczju tu wotpoczint ſa nóz namakam.
Mjedžiwajcže ſo, ſo runje do wicžawoheho Dubanoweho
doma ſebi ſtupicz ſwažu. Eſym pał wot jeneho
ſwojich bratrow ſlyſchał, ſo je wón pſchod lėtami tež
w tutym domje luboſcziwu hoſpodu a ſa ſwoje ſłowa
a wuczby proſymjenje a pſchitkhiłnoſcz namakal. Duž
ſym tež ja dženſa ſem pſchitſchol. Hdyž ſo praſhcceže,
ſchto ſym, chžu wam powjedžicz. Eſym tež ſerbſheho

rodu. Mój nan beſhe pan (knjeſ) w Serbſhcžu pſchi
Hałſchtronomie njedalofo ſtareho mėſta Lipſka, a jemu
rėtachu Mieſybor. Do jehó doma pſchińdžechu pſchod
wjele lėtami mužojo, kiž kſheſczijanſku wėru wuczachu.
Mój nan ju njeje pſchwił a ſkuzi hiſhcze dženſa
Eſwantowitej, ale nam džeczom je wón dopuſhcził, ſo
móžachmy na zuſny muži kėdžbowacz. Duž ſym jich
wėru ſeſnał a pſchijał. Za nėtko rėkam Martinus
abo Marczin a ſym wot Miłchjanſteho biſkopa Venno
wupóſtany, kſheſczijanſku wuczbu a wėru w Miłczjanſkej
ſemi pſchipowjedacz. Chžecze-łi na moje ſłowa kėdžbo-
wacz, chžu rad rėczecz, njechacze-łi pał, wam ſwojeho
ſbóznika nanuſowacz njecham; pſchetož kóždy dyrbi ſam
wot ſo a ſ dobrej wolu k nam ſo dzeržecz.“

„To ſo mi lubi wot tebe“, Duban ſłowo
wſawſki rėczjeſhe, „ſo njechach nikoho k ſwojej wėrje
nuſowacz. Wſchitzy waſki teho waſchnja njejeſu. Za
ſym i wjele ludži rta ſlyſchał, ſo ſcže naſchich bohów
roſbiwali, naſche woltarje ſepapalełi a naſchich mėſch-
nikow ſabiwali a potom naſchich bratrow i khoſtaniom
nuſowali, pſchod kſchizom kłeczecz a „Kyrie eleiſon“ ſpė-
wacz. Wjeſelu ſo hiſhcze dženſa, ſo ſu waſ wuſmė-
chowali a mėſto „Kyrie eleiſon“ ſpėwali „W kėtku
wólſha“. Potom ſcže jich nuſowali, zyrkwije twaricz
pomhacz a na waſchich ſwjatych dnjach w nich lo
ſhromadžowacz. Eſchto na to prajkiſh?“

„Haj“, Marczin wotmolwi, „my ſmy tež ſłabi
człowiekojo a mjeſ nami je wjele, kiž we wſchelakich
wėzach ſo pſchehladaju; jich ſmyłki ja njeſakitam, ale
naſch biſkop Venno njecha, ſo bychmy koho do naſcheje
wėry nuſowali, a my k temu tež žaneje moży ni-
mamny.“

„Nėtko hiſhcze niž“, Miłkiſh jehó ſłowa pſche-
torhny, „ale tał rucze hacž ju ſmėječe, potom budžecze
naſ nuſowacz do waſcheje wėry a tež naſche woltarje
roſbicž a wyſche teho nam naſch kraj wſacz a naſchu
rėcz a naſchu ſwobodu. Za waſ ſnaju, jako liſchki ſo
do naſcheho kraja cziſhcziče, a ſmy wam nuts dali,
potom budžecze jako lawy tu knježicz. Ke mni, Mar-
czino, ſo njepróžuj. Mój dom ſa tebe na wſchė czaſy
ſamſnjeny woſtanje.“

„Hdyž k tebi njeſmėm“, ſo Marczin ſakitowaſhe,
„tež k tebi njepródu. Ale ſchtož ty na kſheſczijanow
prajkiſh, na tym naſcha wėra we winje njeje, ale hu-
boſcz wſchelakich kſheſczijanſkich móžnych ruczerjow, kiž
po naſchej wėrje ſo njeſabžerža. Naſcha wėra pał
wom ani waſch kraj, ani waſchu rėcz wſacz njecha,
wona chže waſ wot waſchich njepravnych bohów, kiž
pomhacz njemóžeja, k žiwemu Bohu pſchwiweſcz, kiž
móže ſam pomhacz. A njeje cziſti kral Wrocziſław,
naſcheho rodu, kſheſczijan, njeje półſki kral Woleſław
Rhróblny, kiž je lėta dołho nad Miłczjanſkej ſemju
knježil a pod kotrehož knjeſtwom je ſo žyla Miłczjanſka
deje mėla, teho runja kſheſczijan był? A Woc,
ſławnny ruczeł Miłczjanſteho rodu, kiž je pſchod 5 lėtami

Družčjanfke kublo wot biskopa Venno jo s druhim wumėniewfki dostał, njeje wón tež swojimaij fynomaj dał křesćejzijansku wėru pschijec? Sa wař bliži ƚo najwjetře sƚože, njestorczeje je wot ƚe!"

"Najwjetře sƚože?" wuřnija ƚo Šsokol, „pob cźlowjekom, kiž na křičižu wiřu, ƚo poklatowacz, dyrbi najwjetře sƚože ƚyc? Milczan ƚo rad psched žanym kralom njepoklatnje a wy ƚebi žadacze, so dyrbjal na kolonomaj kařycž psched křičižowanym křostnikom? Ja wostanu ƚwėrny Šswantowitej a njecham wařeħo křičižowaneħo.“

"Křičižowany njeje křostnik, ale je Boži syn, kiž je ƚo ƚam cźlowjek cźinił, so by nař wot hrėcha wucziřćil a nam sƚožnosć ja wėcžnosć deħyl. Tola, ja wėm, dženřa wař njeřeħewėdcžu. Duž ĥzu wot ƚwojeje wėry mjelcžecž, kiž mje, kiž syn tež ƚerbřeħo rodu a prjedy Šswantowitej ƚluzil, wobřboži; jenož jene ĥzu wam prajicž: Biskop Venno na pschichodneho Bartromja do ĥuřodneho Ĥobžija pschindže, so by tam ƚwoju macž Beřelu, kiž tam hižo wjazy cžaka, kaž wėcže, pscheħywa, wopytał, a w tyħ dnjach dyrbi ƚo tam sałožkny kamjeń sa zyrkej połožicž, ĥdžež budža ƚo wulfe stulki křičižowaneħo pschipowjedacz Ĥduž zyrkej steji, pschindže a pořluchajcže potom tež wy, řaħto nařaħa wėra wuči.“

"Niħby na niħby", wobkrucjesħe Mitřiř, „a ĥdy ƚyscže mi tajku zyrkej na Dobruřčjanfke ĥrodziřć: ƚo řajili; ja do zyrkwe njeřtupju.“

"Ja pał tam pőńdu", Wanda džeře, kiž oni ƚłowcžka s Marcžinoweħo rta řhubila njeħe. „Wiřeħewėdcžicž ƚo ĥzu, řaħto křesćejzijenjo wucza. Wėcije džał sa wařaħu powjesč.“

Ĥnėwny ĥzysħe mlody Šsokol wótre ƚłowa Wandži napschecžiwjo prajicž, wona pał s tajkej miłoscžu na njeħo pohłaba, so mjelcžesħe; tež druřy wotmjelknyħu, pschetož niħto njeħasħe Wandže na pschecžiwjo rėcžecž, runjež tež jeje řarřimaj prawje njeħeře, so tał mőznje zusu wėru řastupowasħe. Duž mała Lubinka nuts pschibėža a ř nanej ƚo wobrocži s tej proštwu: „Luby nano, wczera bėře wřħon wjeřeħy, ĥduž řym czi nomu pėřeń řpėwala, kiž řym w Družčezach namulka. Ja mőžu ju dženřa ĥiřcže řepje. Ĥħzesħ ju řlyřcēcž?“

"Ĥaj, řpėwaj", Mitřiř jejne woblicjo mařkajo praji, a ĥnydom Lubinka do trunow pschimajo se řlėbornym řłořom řpėwasħe:

„Šserbjja ƚo do Nėmzow ĥotowasħu,
Šřłowcžka pał nėmřzy ĥiřcže njemőžasħu.

Šřwoje řej řoniki řeđłowasħu,
Šřwoje řej wotřeħi pschipinasħu.

Šřwoje řej mjecžiki pschipařasħu,
Do pola runeħo řřeřđowasħu.

Řřeni řrőcz na wőjnu wucžahnyħu,
Wulke tam doħycže wudobnyħu.

Ĥduž bė to řhonil tam kral tőn jich mjecħ,
Dał je jich wřħitřicħ wőn psched řeħje pschincž.

Wřħitřicħ wőn jara je wulřwalowal,
Do řrowich wojakow wřħitřicħ je wřal.

Druhi řrőcz na wőjnu wucžahnyħu,
Wulke tam doħycže wudobnyħu.

Ĥduž bė to řhonil tam kral tőn jich mjecħ,
Dał je jich wřħitřicħ wőn psched řeħje pschincž.

Dał je jich wřħitřicħ wőn řwobłecacz
Do řamoh' cžorłoħa cžėrwjenego.

Ĥjeczi řrőcz na wőjnu wucžahnyħu,
Wulke tam doħycže wudobnyħu.

Ĥduž bė to řhonil tam kral tőn jich mjecħ,
Dał je jich wřħitřicħ wőn psched řeħje pschincž.

Dał je wőn řőždemu řyřy řonja,
Ĥiřcže tőn řwėřly mjecž ř řeřřrawanju.“

Nutrnje pořluchachu wřħitřy. Marcžin řwchnu ĥłuboko. Šřnano ƚo dopomni, kał je psched řetami tež s mjecžom wopařany ƚyl a na ĥontwje ƚo wjeřelil abo s mőžnym wőřřłom sa wótcžinřki kraj wojowal. Mitřiř pał wjeřeħy řtaže: „Ĥaj, to bėħu řiane cžakřy, ĥdžež řym s Woleřławom do bitwy cžahali, kaž tutőn řpėw, kiž Lubinka řpėwasħe, powjeda. W řijőć* wőjnach řym pod nim doħyli a ja řym we wřħeħ řobu wejowal. So by řařo tajki řławnny cžakř sa nař řařwitał! Nėřko tu domach řežimy a na řłowa křesćejzijansřicħ mniħow pořluchamy. Šřnano řařo řjenřeħe cžakřy pschindu. Ty pał, Lubinka, měj wulki džał sa řwőj řpėw. Tola nėřko je cžakř s namaj domoj. Duž měj džał, Dubanje, sa lube towarřtwo, a njeďaj řebi“ — tole pořlenje jemu do wuħa řħepnu, — „wot cžorneħo mniħa řłowu řawjercžicž a řeđřuj tež na Wandu; pschetož řonřicħ mjehřa wutroba řo łohko sa křesćejzijanow wucžbu wotewřja.“

Na to wobaj pořtařeřħtaj a řo na dompucž poďařħtaj. Ĥorřach na ĥorach řo wjeřeħe wohenje pałachu ř cžejczi bohowki řėtnizy a Šřłőnza, a radořtni mlodženjowjo pschėř palazy wohen řłakachu a řabawjadu řo ĥecž do ranja. Gerřha pał řwojemu ĥořcžej jeho řřtwicžřtu pschipokasja a bėřřy na wicžėžnym Ĥnařčezanřkim kuble wřħo w cžichim řpanju řeřeřeħe.

* Tute řři wőjny, kiž Woleřław s pomozu řerbřicħ Milcžanow pschecžiwjo Nėmžam wjeđeřeħe, mėjachu řo ta řřenja w řetach 1003—1005, ta druħa 1007—1013, ta řřeřa 1015—1018.

III.

Běšče pónđzelu po fhwjateho Bartromja. Njenje fłónzo fěndže a rjany džen pšhipowjedzi. Wórny po fłónza fšhadzenju fo w rjanej a snatej wšy Hodziju wšho f ludźimi mjerwješče. Na tym dnju měješče fo tam zyrkwi fałožny kamjeń* položicj. Biskop Wenno tu hižo wjazny dnjow na fwojim kuble pola fwojeje maczerje Besele pšchewywasče. S nim běšče wjele fěrbskich brónjennych ryczerjow a wiczasow, kaž tež němskich wobrónjennych pšhišćto. W Budyščinje wšćaf hišćće cžěfte wóisťo ležesče a ničťo njemjedźišče, hač fńano móhťo to fńamo fo na němšťeho biskopa f jeho wóisťom walicj a jeho pšchemóz. Tež wjele wješneho luda fo fšromadži. Wo fšhesczjiansťwje drje ničjo wjedźicj njedchachu, tola wczjipnošč běšče jich fěm pšhihnaťa, fo bychu fšonili, kažte wšho budže a ičťo po prawom fšhesczjienjo wuczja. Tež Wanda běšče po dowolnoščji fwojeju staršheju do Hodzija pšhišćta wot Šskola pšchewodžena, kotremuž běšče to jeho nan tež fłóncznje dowolit, fěbi myšľo, fo jeho wutroba fa fšhesczjjanow fłowa samńjena wostanje. Rano f biskopoweho kubľa, kiž pšhi rězy ležesče, wulki cžah jědnych po puczju horje cžehnjesče, přědbu jědni f bñšćčatymy mjeczemi cžisćje do želeša fwobleťani na rjanych fylnych konjach, potom biskop w fioletnym pšachćju wobdaty wot wjele měšćnikow a sady njeho pšchžy cžah wobsamńnychu. Hdyž běchu hač k hórzy pšhišćli, cžah sasta, biskop fo poda tam, hđžež murjerjo ryjachu, fo bychu kamjeń položili, wšćitzy fo wotolo njeho fěstupachu a něťo pocza biskop w fěrbskej rěczi, to wšćon wješny pohanfki lud rosymješče, něhđže tiz rěcžecj: „Hdyž je tu wšćudžom dotal pohanfka wěra fńejžita a fńu fo ludžo pšhiboňam woľali, kiž pomhacj njemóžesa, a hdyž je pšchěd lěšťotetkama hač k tuteho kraja mješam f ranja pšchěs Cyrillowych pšćłow ewangelij wot praweho Boha pšhišćoľ, ale fo saňo sabyl, je něťo cžah pšhišćoľ, hđžež fo tež Milczanstemu ludej prawy Bóh f nowa pšhipowjedca, kiž je fo jako trojenicźli Bóh fńewit. Zeho mjeno budže fo w tutym domje, kiž fo tu twari, pšhipowjedacj. Wšćitkich pšhymy, fo bychu našchu wěru pšhišćeli; pšćetoz našcha wěra fěbi to žada, ičťoz sbože pšhinješe, fo mjenujzy Boha lubujemy a bližšeho, niž pať jenož tyč, kiž w našćim domje fńu, ale wšćěch, tež njepšććelow. Duž hdyž budže dom hotowy, fšhadžucje fo w nim, fo byhćće fa wěru luboščje fo dohycj dali. Něťo pať fo njech přěni kamjeń fa zyrkej položj w mjenje trojenicźleho Boha.“ Na to tróžy na kamjeń dny, a kamjeń fo položj. Ludžo f nutrnosćju na biskopowe fłowa pošćłuchachu. To fo jim lubješče, fo w jich rěczi k nim rěcžesče a fo jich k wěrje luboňnje pšchěšče. Šinať wšćaf běchu wšćelazy drusy měšćnizy k Šserbam

* Hodzija zyrkej bu pónđzelu po Bartromja w lěcze 1076 fałožena.

rěčeli, a duž tež jich dobyli njeběchu. Tež to fo jim spodobasče, fo wo tym rěcžesče, fo ma kóždy fwojeho bližšeho lubowacj. To běchu woni tež fńami hižo pšhi fěbi cžuli, fo je to prawe, a duž fo cžim bóle wšćelachu, fo to tež nowa wěra wuczšesče. Najnutrišćo běšče drje Wanda pšhipošćłuchala. Wona ani wócžta wot biskopa njewotwobroczi a dženša bñšććate brónje ryczerjow a wiczasow a jich konje na nju žaneho fačšććća njeczinjachu. Šskol pšhi jejnym boku měješče bóle woczi wotewrjenej fa zusyč a snatyč ryczerjow. Wón běšče wšćaf f něťotrymi hjes nimi wě wójnje pod Šffardom byl a f nimi fšchecjeleny, na biskopowe mustupjenje fo pať hñěwasče, pšćetoz to jemu do hłowy njedchasče, fo dyrbi něťo fńamjo Čorneho a Běleho Boha f hory dele hladacj na zyrkej fšćižowaneho. Žako pať biskop rěcžecj pocza, tež f napjatej nutrnosćju pošćłuchasče, fo ani fłowcžta njeshubi, a hdyž biskop wo tym rěcžesče, kať mamy tež njepšćććelow lubowacj, f hłownu fńamjo pšhi-pšćććća fćjini.

Duž hišćće dlěšći cžah w Hodziju wosta a wo nowym twarje rěcžesče. Čzi jeni měnjachu: njedch fo twari, nať w nim ničťo njewohlada, drusy saňo běchu njemđri na biskopowe spocžinanje, fo bojo, fo tež se fwojimi boňami wo fwoje sbože, fwobodu a rěcž pšćitdu a fććzi čžyšće wotććafacj, ičťo budža žušćnižy w zyrkwi rěcžecj. Šskol a Wanda fo tež fłóncznje na dompucz podašćtaj a jimaj fo mnich Marczin pšćida, kiž běšče pšhi fwjatocžnosćji fobu byl a čžyšće hišćće do Družkež. Doľho hjes fłowa porno fěbi džěchu. Hdyž běchu na jelenu ičćććžtu pšhišćli, kiž f Hodzija do Hnašćez wjedže, mnich pocza: „Šhwaleny budž Bóh, fo fťaj wój kóždy se fwojeho nadobneho doma pšhišćtoľ, na fwjatocžnosćji našćhe zyrkwi džel bracj. Ze fńano dobre fńamjo, fo wjazny daľofo wot našćeho praweho Boha nješťaj?“

Na to Šskol, trochu hñěwny, fo běšče mnich Marczin fo k nimaj pšćidať, wotmolwi: „Radžija na naju wotwobroczenje wot wóžow fdobneho wasćńja a jich wěry njeje. Duž lutuj wšćěch fłowom, pšćetoz wšćě fńu podarmo, a hdy by jich telko rěcžat, kaž fapťow wody w tutej rěcžy běži.“

„Zaľe“, mnich f mĩnym hťofom a hje wšćeho hñěwa rjekny, „fńym tež ja rěcžat, a tola běšče Bóh pucz namakať, fo moju twjerdu wutrobu fńjehćći; tež tebie móže jeho ruka pšchemóz. A ičťo dha ty, luba Wanda“, fo k Wandze wobrocžiwšći dale rěcžesče, „f dženfńušćemu fwjedźenjej prašijšć? Kať fńu fo cži biskopowe fłowa lubite.“

„Ža fo“, wona wotmolwi, „na jeho fłowach na-pošćłuchacj njemóžach. Wšćo, ičťoz rěcžesče, běšče, kaž by f lěpšćeho fwěta pšhišćto. Pšćede wšćěm, fo mamy tež njepšććććelam lutu dobrotu cžimicj, tuta wuczba f biskopoweho rta je moju wutrobu dobyťa. Hdyž fńu wšćě druge wuczby fšććććjiansťeje wěry po-

domne, wona sła ani njeprawa njeje. Esnano by tola na czaŕu było, hdy bychmy ſo ł nowej wěrje wobrocziłi. Naſchi bohojo naſ tola njeſtyſcha. My ſymy ſo ł nim wołali a pſchezo ł naſchej mozu do ſady dze a zuſi nad nami knježa. Za ſym ſebi hižo dołho na to myſliła, ſo naſchi bohojo niczo njeſhu.

„Ale Wanda“, Sołkol wſchón naſtróžany rjeſny, „kaſke ſu to rěcze? Chzeſch ty wſcho lěpje wjedzeć, hać naſchi wótzojo a mječnizy? A hdyž je naſcha móž nětko ſłaba a my ſwojich kralow wjazy nimamy, czi hižo ſaſo pſchińdu. Ty tola wěſch, ſo woni ſpia, hać czaſ njeſchińdže, ſo ſo wrócza, a ſo ſaſo Miłčanſki lub pod ſwojim kralom bydli. Tamle ł ranju hora Lubin ſwoju głowu sběha. W njej poſleni móžni kralojo, kiž běchu w krawnej wojnje tónž wſali, ſpia. Tak dołho, hać te cjerne ptaki hiſcže horu wobłętaju, woni dale drėmają. Hdyž pał ſo te sběhnu a horu wopuſcža, tehdy kralojo wotzuczja a ſa ſwojimi lebijemi pſchimaja a hora ſo wotewri a woni wuńdu a ſwój lub ſhromadža. Potom budže wulka bitwa wſchěch ſerbiſkich ludow ł Nėmzami a dobyče bubže naſche a žabyn Nėmž wjazy na ſerbiſkej ſemi ſtać njebudže. Dołho wjazy tracz njebudže. Esnano mój hiſcže tutón czaſ do- czałamoj. Potom budžemy ł naſchimi bohami ſaſo wulki lud. A kſcheſczijanſki kſchižowany Bóh wjazy ani jeneho pſcheczela njeſmje. A Wanda“, tole poſlenje Wandže rjeſny, „pſcheczelisč ſo ty ł nowym Bohom, dha naju ſchcežki rójno pońdžetej; pſchetož župan Miłkiſch ženje njeſchida, ſo pſcheczelniza kſchižowaneho Boha do jeho doma pſchińdže.“

Wanda mjelcžeſche. Styſknoicž jejnu młobu wutrobu ſaja. Luboſeć ł jeje ſtarſchijamaj a Sołkolej a ł ſtarej wěrje ſo móžne bėdžeſche ł luboſeću ł nowej wěrje. Kotra ſłoncžnje dobudže? Na jenej ſtronje je Sołkol a jeho rjany dom a luboſeć ł njemu. Chzeſchli tam, dha pał rěła, nowu kſheſczijanſku wėru ſacziſnycž. Na druhej ſtronje ſaſo kſheſczijanſka wėra, kiž bėſche ſe ſwojimi wuczabami tajki hłuboki ſacziſcž na nju ſcziniła — ale chzeſch-li jej pſchpadnycž, maſch ſo wotrjez lubowanemu Sołkolej. O, hdy je wupucž ł tuteje wuſtoicze? Hdy by mi ſchto ł dobrej radu bliſko ſtał?

Marczin ju kwiłtu w jejnch myſlach woſtaji. Jemu Wandžina pſchithilnoſeć ł Sołkolej žane potajniſtwo njebė; tež wjedžeſche, ſo by wona radſcho dženſa hać jutſje ſa kſheſczijanſku ſo wuſnała, ſo pał to dla Sołkola, kaž tež ſwojeju ſtarſcheju hiſcže njemóže. Wandžinu ruſu pſchimnywſchi ju troſchtowaſche: „Schto tał mjelcziſch, jačo by něſchto ſrudne myſliła? Naſcha wėra nam njeba ſo rudžicž, ale wucži, ſo mamy wſchė ſwoje ſtaroſe na Boha czijiſnycž; pſchetož wón ſo ſa naſ ſtara.“

„Haj, ſa waſ“, Wanda głowu sbėhnywſchi ſaſo rjeſny, „ale ſa naſ ſo waſch Bóh njeſtara a kał dha chze ſo ſa mnje ſtaracž?“

„Tež ſa tebe ſo ſtara a chze, ſo by wſchitkim ludjom pomhane było. Tež runje ſrudnych a tyſchnych ł ſebi woła: Bójce ſem łe mni wſchitzy, kiž wy ſpróžni a wobceženi ſcže, ja chzu waſ wolkſchewicž. Wſmicže na ſo mój ſpſchah a wulicže wote mnje, dha budžece wotpoćinił namaćacž ſa ſwoje duſche, a tež na tebe Bóh hlada. Duž njeboj ſo a domėr ſo jemu. Wón budže tež ł tobu wſcho derje czinicž.“

Tola tu je naju ſhromadneho puczja tónž; ja chzu na tónle Družčanſki dwór. Wot nětk wón Miſchjanſkemu biſtopei ſluſcha; a mam tu wſchelake ſarjadowacž. Duž džitaj a wobkhowajtaj w dobrym pomjattku mnicha Marczina, kiž njeby žaneho mjetscheho wjeſela ſnał, hać ſo byſchtaj tež wój w kſheſczijanſkej wěrje to ſame ſbože namaćaj, kiž je wón ſam w njej namaćal.“

Ł nim ſo rožžohnowawſchi Wanda a Sołkol mały puczil wot Družkež do Hnaſchež ſaſo ſamaj džeſchtaj.

„Wot dženſniſcheho dnja“, Sołkol pocža, „mam wſchah trochu hinaſchu myſł wo kſheſczijanſtoje. Czi nėmſzy kſheſczijanſzy ryczerjo, kotrychž ſym w mójnach ſeſnał, bėchu ł džeła hrubi a hroſni a jich wjeſele je, naſ ſahanjecž; ale tutaj dwaj, Marczin a Benno, mataj hinaſcheho ducha, a hdyž móžetaj taj w nowej wěrje bycž, wona hujena njebudže. Naſchim boham ſo wotrjez, pał je mi njemóžno. Za njewėm, ſchto bych ſapoczał. Jeno taj, luba Wanda, ſwoju luboſeć ł nowej wěrje, ſo mój nan Miłkiſch njeby w tutym naſtupanju wjazy ſhonil, hać hižo wė wot tebe; hewal naju ženje mandželſtwo njeſjednoczi.“

„Ach! chzu wſchah po twojej radže czinicž“, Wanda ſdychny, „ale je tež prawje, ſo tał ſa hinaſchu wudawacž pıched twojim nanom, hać ſym? Dyrbju jeho tał ſiebacž? By wón pſchidał, ſo ja Eſwantowitej wjazy woprowacž njecham? A jemu woprowacž, to wjazy njemóžu. Ł wutrobu ſym ſa nowu wėru dobyta. Tola Marczin prajeſche, czijiſcže ſwoju ſtaroſeć na Boha, wón ſo ſa waſ ſtara. Wofarimoj ſwojeje, ſnano njebeſta móž wſcho na dobry tónž wuwjedže.“

„Haj, teho chzemej ſo nadžecž, ſnano Miłkiſch, mój nan, ſwoje hidženje noweje wėry w tej ſamej hylnoſczi njewobkhowa.“

Ł tej nadžiju ſo rožžohnowawſchtaj.

IV.

Na Hnaſchežanſkim wiczežnym kuble a pſchede- wſchėm we Wandžinej wutrobje wjeſele njebybleſche, a tež na županſtoje w Dobruſki njebėſche wjazy kaž bėſche było. Schto dha bėſche ſo ſtało? Duban bėſche raſ ł Miłkiſchom rěćal a prajil, ſo je ſo Miłkiſch ſe- ſtaril a ſo by županſtwo ſwojemu jenicžkemu ſynej dał a ſo by ſebi mandželſtu wjał a ſo je Sołkol wo Wandu proſył a wón jemu ju pſchilubil a ſo by

nětko tež Mikišč ſwoju dowolnoſć ſ ſwojſkej dał. Mikišč běſche ſ radoſću na to wotmolwił, ſo je to tež žadanje jeho wutroby; pſchetož Wandžine waſhnye ſo jemu wulzy ſpodboda, a wón je pſchewědčeny, ſo Šokol w zylej Milčžanſkej podobnje hódnu mandželſtu namakał njeby. „Tola jene ſebi wuczinju“, běſche prajik, „lubſež ſ nowej wěrje dyrbi wotpoložić“.

Duban běſche domač Wandže wſcho wupowjedał a tež Mikiščowe žadanje: luboſež ſ nowej wěrje dyrbiſch wotpoložić. Wanda běſche najprjedy ſ wulkim wjeſelom poſluchala a by najradſcho wyſtala nad tutej powjeleſću; jaſo pał jeiny nan ſkónčnje Mikiščowe žadanje jemi, ſo ſylſy ſ woczow ronjachu, „dha je nětko“, wona žaſoſeſche, „wſcho nimo; wěry do ſichžowaneho ſo ſbacž njemóžu; ta je we wutrobje ſakorjenjena a tu ſ nijeje čžiſnyč je runje tał njemóžno, taž wutrobu ſamu ſ čžela wſačž a wot ſo čžiſnyč.“ Starſchej běſchtaj jej rečžakoj, ſo dyrbi wěru po možnoſći tajićž, ale wſcho ničžo njepomhaſa: Šama raſ ſ Mikišchej bžeſche a jemu do weczow praji, ſo nomu wěru wobthowa, a hdy by tež čžaſ žiwjenja ſwój khlěb je ſylſami jeſež dyrbjala. „Dha“, běſche Mikišč prajik, „je mój dom ſa tebje ſamnjeny“.

Bjes tym wſchěm běſche zyle lěto ſaſchło. Šokol bě bje wſcheho lóſchta a njemějeſche na ničžim wjekele a Wanda, něhdy wſcha kčžejaza, kaž ſčžen ſwoje domjaze dželto ſaſtawaſche. Na Mikiščowym županſtwje kaž na Dubanowym wi:žeſtwje běſche ſlónžo ſboža ſo ſchowalo. Wandu pſched ſamutljenom Marczinowe ſłowo ſčzerži: Wſchitku waſchu ſtaroſež čžiſniče na Boha, wón ſo ſa waſ stara. Duž pſchitńdže Mikišč na khoroložo. Šo wotkhoru, na to pſchi ſwojich 80 lětach žiwjenja ſam ani njemyſleſche.

Běſche runje w tym čžaſu, hžež je ſlónžo najniže ſtało a dny ſaſo pomalku pſchibjeraja. Lub ſwječeſche ſwoje hody po ſtarodawnym wótzowym waſhnyju. Wječor ſo žitny ſnop na blido ſtaji, ſyno ſo pod rub ſeželeſche a na njón poſtaji ſo póſtna wječež ſ polimku rybow a ſuſcheneho ſadu, pječžwa ſ małom a ſ mjedom. Hdyž běſche na njeby hweſda ſeſchła, ſo ſwěza ſaſwěči a hoſpodač bližeſche ſo hoſpoſy, potom druhim domjazym a čželebži a wokoſchowaſche ſo ſ nimi prajo: „Božo, daž nam pokoj“, a kóžby wotmolwi „na wěti (do wěčžnoſće)“. Šo wofna: mjenjeſche ſjednanje a ſapomnjenje prjedawſchich ſchaw: dom. Wſchitzy ſo ſhóžichu, t. r. ſo ſjednachu, ſo bychu w měrje noworobžene ſlónžo dočžakali, a teho dla rěkaču wječornemu ſwjeđenjej „hody“*.

Tole wſcho běſche ſo tež w županowym domje čžiniło. Mikišč pał khoru a ſłaby w ložu ležeſche a žaneho ſpanja do jeho woczow njepſchitńdže. Praſchachu ſo jeho: „maſch boloſež?“ by ſrudnje rjeł: „ně, žanyč“.

Praſchachu ſo: „ſchto dha čže tyſchi?“ by wotmolwił: „wjele“. „Šchto dha?“ ſo ſtylnje Šokol dale praſcheſche: „Ty tola čžežu wote mnje wſačž njemóžeſch“, bě wotmolwjenje. Šokol wjedžiſche, wſcho daliſche praſchenje ničžo njepomha a ſo tajlich praſchenjow na daſche wotſtaji. Něſchto čžeſke dyrbjěſche na jeho wutrobje ležečž; pſchetož tajki poſhmurjeny a ſtylniwy Mikišč hiſchče čžaſ žiwjenja był njebė. Šóbachu na to a druhe, tež na to, ſo ſnano ſo kaže, ſo je Wanda ſwojeho ſyna ſapowjedžił a ſchtož dale běſche. Tola hdy bychu jemu to prajili, njeby ničžo rjeł, hačž: „to nije, wotaježe mje na pokoj, wy mi pomhačž njemóžeče“. Ale ſchto dha jeho tyſcheſche? Wſchi ſebi, hdyž w dołhich nožach wotzucženy ležeſche, ſpominaſche na ſańbžene čžaſy. Pod kralom Boleſławom běſche wojował ſi króčž ſ Nėmžami a pod nim wulke dobyče ſčžinił. Tehdy běſche ſo raſ ſ jenyum ſwojich towařiſchow ſwadžił, wobaj mjecže na ſo wuczahnyſchtaž a jeho młody towařiſch wot Mikišča ſalkóty je ſwojej krowu ſemju macžeſche. Mikišč, hdyž ſwojeho towařiſča, ſ kotrymž bě w piſchějenoſći žiwy był, pſched ſobu morweho ležečž widžeſche, wobledny a wot wulkich bolocžow pſchewóženy towařiſchej na woblicžo padnje. Šnėw běſche jeho pſchekhwatał, ſo běſche něſchto čžinił, ſchtož ſam ſa móžne dželžal njebė. Šnamjo wot njebo ſalkóteho pſchecžela běſche jeho pſchewođžalo na wſchěch jeho puczach a ſchčežkach, wonkach w bitwach a domač na polu a ſamo wo ſnje ſo huſto pſchecžel, woblicžo ſ krowu womačžany, poſaſa a jeho traſheſche. Ludžo bohateho a ſamožiteho župana, kiž pſched Boleſławom, póſtkim kralom, w wulkej čžeſći ſtejeſche, ſa ſbožowneho dželžachu. Wón by to tež był, jeno ſo by ſchto jemu pſchecželomu krej je ſwědomnja wotmnyč moł. Wſchěm ſwojim bohám běſche bohate wopory pſchinyſeł, pſchězo běſche wſcho po mēſchnikow radže čžinił, ſtarſchimaj ſlónžowaneho ſyna běſche ſwój žyly dwór a ſwoje žyłe ſamoženje poſficžil, ale rana w ſwědomnju ſ lětami rolcžeſche. A nětko na khoroložu pſched ſmjercžu jeho bóle dožli hdy prjedy boleſche.

Runjež ničžo wēſte njewjedžeſche, tola čžujeſche, ſo budže ſa pſchelatu krej ſamolwjenje dačž dyrbjecž pſched wyſchſchim ſrudniſtwom, hžež ſo duſche ſudža. Šchto dyrbi potom wotmolwičž? Haj ſchto? Šo jeho čžwilowaſche a jemu žaneho mēra njewoſtaji. Šynej Šokolej běſche nana žel, ale wón žaneje rady njewjedžeſche, dolež nanomu ſnutſkownu bolocž njefnajeſche. Duž ſo runje tón ſamy wječor, hžež čželebž ſwoje hody ſwječeſche, wo durje klepaſche a mnich Marczin ſaſtupi. „Šym“, tał ſo ſamolwjeſche ponižny, „po prawom wupokaſany ſ tuteho doma; ſym pał wo khorofći Mikišča ſtyſchal a čžyč hładacž, hačž ſnano moł ſ jenyum abo druhim ſelom, kotrež naložić ſym wuknył, pomhačž abo khorofež polóžić. Nježadám ſebi ničžo, hačž ſo moł khoromu pomhačž.“

* Naſche mjeno „hody“ je potajtim ſ póhanſkeho čžaſa, džen pał ma nětko hinaſche wopſchitječe, hačž tehdy.

„Stup bliže“, Mitiskij kasašče, „dokelž wjeczor po wótzow wašchnju hospodu a fastaranje namatašč; ale twoju lěkarsku radu sšhowaj šebi sa šo. Š kšhesczijanami nicžo czinicž mēcž njecham.“

„Ja cze s njej wobczěžowacž njecham. Šsnano pať by šo nóz sšerscho minyła, hdy bych tebi něšto s přjedawšich czachow pomjedal a s zushych krajow“, prošesche mnich.

„Zeli šo chzesč“, Mitiskij pscheczelnje wotmolwi, „šy mi witany. Duž póž bliže a šyn šo tu.“

Marczin kasanja njehladašče a bórsy pschi Mitiskichym ložu šedžesche. Dolho tež njetrajesche a wón počza:

„Dženša, Mitiskjo, je wažny džen. Dženša pschod 1077 lětami šo w małym městacžku w Bethlehemje w židowštim kraju, wjele stow mil rot naš, džěcžo narodži. To hame dyrbsjesche šo wot khudeje maczerje do žobika položicž, dokelž hewat žabyn rum w hospodze njeběšče. Tuto džěcžo pať bē wšebnische, džyli žane kralowe; pschetož jandželjo w bliskosčzi paštyrjam špěwachu: „Ja pschipojedam wam wulke wjehele, pschetož wam je šo dženska tón šbóžnik narodžit.“ A nětko Marczin dale powjedašče, šo je tutón šbóžnik wotwostil, džiny czinil a šlónčnje wumrjel, šo bychy s tym našče hrěchi wot naš wsate byle a my s Bohom šjednani mēr w šwědomnju měli — jeno šo do šbóžnika wěrimy — a šo je to kšhesczijanow Bóh, Žesuf.

Mitiskij pošluchajšče nutrnje a jaťo mnich na to pschitńže, šo móža šo hrěchi wodacž a šo móže mēr do šwědomnja, hłowu šběže a wjazy wócžka wot mnicha njewotwobroczi.

Šdyž běšče mnich šlónčzil, Mitiskij jecho sa ruku pschimnu a rjeknu: „Ty prajišč, šo wašch Žesuf hrěchi wot naš wšmje, hdyž do njeho wěrimy. Praj, hdy bych ja hrěch mēl a nětko šo k waškej wěrje pschiwobrocžil, moht tež ja hišchže šwědomnje šjednane dostacž?“

„Šaj, tež ty“, mnich wotmolwi.

„Duž pošluchaj, Marczino, ja chzu czi něšto s mojejho žiwjenja powjedacž.“ A nětko wón jemu wobšchěrnie powjedašče, kať je pschod 60 lětami šwě-jeho najšpěšchego pscheczela w hńěwje šakłó a šo jecho prajšesche: „Ma tež Žesuf ja tajki hrěch wodacže?“

„Šaj, tež sa tón“, Marczin wobtrucžesche. A na to jemu nětko s biblije najrjeńšče šłowa čitajšče, kať to: Šawěcže, wón nješesche našče šhorowcže atd., a to druhe: Šak je Bóh tón šwēt lubowal, šo je wón šwojeho jenicžeho narodženeho šyna do šwěta póžkal, šo bychy wšchitzy, kiž do njeho wěrja, šhubjeni njebyli, ale wěcžne žiwjenje měli, a tšecže: Šdyž je wašch hrěch krejczetwjeny, dha dyrbi jaťo wolna bēly byčž atd.

Dolho wobaj bjes šobu rěčeshtaj a Šokol pschipošluchajšče. Ša ranje Mitiskij rjekny: „Marczino,

ja čuju, twoja wěra je prawa; pschetož ta šwědomnja rany hoji, šštož našča njemóže. Pschitńž bórsy šašo, šo bych ja jaťo kšhesczijan wumrjel, a to šbože mēl, kiž wašča wěra lubi. Ša widžu, wašch šbóžnik njecha našču rěčž nam wsacž a njecha našče šubla ani šwobodu, ale chže jeno našče dusče šbóžne czinicž. Šajtemu šo dlěhe špječžowacž njecham.“

Marczin ruku Mitiskij na cžolo položil a jecho žohnujo rjeknu: „Bóh njebež a šemje došonjej na tebi došny šapoczany škut“, a s tym šo wotšali.

Nětko by husczischo pschischol kať na Dubanež tať tež na Mitiskij dwór a by štajnje lubje witany byl. Šas bēšče šo tež Mitiskija woprašal, hacz nješmē pschichodny krocž Wambu šobu pschiwjescž. Mitiskij bēšče do teho šwolil. A hdyž Wanda pschitńže, jej Mitiskij ruku napscheczimo tyknu a ja lubošnje witašče. „Nětko“, wón rjeknu, „šym tež ja pscheczil kšchžowaneho; cžin mi, přjedy džyli wumru, to wjehele, šo prajišč, šo chžejch w tutym domje s mojim Šokolom w kšhesczijanštim mandželštwje žiwa byčž.“

Wanda s radoščju šłakašče a njemóžesche ani šłowěčka prajicž, tať jara ju tuto šbože pschekhwata. Duž Mitiskij šwoju ruku na nju položil rjeknu: „dha budž tu šbožowna s mojim Šokolom a šo šchitom kšchžowaneho. Ša pať počžahnu s mērom w wěrje do kšchžowaneho, kiž hrěšchnikow šbóžnych cžini.“

V.

Šašo bēčju šo lēta minyke. Nětko žyrkej w Šobžiju štejesche, a šo hižo lēta dolho wot Marczina w njej přědowašče. Ša lēto by tež wjazy krocž Benno do Šobžija pschischol a by w šerbškej rěčži Bože wulke škutki pschipojedal. Mitiskij bēšče šwojej woczi k španju šandželil a jecho cžeto bēšče bjes přěnimi, kiž šo na Božej roli wokoło Šobžijškeje žyrtwje šhowajšče.

Wanda bēšče na županštwje w Dobrušchi Šokolowa šbožowna mandželška. Šaž hušto byšchtej mohtej, byšchtej do Šobžijškeho Božeho domu pschischol, na šbóžne šłowa kšchžowaneho pošluchacž a tež domach šo štarashtaj, šo by šo ewangeliž roščšěrjal. Šola nikoho k wěrje njenušowachu; „pschetož“, by Wanda prajila, „nušowana wēž wostanje šwončowna a do wutroby njepšchima.“

Šas tež s Šobžija džěšhtaj a hdyž bēšhtaj poš pucza na hórzy pschod Družkezami, hžejž Budyšhinski štary hrób na jenej štronje a k ranju Čzorny Bóh se štarym woltarjom Čzorneho Boha a w plóšnej nišnje Šobžijšku žyrkej widžachu, šo šydzěšhtaj, šo byšhtaj trochu wotpocznyšoj. Šehw Šokol Wambu sa ruku pschimny a rjekny: „Šak šo tola wščo pscheměnja. Wšyšoki Čzorny Bóh šwój nahlad šhubi a nišli kšchžowaneho dobywa. Šerje, šo mamy jecho wěru.“

„D ja czi njemóžu dowupowjebacź, kajta sbożowna w nowej wěrje hym“, Wanda wotmolwi. „A febi teź myslu, so Wilczanski lud pschego bale a bóle ńo ł nowe; wěrje pschodobudźe.“

„Wěcze“, Škol wobtruczowasche, „pomalu dze, ale hdyž ńo raž noweje wery pschimnje, potomu budźe ju teź twjerdze dźerjeć. Tak dołho hač ńwoju dobru ńerbistu rěč wobłhowa, budźe teź se ńerbistim jasyłom Woļa wjerschnego łhwalič. Ty pał, Božo, sźerź

Roshlad w ńwěcze.

Łeto 1893 je nam mēr sźerźato. Hizo to dośaha, tuto leto do sbożownych łet licjicz. Wschelake domach-pytanja drje wonfacy wostake njejsu, pschede wšchēm mamy na wulku ńuchotu skorzicz. Školnjo s kōždym dnjom bóle ńmalešche a rola bē s kōždym dnjom ńuschischa. Tola pał ńu ńo žně jara derje radźite; a hdyž Wóh luby ńnjes augusta nēšdjo rjaneho dešchca pōšta, teź nasymste hróchi rofč počachdu, tak ńo ńu lube

Šerbista deputazija w Draždžanach.

Wilczanski lud pschi jeho starych wótczinskich wóczinkach teź pschi nowej wěrje.“

Školnjo do mřóčel ńwěczesche a wjelebarbna tucialka ńo na njebju wupinasche. „To je“, Wanda wobšamnu, „njebjele ńnamjo; nowy Wóh je febi w Wilczanskej semi ńwěrnny pobožny lud namakał. Tón lud jemu ńwěrnny wostanje do wšchego pschichoda.“

S tym dźeichtaj domoj, Škol a Wanda, do ńwojeho sbożownego łschesczjaniskeho doma.

hosposy ńwój slót sežiwicz móhke. Šchož nētko Šalku nastupa, žane czežiche domachpytanjē pschischo njeje. Pod lubowanym kralom Albertom našch wótzny kraj dalsche postupy cžinjesche we wšchēch wězach. Wulzy swjekełeny bu kralowy dom a s nim žyty šalki lud psches narod młodeho prynza, kiz ńo 15. januara 1893 sta. Hdyž ńu ńo se wšchelakich stron ł tutej wjekelej škladnosczij wyšokimaj starichimaj prynzej Friedrichkej Augustej a jeho mandželstej sbožopschecza wuprajite, teź ńerbiski lud psches wōšebitu se ńerbistej draštu wuhotowanu deputaziju ńwoje sbožopschecza wupraji. Deputazija bu s wulkim

powiększowanjom wot kralowskeho dwora wustnamjenjena. Wšćipódla ju wobrasowanu widzišć, a šu na wobrasu tele Eserbowki: knjeni: Šhäferjowa s Saßenz, Žurowa s Delnjeho Ğunjoma, Štopoma s Nješwacziđla, Bjechowa s Ribonja, Pölkentowa s Nješwacziđla, Mjenowa s Ğzemjerz a knjeźny: Ğsmoliz s Lešćawny a Kolliz s Ğhröscizj. Se herbskimi šćhuczkami šo wyšokimaj starsćhimaj bližadju a tež małe dary ša nowonarodźeneho prynza Ğobu pšćhinješćedu. — Nowowólby ša šeim šu šo stałe. Dotalny šakłuzbny herbski šapöptanz t. Kollä bu s nowa wušwoleny.

W nješćim kšćezoršćiwje je šo wšćelate wozne stało. W póšmašćim mješće Šneidemišćl šu studźeni ryli a pšći tym je žyła Ğaša poczäła do hromady jěć, šo je šo wjele domow šakšćpło. Šćönćnjje je šo radźilo, šćrašćnu studźeni šakšćpacz.

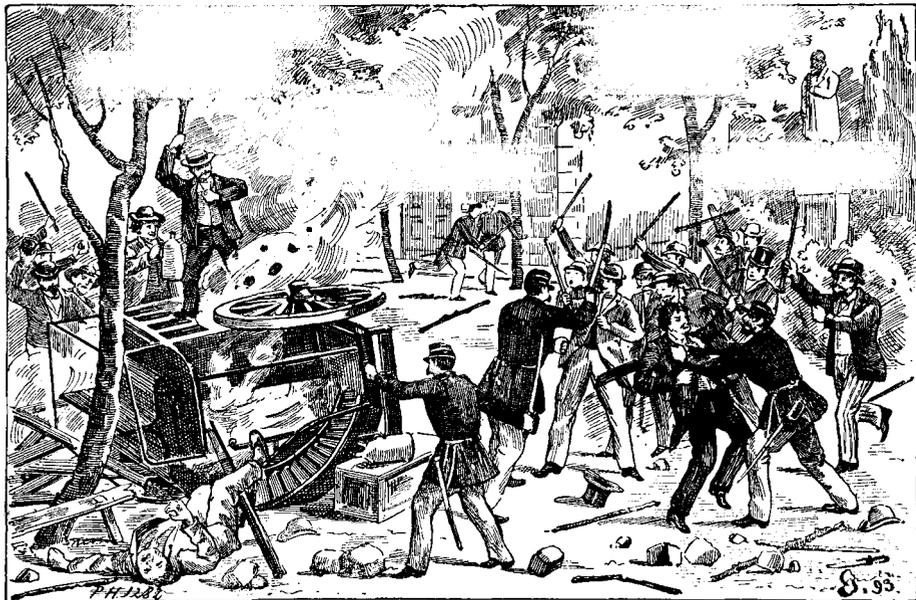
— Barliński šeim, kiz nječäšće do powješćenća wöjšća šwolicz, bu rošćpšćeženy, a na to s wulkim ropotom nowy wušwoleny, kiz je powješćenje wöjšća pšćidał. Pšći wöłbach bė to to nowe, šo šo wšćo bóle pšćečćiwio židam mjeřešće. — Našć kšćezor je w nalěćžu jako Ğöšć na italskim dworje pobyl a je šwjašć s italskim kralom pšćes to šo wjećje hišćežće kručizšći šćžinił. Šćyž Nemešća s Rašćskaj a Šćalskej w tymle šwjašću wostanje, šo wješće wöjny bojeć njeřešćamny.

Rašćka ma pšćežo šćama še šobu najwješću nusu. Našćhöřšće je, šo knježćiwo hišćežće pšćežo do teho šwolicz nječä, šo by, kaž bėšće to šo pšćed 20 lětami šćlubiko a kaž je to do 30 lětneje wöjny było, šo Ğješća ša šćamostatny kraj pod rašćskim kšćezorom jako kralom pšćižćižća. Kaž dotho šo knježćiwo temu napšćečćiwio šćaja, žyła rjana Ğješća nješćerna wostanje. Šćtož šo w nowinach wo tym pišće, šo šu w Prašćy a druħdže puki padałe a šo je šo s šćamješći nješćašo, to je nimale wšćo nalžane. — Židzi wšćak w Rašćskej hišćežće pšćežo wulke šćowo wjeđu a kőžde wulke židowšće šćowo ma kraj jara droħo pšćacizć.

Franzowšća šo pšćežo bóle t Rašćam lišćežći, runjež Rašća wo nich njeřodzi, šćida šo jich pšćiešćy trjeba. Ğzemu pak dřeřćak Rašća šćy być, Ğyžć Franzowšćo pšćed nim na kolena padaju? — W Ğiges Mortes bėšću franzowšćy dźćlaczerjo šo s nožemi a

šćelbami do Šćalsćich dali a jich wjele šćönćowali, a w Pariju bėšću šo studenci šćešćeli, pšćečćiwio polizizći wušćupili a wšćelate wošć konjazeje želešćizy powroććeli a je šćalili, barifady twarili a druħe nješćasšćiwa čćerili (šć. wobrašć). Tola buđu pšćemöženi. — Franzowšći lud je pšćed 100 lětami (1793) šćwojebo krala šćönćował, wot teho čćäša wjazy žaneho šćoža nima. Pšćetož pšćelata krej šo Ğacž do póšćnych šćawom wjećći.

W Žendźelšćej šo wulke nješćože šća. Dwė wulkežći lődzi, kiz w šćriedźnym morju manšćerirowašćej, hromadže prašćnyšćej, pšći čćimž 200 mužow w žokmach šćimjerzć namala. — Šće je šo Žendźelšćej w šćadnej Šćidšćej šćešćto, Ğdžć Franzowšća rjana dźćl šćamšćebo kraja šćšćapnu, kiz by šo tež Žendźelšćej jara derje do

Šćežć studentow w Pariju.

ħaby Ğodžić. Ale šćto möže wješćej kőšć s brjucha šćašo wutorħnyć?

Rušća šo dale bröni. Šćšćoda, šo wona žaneje druħeje wėry nječćeřći, šćida šćwoju orthodöšćtu. Šć tym ludzi jenož do šćetow Ğont, a Ğyžć budže prawy čćäšćtu, budže šo dźiwacž, kašći wotpad šo wot orthodöšćteje wėry šćanje. Šćyžć pak ludžo wo tym wjele rěćža, šo Ğže wona wöjnu s Nemešćami, dħa je to jara njeřořćomna myšćl. Rušća Ğže Šćonšćantinopel, šo by pšćišććup t morju mēła, dale nicžo. Šćyžć budže šćylna došćć, póndže na tutön wotšććujeny kőnz, nemešći kraj pak na pokoj wostaji. Wšće teho jara derje wė, šo by w wöjny s Nemešćami bőřny šćita była.

Eserbija ma šćože pšćes knježenje mlodeho Ğlexandra. Tutön mlody kral wė pucž do ludoweje wutroby. Šćtož je Ğacž dotal šćlyšćećć, je wön dořny.

zapoczątk w knježenju sczinit. Wón je bebi se swojej khróbkoscju a prawdosczju rucze luboscz swojeho luda dobył.

W Amerizy bęšče wulkotna wustajenza w měsce Chicago. Město Chicago stare njeje a psched 20 létami njebešče s molom tajke wulke, kaž Šchorjelz a nětko ma wjele psches milion ludži. Kač wulkotne tam wišitko

Njebeščasčkrabarje w měsce Chicago.

je, s wyšče stejazeho wobrasa widžišč. Tutón wobras cji psched woczi staja domy, kažtež w Chicago namakašč. Ze kame maju 12—14 schošom, a dopominaju na tórn w Babelu. Delkad šu wulkotne khlamy, a wyšče nich lute bydla. Tajke domy šu swoje 40—60 metrow wyškofe. So ludžo njetrjebali po sthodach kłodžic, jich puščezaty stoł do hornych schošow nošy. Ludžo mjenuja tute domy žortniwje, „njebeščasčkrabarje“ (Himmelskrager), dofelz šu tak wyškofe. Na wustajenzy je wjele

widžecz byko, a je šo tam wjele ludži seščto. Tola piškaju, šo s Ameriki kameje jich njeje telko piškichč, kaž bechu šo nadželi. W Amerizy wiščač w nowišchim cžaku s ratarstwom wjazy do přědka hič njecha. Indiska amerikanskim ratarjam konkurenzu cžini a duž woni žanych pjenes wjazy nimaju. Našchim ratarjam šo šamym hubjenje njendže. Tež w Amerizy počznu storžicž.

Na tym njedž je došč. W šwěcže je pschezo hary došč a njeměra wjele. Najložščo tu tón pobudže, kiž je spokojom s tym, ščtož je jemu Bóh dač a kiž šo na swojeho Boha spusčezja. Njedž šu njeměry hišče wjetšče, tajki ma mēr w Bosy. Ščto lěto 1894 psch-nješe, ničto njemě. Jeneho pač šobu pschinješe: naščeho Boha. Na tym mamy došč.

Něščto s ratarstwa se šlubjeneho kraja.

Šchneller, evangelski duchowny w Bethlehemje, piše tole:

Grichiski stawisnat Herodot piše psched nětko 2000 létami wo plódnosci babylonskeho kraja: „Ščtož wěmy, šo Babylonska najbóle ja plahowanje žita hodži. Pschetož žito pschezo 200, haj w dobrnym lěče 300-króčne plódy nješe. Pschencizne a počzne kopjena tam husto porstščeroke narostu, a kajke wyškofe tam jašty a šesam narostu, to hakle prajicž njecham; pschetož ja derje wěm, ščtož šam w Babylonskej był njeje, tón ani to njeměri, ščtož šym wo žicže runje prajit.“ Ščtož nětko dženša psches se sczinu wobrosčzene hona a nimo puštych tonidłow Babylonskeje puczuje, a nihdže ničto druge njewidži, khiba lutu puščzinu a lute ros-padanki, temu mohlo šo šdacž. So je šo tamnemu staremu stawisnarzej to jenož wudžako, ščtož je w swo-jich knihach sapiskal; a tola je prawo mēr. Pschetož runje kaž Babylonskej je šo wiščem druhim něhdy tak plódnym ranšchim krajam seščto. Ščtož dženša do Palástinu stupi, temu šo tež to wiščo, ščtož w bibliji wo wulkotnej plódnosci šlubjeneho kraja cžitamy, hoła bajka byč šda. Hdže šu te powodžene, plódné hona wostale, wo kotrychž biblija a druge stare piškma tak rjenje rěčja? Hdže je bohaštwó na žicže, hdže šu te rjane počzne ščtomny, hdže te lěšy, kiž něhdy wiščé hory krynjadu? Na jich měsce wuhladáš na horach nahe kamjenje, bjes kotrymž hubjene stwjelza a mólcžke kercžki rostu, kiž lědma liščtam a ptacžkam nušnu khowantu ščicža. Někotryžkuliz pucžowar je šlubjeny kraj s tym šacziščezom wopusčezit, šo Palástina ženje tajki bohaty a plódný rjany kraj byčž mohla njeje, kažkiž šmy bebi jón po šwědczenju biblije wot džěcžastwa šem myšlili. A tola je cžisče wěše, šo be Palástina šastarstu najkrafnišči kraj tehdy snateho šwěta, a affyrišy a egyptowšy kralojo jara derje wjedžachu, cžeho dla wo njón w tajkich krawunych bitwach bjes šobu wojowachu. W tym kraju, kiž dženšnišči džei wjazy wobhdlerjow nima hacž město Barlin, měšče ša Khrystušowu cžasž jenicžka provinza

Galiläa po Jozefuſowym ſwęczenju 204 meſtow, bjeſ kotrymiż meſeſche najmjeńſche 15.000 wobydlerjow. Wſchë te njeliczene rospadanki, wſchë ſaſypane kamjentne zifterny, wſchë ſ kamjeni murjowane terrassy na hórkach a horach nam ſjawnje wobſwëdcza, felko pilnych rukow je ſo nëhdy tam hibato, felko ludzi je nëhdy ſlubjenu

faż puſczina. Zeno w najplódnichich dolach a wołoko wſow a meſtow ſo hiſchëje kraj dżëla. Hdny by pať ſaſo dżëlawy lud tam pſchifſoť, mohť kraj ſaſo na nëhdusche waſchnje kczëcz. Eſnano pať je Dóh zyty kraj tajki puſty ležo woſtajit, ſo bychu ludžo pſchëzo pſched woczomaj mëli, ſchto lud na ſo a na ſwój kraj

Bethlehemski rótnik na polu.

kraj ſežitwjať. Ale bjeſ prózy kraj ſwój plód dawat njeje. Izraelski lud bëſche tehdy jara dżëlawy ratařſki lud. Wot teho czaſa pať, ſo ſu ſo muhamedanſke ludy tam ſaſyblite, kiž wot kóždeho wolijowza ſwój dawť bjeru, a ſu wſchón kraj ſanjerobzite, wſchë lëſy pobite a pola puſte ležo woſtajite, je ſlubjenu kraj

pſchinjeſe, hdnyž Khrystuſka ſacziknje. Zola pať hiſchëje wſchë te roſtliny tam namataſch, kiž ſu ſa Abrahamowy, Dawitowy a Khrystuſkowy czaſ tam roſtite a plody njeſte. Duž chzu tu najwazniſche ſ nich ſ krótkla wo-piſacz: Figowz je w wiſelakim naſtupanju ſpodžitwny ſchtom a ſa czitarja biblije je pſchëzo hódno, ſo ſ jeho

naturu snajomny czinić. W novembriu a dezembriu figowz swoje łopjena shubi. Ale kaž je wón pośledni śchtom, kiż swoje liście shubi, tak teź je prěni, kiż naleto sašo swoje liście dostanje. Hizo sa-początk mērza so wóćka na hałosach pokasuja a po wschēm kraju so nětko s wjesełom praji: figowz wubiwia, duż budže sašo lěczo. Figowz dwójzy sa lěto se swojimi płodami swjebeli, mjenujzy w haprleji se sażnymi a w septembriu s pōsōnymi figami. Nasymlke figi su te, kiż s wjetřcha dośrawja a so potom schczipaja a tehdy ma teź kōdzy figowz płody, a teho dla je nasymlki czaś sa figi tōn prawy figowny czaś. Nalětne figi pať s wulkeho dźela swotpadaju hišće njesrawe. Jenož někotre dośrawja. Duż mōže kōdzy teź wot zuseho śchtoma njesrawe figi schczipacź a je jěć; pschetoź se belu jědźene wone derje dość płodza a hišće dženka so tajse jědza. Druhdy so stanje, so rjany liščaty śchtom naleto žanych figow nima, bjes tym so je to njemōžno, so by žadyń figowz septembra bjes płodow stať. Hdyž to wopomniš, teź tamne poflecze njeplōdneho figowza sroymiš. Mat. 21, 19. Nasymlki sōbōznik na figowzu płody pyta, so by je teź jěć, runjeź śchtom jeho njebēšće; teke naletne njesrawe wōn mōžesće. Śchtom pať, runjeź liščaty, ani jeniczeje figi nje-mējesće, a to bēšće mōžno, doleź bē naleto a hišće prawy figowny czaś, nasymlki czaś, njebēšće. Duż wōn śchtom pokla. Rěcze na figowzu su jara hušte a rjane. Hłuboko dele na semju hałosy wišaju, tak so hinať hacź skhileny pod jeho hałosy stupicź njemōžecź, ale potom su pod tymi hałosami kaž pschod palazym kōnōm, tak teź pschod mocjomaj nimokhodžacych skhowany. Arabižy rad w lěcze pod figowzom bēdza a Nathanael bēšće so pod figowzom modliť, hdyž jeho ničto widžecź njemōžesće a duż so tak džiwa, so bēšće Knjesowe duchowne wóćzo jeho teź tam widžaco.

Ważny śchtom je teź wolijowz. Storo wschudžom wokoło wšy wolijowzy nadenđecź, někotre su na 1000 lět stare a pschezo hišće rjany plōd njebeja. Kaž wužitny wolijowz je, tak mało bebi sam žada. Hdyž jōn někať hladacź, czi na stałojtej horje roicze a swoj wolij dawa; czehož dla teź 5. Mōjś. 32, 13 rěka: „Bōh dawa wolij s twjerdeho kamjenja.“ Na śchtomje naroscženy wolij so na wschelakore waschnje nakožuje. Strowy swoj khlēb s wolijom jē a wot-tamanu skibtu do wolija tykaje kaž tamna wubowa w Sarepcze; teź bebi s nim w dołhich symstich nozach kwēczi; khory pať so s nim hoji we wschelacich khorosczach. Hišće dženka je pola Arabiſkich waschnje, so bebi kaž nehdy Ibraelszy, žyke czeło žalbuj a mēnja, so jich to klynach czi. Nasymlki napomina: hdyž so posczisť, dha žalbuj so s wolijom. Ludžo njebmēdza widžecź, so so posczisť, so njeby s posczenjom wulzy czi. Kaž kmilny Samariski temu bjes rubjeźnikow padnjenemu do rany wolij a wino lije, tak so hišće dženka wolij s wolijowza na wschē mōžne khorosczje trjeba. Tež

Sakub w swojim liście pišće: Je śchtō bjes wami khory, njech sawoła k bebi starschid teke wořadny a njech so modla sa njeho a jeho žalbuj na mjenje teho Knjesa a ta modlitwa budže teho khoreho wustromicź (Zak. 5, 14). S tym njebyrbi projene bycź, so mamy teź my nětko s wolijom swoje khorosczje hojicź, wjele bóle to rěka: Hdyž skhorisť, modl so a njech teź druhy sa tebe so modla; pschi tym pať natož teź te lēkaſke bēdki, kiż runje masť abo kiż czi lēkať sapisće. Pola židow so pschi hoščzinach hoščzej wolij na hłowu wula. Teho dla porokuje nasymlki sōbōznik (Luk. 7, 46) Schimanej, kiż to pola Khrystuša za nusne njemējelde: Ty njeby moju hłowu s wolijom žalbowat. W 23. psalmje cziťamy: Ty žalbujesť moju hłowu s wolijom a nalawasť mi pokne. Kralojo, profeto!o a wyschski mēschizy buchu žalbowani a ludžo mējachu sa to, so je to swontowne snamjo sa wuhotowanje s Duchom Božim. Doleź je nasymlki sōbōznik wēscze teź sam na polach dźekať, hušto w swojich pschirunanjach pōlne płody nasymlki.

Hdyž je nasymlki pschisťka, ludžo woracź sapocznu. Płuh na kolepomať a s wulkej radlizu, kajkiž w Serbach je, so tu trjebacź njechodzi, pschetoź hušto su wulke kamjenje na polu, psches kotrež dyrbi so płuh pschēsbēhnyć. Duż płuh s dołheje wulkeje radlizu wobsteji, sa kotruž je jena žerdź jako wojo do přēdka pschiczi-njena, a druha pať dže do sady, a rōlnik s nej žyty płuh wodzi a dzerzi. Doleź na polu wjele kamjeni lezi a wjele śchtomikow a winowach pjenkow steji, ma rōlnik stajnje na płuh a kōžu hladacź a woczi do přēdka skōzenej mēcz, hdyž wjazy skhodžicź hacź pomhacź njeha. To mēni tōn Knjes, hdyž praji: Śchtōž swoju ruku k płuhej sōži a hlada do sady, njeje pschihotowany sa njebjeske kraleſtvo. Sa czaś Khrystušowny su sli ludžo swojich bratrow hušto s tym hnēwali, so su w nozy njerjad bjes pschēnzu nasymlki. Tajki njerjad hišće dženka jara bjes pschēnzu roicze a ma na pschēnzu podobne stwjelzo a na napohlad podobne sorno. Duż je jara wulki strach, so so pschi plēczu tuteho njerjada teź pschēnza sobu swutorcha. Na to spomina Khrystuš w pschirunanju wot njerjada bjes pschēnzu.

Mōjśakowny sakoň, kiż so teź sa stōt stara a jōn skhituje, sakaje, dwoji stōt hromadze pschahacź, doleź dyrbať pod tym klabſchi czerpicź. Wo tym wobhydlerjo Palāſtyny dženka ničo wjazy njewjedza, a hušto mōžecź tam konja a wořoła abo kamjela s wořokom abo s krunu hromadze płuh czaňnyć widžecź. Tež druhy rōlnik wořoła a swoju žonu do pluha sapschēnje, śchtōž tak prawje sjewi, kať hubjenje so žōnskim w naraňſkich krajinach dže. Stōt so k dźeku hōni niz s kchudom, teź w Serbach, ale s dołhej žerdźu, kiż ma wōtry železny kōnz. Młody stōt drje pschēcziwo tutemu wōtremu kopa, ale bōrny so pschēkwēdczi, so je wscha proza podarmo. To ma tōn Knjes pschēd wocjomaj, hdyž tam pschēd Damaskom k Pawokej praji: Czežto budže tebi pschēcziwo wōtremu kopacź, t. r. twoje woba-

ranje pschecziwo kichesczianskej wercje czi niczo pomhacz njebudze.

Znë su wjekele dzëło. Tëhdy wscho won na polo khwata; shtëż sam na nich dobycz njemóże, febi dzëlaczerjow najima. Na torhoszczu a pod wrotami doscz prósdnych ludzi steji, kiz czakaju, hacz jich shtëż do dzëła wosmie. Naifrudniški napohlad by byto, hdy bychu tajzy dzëlaczerjo prósdni domach stali, a wontach by so bjes tym žito skasyto. Runje tak trudne by byto, hdy bychu znë sa njebieske bróznje so skasyte a domach dzëlaczerjo prósdni stali. Tëho dla praji tón knjes wo tutych žnjach sa njebieske bróznje: Znë su wulle, ale mało je dzëlaczerjow, proščę teho knjesa, so by dzëlaczerjow do swojich žnjow póskłat. Sa byztami, kaž nehdy Ruth, žony a dzëczi kłosy sberaju a druhdy drje byzzy nëšhto sa sberanjow se knopow lezo wostaja, kaž Boas swojim czeladnym pschikafa, so bychu sa khudu Ruth nëšhto lezo wostajeli. Ze žito pschyczene, so hnydom na huno snošy abo swosy. Huno su wontach na wulkich wot murje wobdatych frunanych skłach. Tam so knopy kšetro tokišo snošga a so wumłócza. To so pak tam trochu hinał cžini, hacz w Sserbach, hdžez Żurij a Jakub a Hanža a Marja s žypami do žita bija, kaž bychu wscho rosbicz chyli. Žypow tu njesnaju. Wjele bóle so žyly džen woty a fruwy na worsche honyja, hacz so njeje wscho na dróbnë rostęptašo. Mójjašowmy satoń sakaže, so so wolej, kiz młóczi, huba sawjasa. To so hiščę dženka wobledzbuje. Stót smë pschi dzëli jęscz, kaž wjele chze, hdyž wobšedzeriej žita kłuska; je pak sa dzëło najimany, so jemu huba sawjasa. Kaž dolho ma shtëż žito na hunje lezo, wodnjo a w nozy na hunje wostanje, runje kaž w swojim cžaku Boas. Shtëż by to s woczow puszczil, by bórsy niczo wjazy młócizic njeńet. Wjšche teho tež rad njepsccheczejšo woheń na hunje satoža. Žako wóndano wječor do Żerusalem a dzëch, widžach nasdala tamnu stronu morwego morja mójny woheń skhadžecz. Wjšche, jato by so žyła hora palika. Pošdžišcho šhonich, so bęšche sawistny kšubod s bohatymi žnjemi nakładžene huno sapatil.

Huno stajnje wyšoko leži, so móže wëtr prawje psches nje ducz. Takte wyšoke huno bë nehdy Urafnowe huno, na kotrymž pošdžišcho Salomonowy templ stejęsche. Ze wscho wumłócžene, so nëtko wëje. To so tak stanje, so so wscho s łopaczu pschemjetse, a nëtko pschenza njeđalofo wëjerja na huno pada, bjes tym so wëtr wschu tež na dróbnë rostęptanu kłómu s pluwami dale nješe. Pschenza so hromadži, drobna kłóma so skotej dawa, a wscha mjenje winojta kšlnićha kłóma so sa tepjenje naloži. Na to hlada Žan kichčenil, hdyž praji: Wón ma wëjerški łopacz w ruzy, wón budze kwoje huno wumjescz a pschenzu do kwojeje bróznje šhromadžic, ale pluwj budze wón s wëcznym woheńjom spalicz.

Hólczł pola lekarja: „Knjes lekarjo, wy byrbicze hnydom pschicę, našk nan chze wumjescz.“

Lekar: „Dzi a praj, hnydom pschindu jemu pomhacz.“

Šsudnik: „Kaž mójščęze pola swojeho dobroczëla kradnycz?“

Wobskorżeny: „Mój Božo, knješ šudniko — w noży w 2 hodž. — žadyn strážnik — woczinjene wofno — wopravdže, pschi tajkej škadnosći budžiščeže tež wy kradnyli.“

Mudriški mudreho šjeba.

Šmul a Aron sa bli-dom wošebneho hošczenza s druhimi hošczeni bedžitaj a Šmul s hñewom pytnje, so je Aron stradžu ž šleborne kžizy s blida wsał a je do škórnje tytny. Wórny po tym Šmul šlowo wša a šo posćiczi, so čže towarštwu šwój kumšcht polašacž a jich wšchěd s tym nanajrješcho sabawicž. „Hladajče, moji knježa, ja tutu šlebornu kžizu do šwojeho šaka tytnu, a hđže šebi nětko myšlicze, hđže wona budže? Aronje, pschimn do šwojeho lewego škórnia a wuczehñ s njeho kžizu.“ Wšchitzy šo na tym džiwaju, hđnyž Aron kžizu na tym mješče namaka. „Wy šebi myšlicze“, Šmul dale rěczi, „so šwój šo bjes šobu šrečžatoj. Duž čžu eksperiment wospjetowacž. Redžbujče teho dla. Ja čžu šebi nětko wšacž dwě kžizy a jej do šwojeho šaka tytnyčž. Nětko čžu šamo woteńčž a wy mōžecze potom tej dwě kžizy s Aronoweho praweho škórnia wuczahnyčž.“ Pschi tym woteńdže a wšchitko šo tak mješče, kaž beshče Šmul prajit.

Šinal wješne džěczi. Wjele brje šo jim sa hrajanje njełupi, sa to wjenješy nješbu. Lež tajleho praslota trjeba njeje. Džěczi namalaju wšchudžom něšćto lešče, na čžimž mōšli šwoje mozy špřacž. Tu je pōt, po kotrymž kaža, tam rěčža, w kotrejž

Na čžumpjelt.

Měšćčanške džěczi w wošebnych brascicžkach kħodža a maju wō štwje wšcho polne kłankow a tonikow a woložanyh wojakow a druheho čžapora, so byčhu s nim hrali. Kunješ šu tele wězy drohe, tola wjele wješhela nječžinja; pschetož pschi wšchěm dyrčja s wjetšča žyly džeti nutšćach wōšćacž. —

pluškotaju atd., a na našchim wobrasu šu šebi pschěs ščtom džěku položili, na kotrejž šo Jurk a Hanžla čžumpatej. To je wješele, po tym wječžet šłodži!

Najšbohatsche měšćčanške džěczi šu kħudšče hacž najkħudšče wješne.

Statistiske a genealogiske powješčje.

Po poslednim licenju luda w lécze 1890 ma:

Němjski kraj: 545,086 □km. a 49,422,928 wobydł.; křěžor Wylem II., rodž. 27. wult. r. 1859; křěžorski krownprynz Bjedrich Wylem, rodž. 6. meje 1882.

Sakska: 14,993 □km. a 3,500,513 wobydł.; kral Bjedrich Albert, rodž. 23. haprleje 1828; ženjeny s prynzešynu Karolu s Wafa, rodž. 5. aug. 1833. Krownprynz Bjedrich August Jurij, rodž. 8. aug. 1832; bě ženjeny s portugalskej prynzešynu Hanu Marju, wudowz wot 5. februara 1884.

Bruska: 348,354 □km. a 29,959,388 wobydł.; kral Wylem, rodž. 27. wult. r. 1859.

Bajerjska: 75,898 □km. a 5,589,382 wobydł.; kral Otto, rodž. 27. hapr. 1848, nježenjeny, totrehož město, dokelž je na duch khorj, jako prynz-regent fastupuje prynz Quitpold, rodž. 12. měrza 1821.

Würtembergjska: 19,503 □km. a 2,035,443 wobydlerjow; kral Wylem II., rodž. 25. febr. 1848.

Badenska: 15,081 □km. a 1,656,817 wobydł.; wuskowójwoda Bjedrich, rodž. 9. septembra 1826.

Awstrijska: 673,463 □km. a 40,968,412 wobydlerjow; křěžor Franz Josef, rodž. 18. augusta 1830.

Italjska: 287,220 □km. a 28,460,931 wobydlerjow; kral Humbert I., rodž. 14. měrza 1844.

Franzowska: 528,572 □km. a 38,219,000 wobydlerjow; přäsident republiki Sadi Carnot, rodž. 11. augusta 1837.

Šendželska: 315,279 □km. a 37,242,000 wobydlerjow; kralowa Viktorija, rodž. 24. meje 1819.

Španijska: 497,244 □km. a 16,952,600 wobydlerjow; kralowa Marija, wudowa 25. nov. 1885 semrjeteho krala Alfonsa XII., fastupuje šwojeho šyna krala Alfonsa XIII., rodž. 17. meje 1886.

Portugalska: 91,260 □km. a 4,576,000 wobydlerjow; kral Korla, rodž. 22. meje 1863.

Ruska: 5,389,627 □km. a 88,356,000 wobydł.; křěžor Alexander III., rodž. 10. měrza 1845.

Turkowska: 172,224 □km. a 4,658,000 wobydł.; křěžor Abdul Hamid II., rodž. 22. sept. 1842.

Grichjska: 64,688 □km. a 2,019,000 wobydlerjow; kral Jurij I., rodž. 24. dezembra 1845.

Rumunjska: 129,947 □km. a 5,376,000 wobydlerjow; kral Khorla I., rodž. 20. haprleje 1839.

Sšerbija: 48,586 □km. a 1,952,000 wobydł.; kral Alexander I., rodž. 14. augusta 1876.

Bošharjska: 63,856 □km. a 1,965,500 wobydł.; wjerch Ferdinand Koburgski, rodž. 26. februara 1861.

Čjornohórjska: 9030 □km. a 245,000 wobydlerjow; wjerch Nikita (Miklawš) I., rodž. 25. septembra 1841.

Bošnážna Amerika: 9,068,272 □kilom. a 57,000,000 wobydł.; přäsident republiki Cleveland.

Čgyptowska ma: 1,021,354 □km. a 5,586,280 wobydlerjow; wjerch Abbas Pascha; 14,000 wojakow; najwjetšje města: Kairo 350,000 wobydł.; Alexandrija 212,000 wobydł.; Suez 150,000 wobydł.; Khartum 50,000 wobydł.

Afghanistan: 1,049,866 □km.; 6,000,000 wobydlerjow; wjerch Abdharaman, 70,000 wojakow; najwjetšje města: Kabul 60,000 wobydł.; Kandahar 50,000 wobydł.; Herat 85,000 wobydł.; Kelat 12,000 wobydł.

Čhinesjska: 8,562,880 □km.; 437,600,000 wobydł.; křěžor Kwang Si, rodženy 1872; 800,000 wojakow; najwjetšje města: Peking 2 mil. wobydł.; Tientšin 950,000 wobydł.; Nanting 500,000 wobydł.; Šanghai 1,500,000 wobydł. atd.

Japanska ma: 379,711 □km.; 34,338,400 wobydł.; Mikado abo wjerch: Muthuhito, rodž. 1852; 35,400 wojakow; najwjetšje města: Jeddo 1 mil. wobydlerjow; Hokodode 112,000 wobydł.; Jokohama 64,000 wobydł.

Šermušče w šakskej a pruskej šerbiskej hornjej Łužicy na lěto 1894.

26. augusta: Wóšbork. — 9. septembra: Šodaj. — 16. septembra: Budyštska šerbiska katholicna wošada. — 23. sept.: Bórkhamory, Balow, Wojerecy, Šywf. — 30. septembra: Budeštecy, Dotha Borschcž, Šóšnižy, Radwoj. — 7. oktobra: Kulow, Wjeleczin. — 14. oktobra: Šbjelst, Šorni Wuješd, Mužakowiske wošp. — 21. oktobra: Čželno, Huska, Ketticy, Lubij, Lupoj, Nješwaczidko, Barzow, Šaprejicy, Wotrow. — 28. oktobra: Bufezy, Drětwey, Šrodžiščezjo, Šuczina, Šašen, Kotezy, Kšichow, Kšróšcizy, Šošaczizy, Radšow, Šslepo, Šsmilna, Ščezenz, Wufrancizy, Welzej. — 4. novembra: Bart, Budyštska Michaliska wošada, Budyštsint, Delni Wuješd, Klěno, Čjorny Kholmz, Łuczjo, Lejno, Malešezcy, Minakaj, Borschizy, Rychwałd, Šdžary, Šty Komorow, Žarnow. — 11. novembra: Butow, Šablonz, Klufč, Kholm. Njebjelcizy, Štaczey, Kafezy, Wochoj. — 18. nov.: Šlunjo, Šamory, Šamjenz, Šrjebja, Šaš, Wóšlink, Šalbizy.

